156.

ВАТРА

SCOUTS FIRE

MONTHLY FOR UKRAINIAN BOY-SCOUTS

Ч. 1 ЛИПЕНЬ - СЕРПЕНЬ 1946

„До нас шумить зелений бір

мандрівка „Орлів „Калинок" і групи „Вацман" на верх Watzmann'a (2714)

на стійці

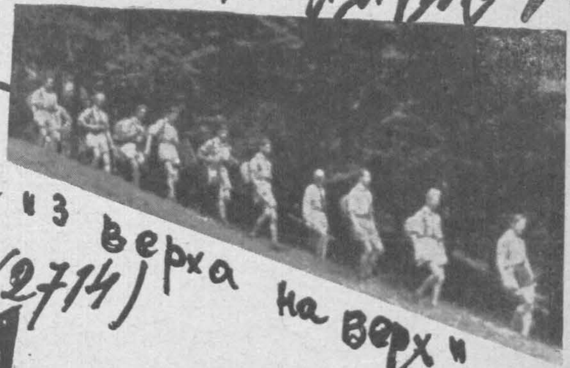

„з верха на верх"

„Ніщо нам пригоди"

ЯК. із висоти Вацмана на долах життям

іжкосліпдить за життям

„Орли" підготовляють нічліг

„Орли"

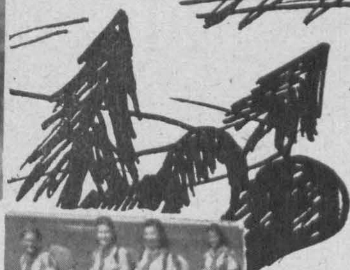

„Калинки"

„Вацман"

„В пластові лави"

Юні Друзі!

По місяцях мовчанки знову промовляє до Вас наш пластовий журнал.

Цим разом з верхів альпейських гір несеться пластовий клич і завзив до праці, до єднання, до усміху і вияву радости навіть у сьогоднішних, важких хвилинах еміґрантського життя та незавидної нашої скитальчої долі.

І не дивно, що ми виявляємо наші змагання також і скромними рядками наших писань і журналів, бо пластова ідея сильно вже полонила Ваші юні душі й серця, і тому там, де Вас доля кидає, там палахкотить також пластова ватра - вічний вогонь життя й жаги чину, і бризгом полум'я та іскор запалює Ваші серця й думки до нових трудів "за щастя, славу й свободу".

Докидайте ж дров до нашої ватри........

Надсилайте нам свої праці, статті, спомини, беріть участь в наших конкурсах, діліться із нами своїми спостереженнями, але найбільше пишіть нам про Ваші мандрівки й прогулянки, подавайте і навчальні статті з мандрівництва.
Не забувайте рівнож про спомини із життя в гуртках і курінях. Хочемо, щоб цей наш журнал став для пластового братства, зокрема для юнацтва щирим другом й дорадником та був помічним для Вас в праці в Пласті.

Хай же вогонь нашої "Ватри" зогріє Вас теплом свого жару і тут на верхів'ях Альп і скрізь на скитальщині, де б'ється молоде, юне серце під ритм пластової пісні: а може іскорки з неї хоч відбліском впадуть на рідні ниви й гори, щоб хоч надію подати найбільш страждущим нашим рідним.

С к о б і

Референтура преси й пропаганди
Пластового Коша
в таборі УНРРА Тірн 543.

Як....
пл.уч.

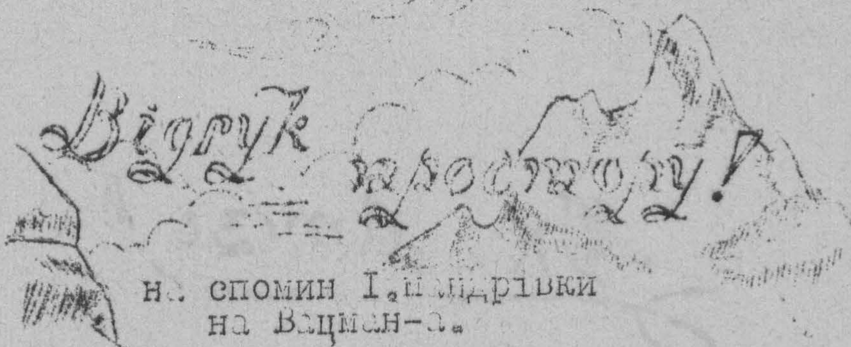

на спомин І.мандрівки
на Вацман-а.

Тремтить блакитна далечінь.....
Потоки ніжно шепотять...
Нам на дорозі в гірську височінь,
Стають вітри мов нездолана гать.

Та груди в нас як той ґраніт !
Наставим їх під шал вітрів !
Нехай верхів непокорений світ
Діткне їх холодом чистих снігів.

Вогкої мряки білий плащ
Спадає з під небесних брам.
З бездонних пропастей наче із пащ,
Глухавий відгук погрожує нам.

Стихії тій - замало сил,
Щоб нас спинити - пластунів !
Бо ми орли, що ударом крил
Звільняєм шлях до надхмарних країв.

П'янкий, холодний легіт гір....
Гаряче сонце! Клуби хмар!
І в смарагдово-синявий простір
Ми шлемо пісню свободі як дар.

Шалений змаг гартує нас !
Горить жага! Холоне кров,
І ми тверді наче сталь - у слушний час,
Підем на службу Батьківщині знов......!

Велика Правда!

/І. Гутірка із циклю гутірок:
"За силу нашого пластового духа"/

Закурений мряками ранок. Суворі обриси шпилі Вацмана і Вацманят то стовбуріли над схоронищем наче волитень-орел над своєю жертвою-маленькою пташиною, то окутувались мряками. Тоді зникало все, а схоронище на висоті 2000 м. висіло наче одірване від скелі в густоті білого мряковиння.

Почуття одірваности від землі й життя.

Але пластова молодь в схоронищі у вижиданні ласкавих промені̇в сонця і дозволу виходу на шпиль гула своїм веселим гамором.

Коли цей гамір дещо потах а очі "Орлів" знову споглядали із щораз більшою тугою в сторону, де вчора висів у сяєві заходячого сонця над ними грізний Вацман, провідник доручив заняти місця і почав гутірку.

"Ідейною основою всіх наших виховних завдань в Пласті є три головні пластові обовязки і Ви їх знаєте та ставите як вимогу до себе у Вашому житті в Пласті.

Але перша частина того першого обовязку своєю відвічною великою Правдою мусить пронизувати всі наші ідейні змагання. А в практичному переведенні мусить поклaсти на всі наші вчинки й діла своє незатерте знамя, витиснене нашою вірою.

Нелегко нам це тепер переводити, коли в нашій навіть тіснішій українській спільноті богато таких, що загубили віру або збайдужніли у своїх почуваннях до Бога. Вони взяли собі за ціль в житті маленькі але більш вигідні гличі, краще застосовані до вимог теперішнього зматеріялізованого світу. Це рівнож тяжко осягнути тому, бо людська вдача така схильна до матеріяльних користей, що відривати її від цих "приземних благ" не легко.

Але скажіть, чи завдання Пласту може ограничитися тільки до виплекання у нас таких пластових чеснот як бистрота й почуття краси як вироблення сили та зручности?

Чи завдання Пласту це тільки виховання твердих характерів,що малиб стати запорукою повновартности українського громадянина? Чи може Пласт у своїх виховних завданнях мусить сягнути вище й вище по те,що в людини найцінніше,- до самої її душі,і згідно з тою великою Правдою,що зясована у першій частині першого головного обовязку,наставити її на цей шлях й дбати,щоб у вирі життя із шляху не схибляти ?

Не можна казати:ми ж цю правду маємо у нашому законі і ми її під ряд із другими визнаємо,але проводить її в життя друга стократь більша від нас установа - Церква.
Не можна так казати хочаб тому,що саме її визнання безвартісне, коли не буде получене з ясно окресленими постановами,що мають захопити ціле наше в н у т р і ш н е ж и т т я.
Не можна так казати також тому,бо вона ця Правда є основою і вихідною у всіх дальших наших пластових ідейних заложеннях.А той, що буцімто її визнає,але в житті йде своїм втертим шляхом,за меншими,вигіднішими кличами,зловживає великою Правдою і він не є пластуном.

Без неї немає ясного зрозуміння ані одної із точок пластового закону,а тимсамим немає належного змагання у нашій пластовій праці і в її переведенні.

Запамятайте це на ціле Ваше життя і в ньому без пізнання,в чому захована ця велика Правда,не ступайте ні кроку вперід,бо він буде неправильний,непластовий.

Ніяка із наших світських установ немає на своєму прапорі так виразно зясованої великої Правди,яку має Пласт.Т[illegible] він у нашому громадському житті якраз тепер,коли Захід змагає на її основі витворити нові духові сили для відпору поганства, має своє велике завдання:зєдинити українську молодь і через неї влити в українське суспільство нові життєдайні сили.

Ми пластуни мусимо її визнати у кожній нашій праці в Пласті і поза ним, і за цю Правду перевести боротьбу і з тими,що збайдужніли,захоплені райдужніми приманами хвилевих утіх світа й таних вигід життя,і з тими,що із за свого честилюбства нею найбільше зловживають.

А тоді Пласт стане тим Пластом,яким хотіли його бачити ті,що в основу всіх пластових завдань поклали цю велику Правду.

Цею Правдою мусить бути надихана наша безгранична любов до Батьківщини:вона заведе нас на шлях повної посвяти,а знаєте як цього наш Рідний Край потребує.
Ця Правда навчить нас найкраще сповняти другий пластовий обовязок.І нею,тільки нею створите велике діло-б р а т н ю л ю-
б о в не тільки в Пласті,але як пластуни в нашій українській спільноті.
Із невг[illegible]саючою думкою про Правду сповняйте третий головний обовязок,тоді створите в Пласті так цінко зєднану спільноту, що нею піднімете знесилені лихоліттям і війною українські народні маси до н[illegible]ого життя.

І кожня точка пластового закону побудована на цій Правді.Живе нею,і тільки через неї можлива в доброму переведенні,а без неї пустий звук в устах людини,що зве себе пластуном.......

А правда ця - це л ю б о в Б о г а ....

У гурті пластунів й пластунок царила тишина.Такого
насвітлення пластових законів вони досі не чули...........
Незабаром пр[illegible]ння сонця пробили мряку і шпиль Вацмана [illegible]-
нув над нами своєю нагою скелею у повній своїй величі.
Провідник зарядив збірку і за хвилину "Орли" зірвалися до [illegible]-
ту добувати верх і там в обличчі суворих скель пізнати краще
велику Правду ....

В і н.......

По Рідному Краю на Мандрах

Згадка

Подих вітрів заносив у села пахощі піль і скошених трав, а повновидий місяць із темного блакиту чистого, безхмарого неббозводу цікаво заглядав у наше село.

Воно стояло прикрашене зеленню, обмаєне пахучими, свіжими гилячками й шуваром попід стріхи хат і на вирізах скрипучих воріт.

Із садів й квітників йшов запах рути й мяти а вечір пізньої весни своїм супокоєм спровола накликав нічну тишину на струджені села.

У такий зелепосвяточний вечір, десь на вигоні села, чи може біля церкви на могилі борців горіло тьмаве світло лямпад, свічок чи смолоскипів, а із сумерків недалекої ночі лунала пісня молоді.

Пісня про наші змагання й втрати, пісня вдяки і молитви-благання, пісня про героїв.

Вона глибоко западала у серця і зроджувала завзяття та силу до нових змагань.

.....Але цей час уже за нами..............

В'їлися повзи у наш чорнозем, під рвали його бомбовози градом бомб, а наїздники забрали міліони наших в ясир та погнали шляхами на Схід і Захід і ще раз на Схід. Запятнували насильством, горем і смертю наше село і місто, нашу Землю.

І виросли нові могили, ще більші і як їх багато: а з ними, із тими могилами єдналася не наша пісня, тільки наш крик одчаю і поклик помсти.

Але подих вітрів і тепер заносить у наші села пахощі піль і скошених трав, а повновидий місяць цікаво заглядає в наше село, скуте непевним вижиданням і болем, може прикрашене зеленню а може опоганене челюстями повиломлюваних дверей, вікон, повалених стін і позд[illegible]них стріх та застигле у крові його мешканців.

А все таки із садів і квітників несеться запах вибуялої рути й мяти ....

Зате могили борців і мучеників німі, пісні не чути..

Бо ці могили розкопані, подептані ......

Пісні не чути, та вона живе і тут у наших грудях невгасаючим жаром і там на верхах рідніх гір криком одчаю і покликом помсти ....

В і р а ...

Маківка!

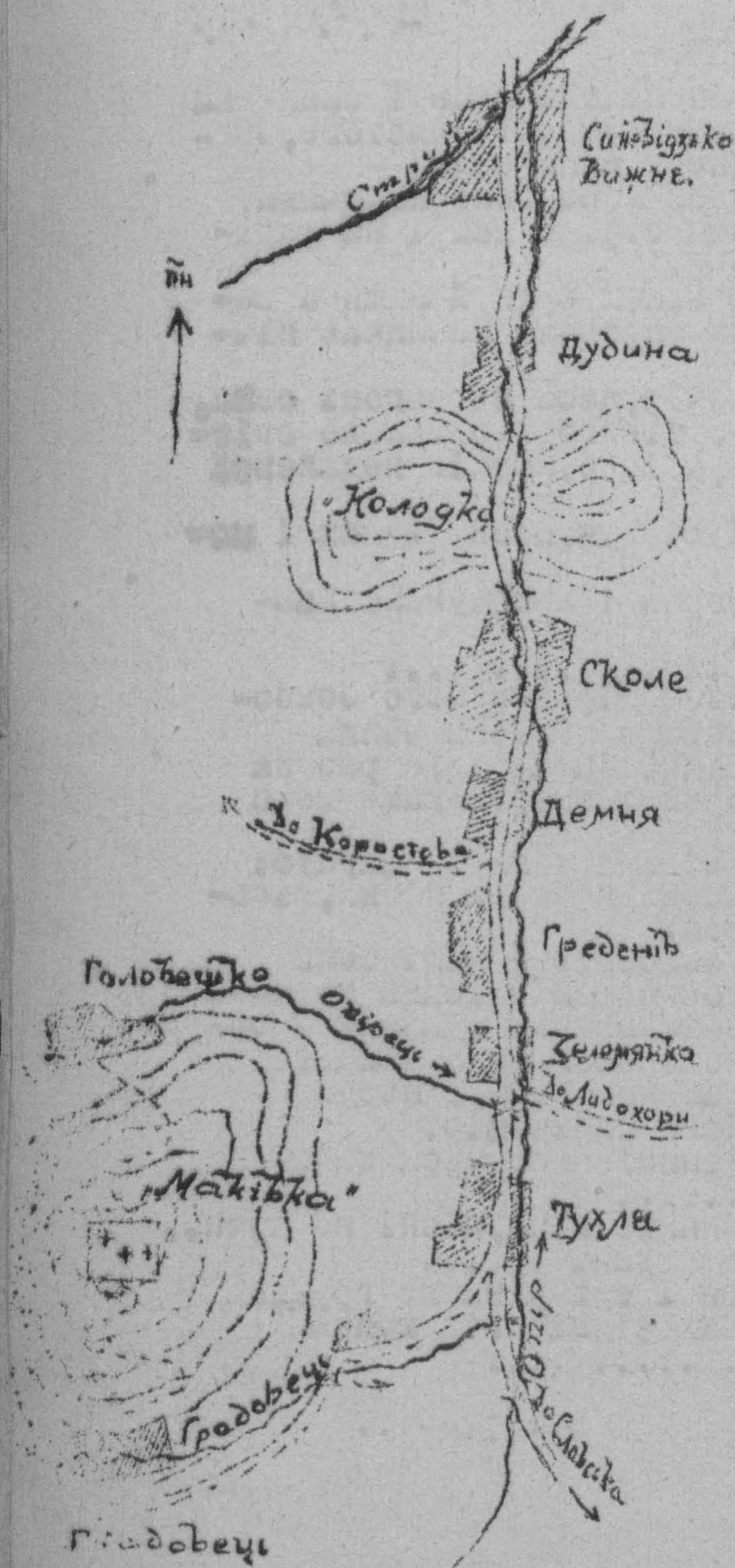

Маківка мета наших мандрівок, бо там незабутні могили Січовиків. Йдемо там віддати героям поклін й набрати сил до життя на службі тій ідеї, за яку вони його втратили.

Виходимо "Гостинцем" із Синевідська вижнього на південь на Сколе і Славсько. Він в'ється поміж горами сірою лентою на зеленому килимі наших Карпат. Літнискова оселя Дудина, за нею гора "Колодка". Гостинець йде лісом понад Опір, із-за смерек видно де-не-де хати й села. Переходимо Колодку, тут Опір проломлюється крізь гірський хребет. Понад нашу річку долиною біжить залізничий шлях. Сколе-містечко. Дорога йде серединою міста, до Демні, де великий тартак жидівських баронів Гроддів, де гарні віллі. Зараз за Демною село Гребенів. Весь час дорога йде майже понад ріку Опір попри залізничий шлях. В Гребенові богато українських віль, що їх побудували наші бойки.

За Гребеновом - Зеленянка, а за нею роздоріжжя, й одна дорога веде до Либохори а друга до великого, бойківського села Тухлі. Там мурована, велика церква, гарно у византійському стилі розмальована із 5 копулами. Бойківські хати розкидані по горах.

В Тухлі знову роздоріжжя, дорога на ліво до Славська, але ми звертаємо на право на присілок Тухлі і на село Грабовець.

Воно лежить майже під самою Маківкою над притокою Опора, що також зветься Грабовець. Це бідне село, з малою, деревляною церковцею, належить до парохії Головецько.

На Маківку можна йти і через село Головецько, що розташувалося по противній стороні Маківки над Опірцем.

Із Синевідська вижнього через Грабовець на Маківку буде 33-35 кілометрів.

Верховинець
пл. уч.

Там де росли нові покоління..!

I.

Перед нами давні записники-щоденники..........

Коли переглядаємо їх, насувається нам низка спогадів про юнацькі оселі з перед воєнної хуртовини на Соколі, Остодорі, Прокураві, Космачі, Старяві.

Чомусь пригадується новацька оселя на Остодорі. Серед підлютенських Горґанів, між Соколом і Підлютим, при кінцю залізнички, на пригірку званому Остодір, серед лісів над потічком Тодір, побудовано в 1932 р. діточу, новацьку оселю.

Вп. п. митрополит гр. Шептицький подарував на цю оселю 8 моргів ґрунту. На викорчованій площі побудовано одноповерхову віллю, що приміщувала около 100 дітей. Створений при товаристві Опіки над молоддю комітет почав будову в 1930 р. і в два роки пізніше її покінчив.

Перед будинком простягалася велика площа, що її вирівнювала сама молодь. Довкруги оселі розлягається гарний вид. Над долиною Лімниці розсілися верхи: Тодір, Гриньків, Пасічний верх, Кузьминець, Малиґів, а далі Висока із своїм скалистим верхом, а ще далі Сорохи та Ігровище. Немає тут одного цілого пасма, тільки верхи, розкинені масою та творять глибокі звори. Скрізь зелень. Здебільша смереки та ялиці, а шпилі верхів вилискують нагим камінням. Долиною біжить бистра, прудка Лімниця. Поважно котить вона хвилі, що підмивають береги та [illegible] г.ти.. Лівий беріг усіх [illegible] стрімкими [illegible], що уклалися верствами пупаків і пісковиків та звисають над дорогою та залізничними рейками.

Природа хоч грізна, що розкішна, бо Горґани дикі та рівночасно принадні, [illegible] присилали нам в оселю [illegible] мізинок та мізинчиків, та віддавали під опіку управи табору, під опіку довголітнього її голови о. Буч.

Погідний день, дітвора розбрилася по цілій оселі. Працюють маленькими ручками, двигають лопати, джаґани, граблі, згортають землю на площі, вирівнюють терасу серед якої підносилися з виложеними камінцями словом "Скоб" і щогла з прапором.

Спільна праця, товариська поміч, карність, слухняність гартують тіло й дух, одначе управа звертала і на те, що її віддали під опіку малі діти, яким треба перш за все скріпити здоров'я. А скріплялось воно сонцем, воздухом, купелями, здоровою їдою та пластовими іграми.

А вечером по заняттях і зборі збирається нам при ватрі, а о. Буч, або хто інший з управи оповідає про минуле, про лицарів славутних в старовині, про довбушевих запорожців та січових стрільців, про тих героїв з-під [illegible]ківки, Лисоні, Ключа, про [illegible] Чорника.

Маленькі очі вдивлялися в полум'я ватри, немовби хотіли там бачити тих героїв і лицарів. Вони чули як [illegible] ліс пісню з[illegible].

Ватра кінчилася спущенням прапора і молитвою.

Над оселею царила тишина, тільки [illegible] рідний, вер[illegible] тихенькі пісні, тільки Лімниця тихенько шуміла, а що довго чути було по [illegible] досвідні [illegible] ритмічні кроки стійки...............

II.

Крім оселі на Остодорі найбільшу ролю в пластовому житті відіграла оселя для юнаків біля Підлютого,що була виховна станиця й школа нового організованого життя молоді.

Повстала вона в 1924 р.в часах найбільшого розквіту Пласту,коли він творив сильну організовану одиницю.Проф. Іван Чмола одержав від Т-ва опіки над молоддю доручення зорганізувати сталий пластовий табір в старому будинку в долині ріки Камянець серед могутніх Горґанів.

Із цього старого приміщення, звідки треба було вивезти понад сто возів гною,повстала згодом гарна домівка-курінь,з великою залою,спальною, розваговою кімнатою,а дальше ще кухня та магазин.Надзвичайно важка праця відстрашила нечисленних деяких пластунів, що приїхали були в гори радше для розваги а не для спільної праці.Але інші завзятці довели задумане діло до кінця.

З нагоди посвячення цієї домівки виринула думка віднайти місце й матеріял на будову постійної пластової оселі в околиці Підлютого.І знову незабутній опікун молоді бл.п.Митрополит пішов на зустріч проханню пластунів.Вибрано місце над лівим допливом Лімниці на Соколі,у стіп гори Сигліс.Там була поляна на горбі,положена кількадесять метрів над Лімницею,над дорогою і вузько-шляховою залізничкою.Довкруги чудові Ґорґанські верхи,що сусідують з Остодором, віддаленим 3.км.від Сокола.

І на Соколі прийшла важка праця.Поляна на горбі була повна вивертів й пеньків.

Тут вже не було маловірів,а тільки загартовані юнаки з різних пластових куренів,що жертвували свій труд для грядучих пластових поколінь.

В 1926 р.відбувся перший пластовий табір на Соколі.Загостив тоді на Сокіл і наш дорогий батько бл.п.Митрополит.Та прийшла заборона Пласту в 1930. Але табор не пропав.Перебрав його під свою опіку др.[illegible]шин та надав оселі назву "Кліматична оселя".Змінилася назва та не змінилася суть.Життя в таборі залишилося і надалі пластове.

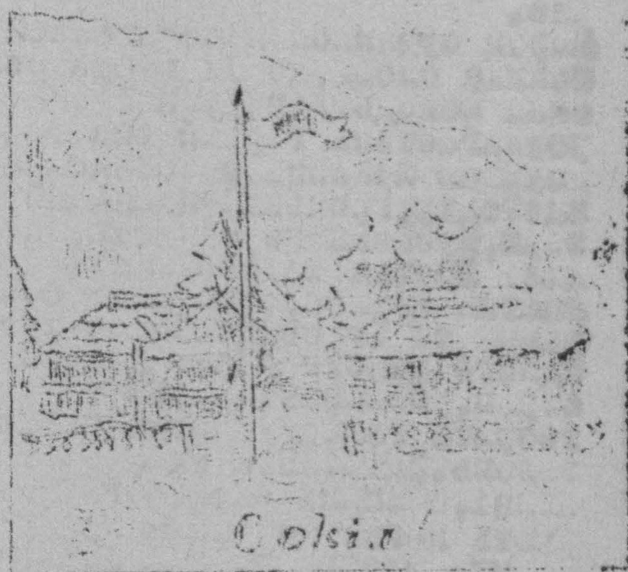

Сокіл

Та війна в 1939 р.[illegible] творування як на Соколі [illegible] і на Остодорі.Обі оселі [illegible]ли в часі війни із лиця [illegible]. На їх місці росте тільки [illegible]на трава.

Ігор Гр.
ст.пл.уч.

Як робити схемку?

/Матеріял до вимог II. плас. проби з ділянки картографії/

Підчас мандрівок, маршів чи теренових ігор або при підготові до них нераз займає потреба зробити схемку /нарис слиц/.

Схемкою називаємо рисунок частини терену, зроблений в помешканні в терені або відрисований з карти.

Схемка з карти.

Вона може бути побільшено або поменшена. В першу чергу слід вибрати мірило /подiлку, масштаб/ для схемки та обчислити відношення до мірила на карті, з якої робимо схемку. На схемці подавати також мірило і в кроках.

Прим.: Мірило на карті: 1:100000 себто 1см.-1 км.
Мірило на схемці: 1:25000 себто 1 см.-250 м.

А лінійне мірило схемки буде виглядати так:

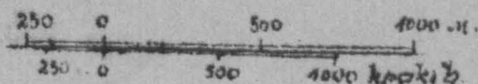

На карті відзначити частину терену, що має бути відрисована та врисувати на ній квадратну сітку. На папері призначеному на схемку врисувати також квадратну сітку в такому побільшенні чи зменшенні у відношенні до сітки на карті, наскільки Ви хочете побільшити чи зменшити мірило карти / в нашому випадку збільшити 4 рази/. Тоді слід уложити схемку до сторін світа/зорієнтувати/ себто укласти її так, щоб прямі квадратної сітки на карті і на схемці були рівнобіжні до себе, та зазначити північ так, як вказує карта.

А тепер можна врисовувати в схемку зазначені подробиці з карти. Коли таку схемку зняту з карти доповнимо опісля в терені, то вона матиме більшу вартість ніж сама карта.

Однак ця праця вимагає досить великої точности та доброго знання топографічних знаків.

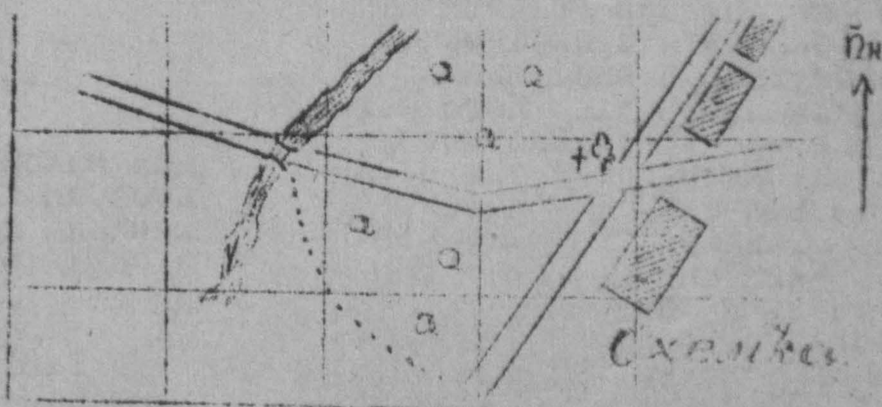

Схемка в терені.

Вона може бути рисована у виді з гори: топографічна схемка, або з перепективи /у виді з боку/: перепективна схемка.

1. Топографічна схемка.

Вибираю в терені догідне місце та зазначую його на папері букв. А., укладаю папір при допомозі компаса /орієнтую/ і стрілкою зазначую північ, та визначую мірило /прим.: 1 см.-25 кроків/.

Не змінюючи положення паперу намічую в терені декілька важніших предметів /прим.: дерев, будіволь, закрутів на дорозі і т д/, і врисовую від точ. А. в напрямі тих предметів тонкі риски. Тоді міряю кроками віддаль від точ. А. до найближчої вибраної мною точки Б. врисовуючи по дорозі предмети, що є на лінії мого ходу або недалеко від неї. В точці В. врисовую даний предмет та зазначую пройдений шлях /від А до Б/ вибраним мірилом /1см.-25 кроків/. В точці Б. знову укладаю на сторони світа /при допомозі компаса/ та начеркую з цієї точки тонкі риски /візую/ на всі попередні предмети, як з точки А. На лініях перетяття находяться шукані предмети, які тепер врисовую.

З точки Б. прямую до точ. В. і роблю те саме, та в цей спосіб схоплюю схемкою нову частину терену.

Щоб рисунок був докладніший можу замкнути трикутник чи многокутник з виміряними віддалями. Середину його легше вже врисувати, застосовуючи оцінку віддалі тих предметів від себе і від мене і перетинання прямих рисок.

Звищення /рельєф/ терену можна врисувати тільки приблизно на око. За найнижчу площину вважати му поверхню ставу, ріки, мокляк, луку, в кожному разі найнижчу в засягу моєї схемки площину. Звідсіля обслідовуючи терен, оцінюю його звищення та перетинаю уявно рівнобіжними площами що 5 чи 10 м. від найнижчої в гору. На схемці зазначую ці лінії перерізу звищення уявною плещею-тонкою лінією або цятковими пружками рівнобіжно до лінії спаду. Слід при тому зазначити при одній з тих верствівок висоту перерізу /віддаль між уявними площами перерізу 3,5, чи 10 м./. Густота цяткованих пружків вказує стрімкість склону звищення; де склін більше плоский, там пружки мають бути довші, рідші та тонші.

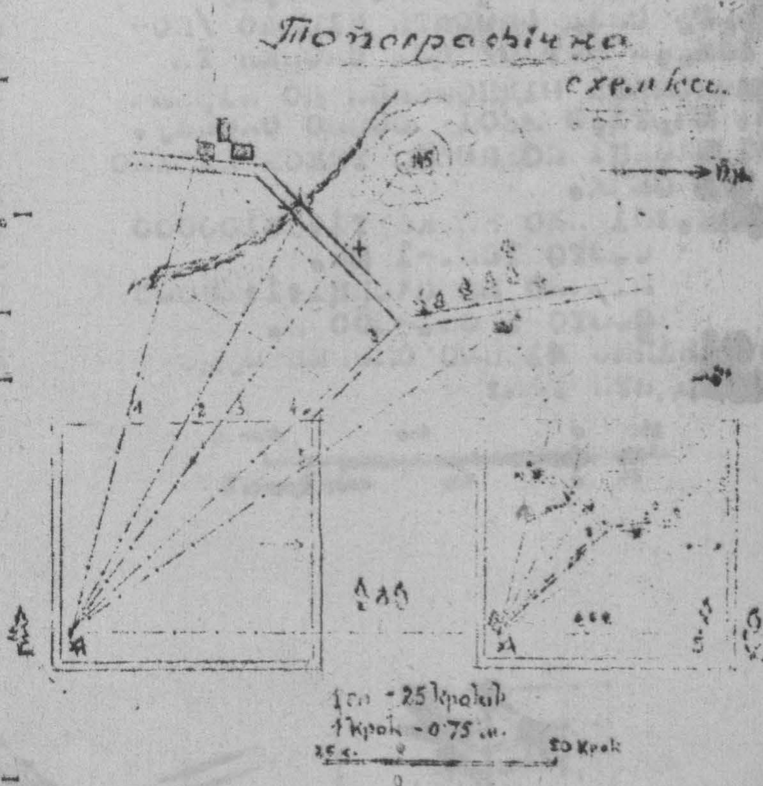

Для виконання схемки з терену побажаним було б мати: кратковаңий папір, твердий підклад, бусолю/компас/, мягкий олівець, радирку та кілька шпильок для прикріплення паперу.

Такий спосіб зняття терену називаємо зняттям при допомозі втинання/croquis-кроків

Означування точок висоти і звищень терену на карті.

А - вершок,
А-Б - хребет,
А-В - долина (яр),
А-Г - хребет,
а↑ - стрімкий склін,
б↑ - плоский склін.

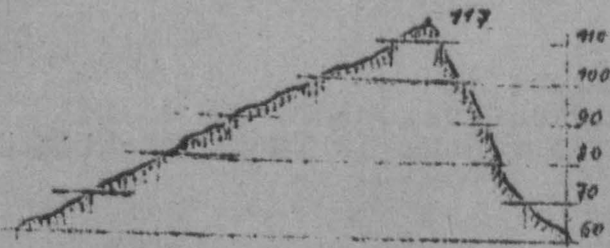

Верствівки

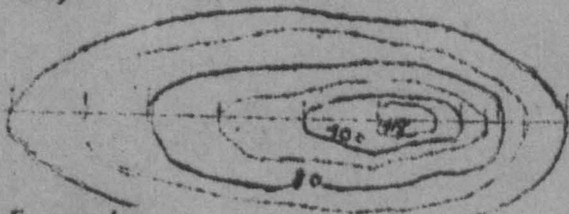

Пружки

Точка висоти.

На карті знайдете нераз різні числа, прим.: точка і число або трикутник з точкою в середині і число / 105, △ 467/, також саме число біля потока, чи моста або будівлі. Це точки висоти. Вони подають висоту даного місця понад поземом моря.

Верствівки.

Звищення/рельєф – горбки, гори/ в терені виступають перед нами у виді безформних брил. Щоб їх представити на карті/у виді з гори/, перетинаємо їх уявно рівнобіжними до себе площами у різних відступах, що 10, 20 чи більше метрів. Лінії перерізу цими уявними площами означені на карті замкненими лініями. Це верствівки. Одна така замкнена верствівка це лінія одної висоти. Такі лінії одної висоти, коли стикаються із собою, тоді лучаться в одну. Там де ці лінії вміщені ближче себе, там склін звищення стрімкіший, а де більше віддалені, там цей склін більш плоский. Тимто із віддалення верствівок від себе пізнаємо стрімкість звищення. Верствівки є будьто вигнуті від середини/вершка/ назовні, будьто вгнуті до середини/вершка/, це хребти й долини/яри/на звищенні.

Пружки /цяткування/.

Нерівності терену означені на деяких картах також пружками/цятками/. Коли поверхня звищення більш плоска, то тимсамим паде на неї більше світла і вона ясніша, коли ж вона більш стрімка тоді темніша. На тому власне основується спосіб пружкування/цяткування/.
На карті – де густіші та чорніші, грубші пружки, там більш стрімкий склін гори і навпаки.

Марш навпростець за бусолею.

Можна маршувати навпростець без уваги на шлях і стежки, коли маємо при собі карту і бусолю /компас/.

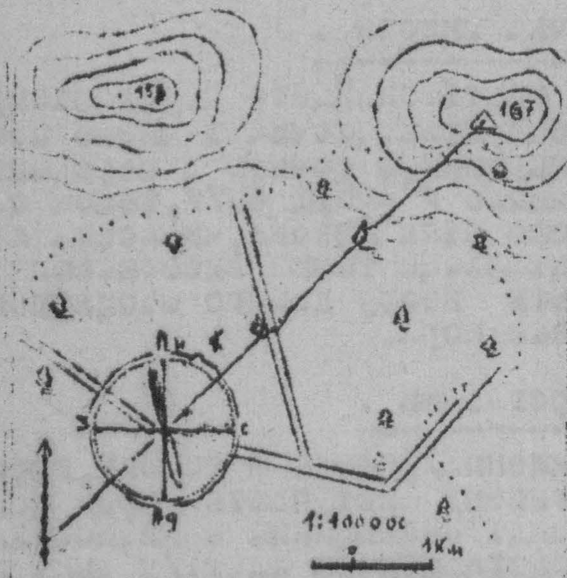

Означуємо на карті наше вихідне становище і начеркуємо із нього риску до вибраної точки – мети нашого маршу. На зачеркнену риску кладемо на карті бусолю так, щоб зазначена на ній лінія північ-полудне була рівнобіжна до боків карти. Риска ця вкаже нам кут на бусолі між лінією північ-полудне а нею.

Сховати карту; наставити булю в тороні так, щоб магнетна стрілка покрила лінію північ-полудне і на лінії зазначеного передтим кута вишукати в тороні якийсь предмет. Дійшовши до нього, знову вишукуємо на лінії нашого напрямку маршу /на лінії нашого кута/ при допомозі бусолі другий предмет, та прямуємо до нього.

В такий спосіб можна вдержати правильний напрям нашого маршу і дійти до наміченого місця.

Пластова Забава.

Пластун стоїть біля хреста в точці А.
На якій висоті він стоїть, та що бачить а чого не бачить ?
Заподай видні та невидні точки в тороні із Твого становища.

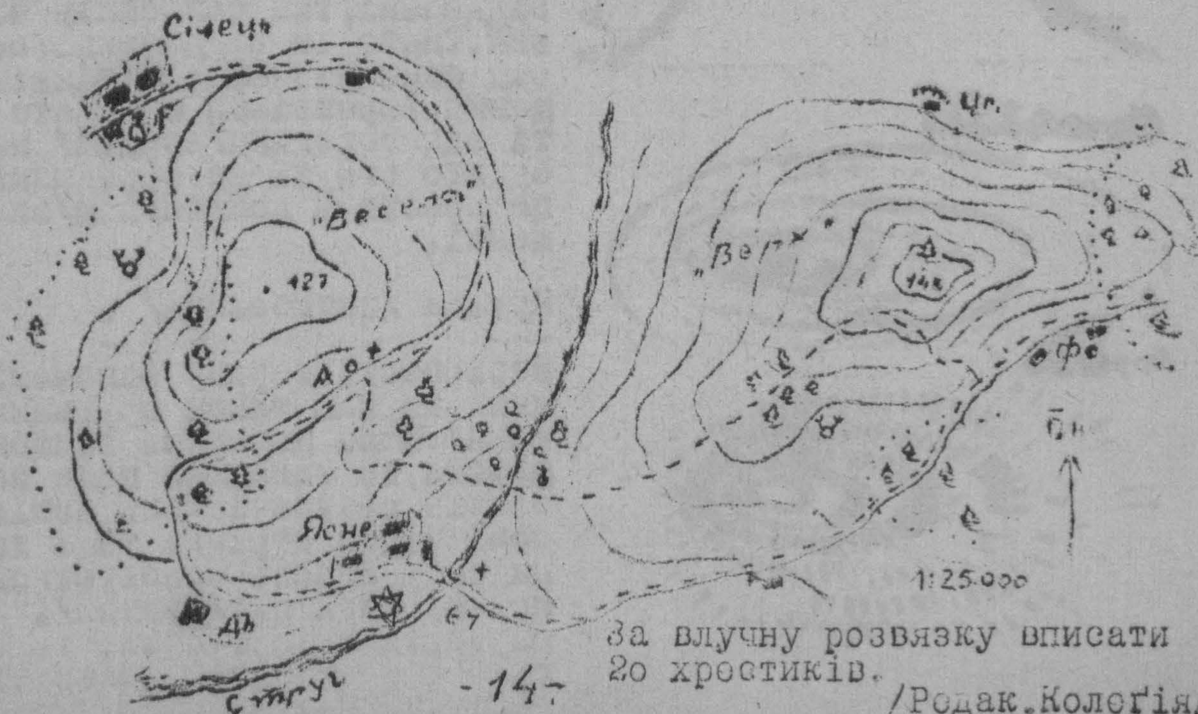

За влучну розвязку вписати 2о хрестиків.

/Редак. Колеґія/

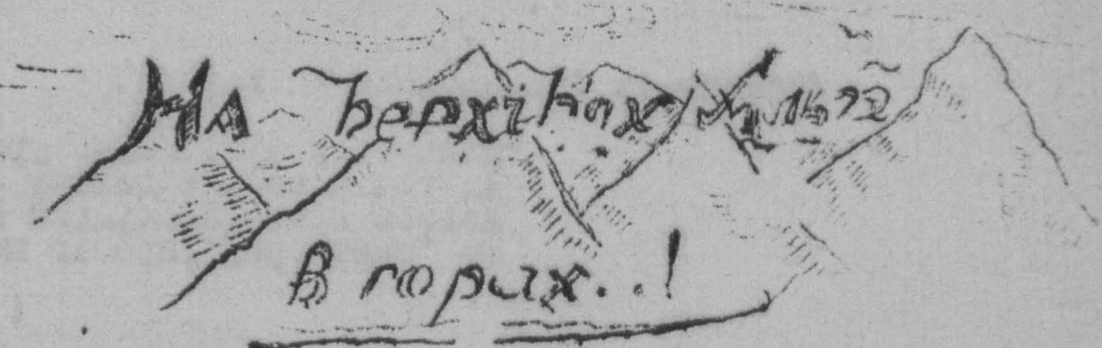

А.Гарасович
пл.сеніор

Згубили хмари кресало
У пасмугах злив.он.
І знов с міється весело
Золонооокий день.
Блукає промінь змійкою
В пороливах роси,
І пахно даль мандрівкою,
Струмкіщають ліси,
Нуртує тепла сивина
З верщочків голубих,
Над нами томна синява
І срібні голуби.

—— ——

—

Струмки жолоблять жолоби
І піняться в скалі.
Ідемо з царства голубів
На сніжний трон орлів,
Що висить над безоднею
До вітер мов мечі......
Біжать,біжать холодною
Стіною в височінь
Хребти,хребти зазублені,
Нездолані людьми........
Та ми мети не згубимо,
Розітнемо грудьми
Заливні сонця повені
Повітря і туман,
Вершок цей непокорений
Покориться ногам,
Як плечі спраглі холоду
Спічнуть на ледівцях,
Як небо щиро золото
Зорітиме в очах...!

—— ——

—

Гей гу..! Гей га..!

I.

/Спомин із I.мандрівки на Вацман'а /

"Пливуть у шумі хвиль уривки літ,
Їх течія несе в далеку безвість.
Колись казав премудрий Геракліт,
Що "панта рей", пробіг потік ще з він

(Ю.Клен)

Чому так скоро все минає ?!

Лишається ще на якийсь час в наших споминах, а відтак і звідтам втікає.....

Однак ~~бувають~~ деякі моменти, що їх годі забути. Вони незатертими враженнями вирізьблені в наших душах і завжди блиститимуть свіжим спомином на мрячних заслонах минулого. До ~~таких спомини~~в долучилася перша мандрівка на Вацман'а.....

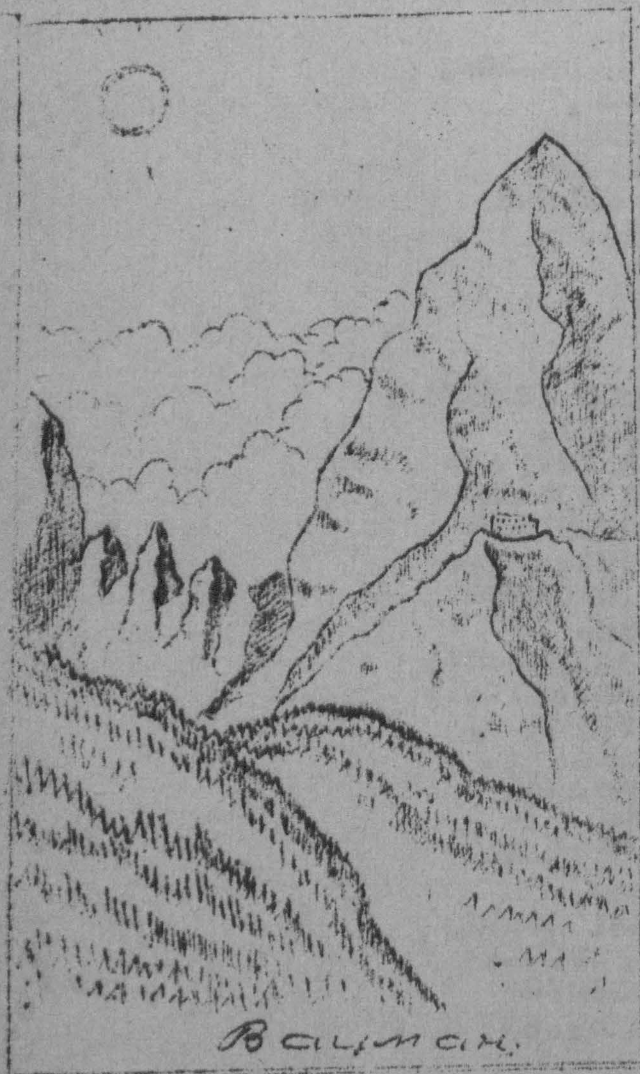

Весело гуляли сонячні промені по кострубатих узбіччях гір. В кожному заглибленні, в кожній западині вони прибирали іншу краску. Ніжно шепотіли потоки й лизали холодними, зеленкуватими водами камінні корита. Дико шаліли водопади. Гордо споглядав цар альпейської природи, грізний, понурий Вацман. Він грізний навіть у сяйві соняшних променів споглядав нагими скелями на своє довкілля, прикрашене зеленню трав і стрічками асфальтних шляхів.

Розсівся із своєю родиною, жінкою і Вацманятами /назва походить від туриста, що перший добув ці верхи/, дещо на південний захід від місточка Берхтесґаден, окружений від півдня верхом "Камяне море", від заходу "Високим Зимняком" а від сходу "Королівським озером". Це останнє він так стиснув своїм масивом, що воно аж видовжилося. Висота найвищого його верха має 2714 м. понад поверх моря. Багато пропало смільчаків, що намагалися його добути. Але по довгому змаганні він таки покорився настирливій людині. Та не всіми своїми верхами, бо деякі Вацманята щей досі не добуті.

Довжилися тіні......, томніш али ліси, готувались до сну гори. По стрімкій стежці повільно посувалися пластуни ...ховинського Коша, гуртки "Орли", "Калина" й пластуни-сеньори група "Вацман". Піт заливав очі а скоронище хоч як близько сіло над ними, але до здобуття не легке.

Дощ і громовиця задержали їх в дорозі; аж сумерком стануди на терасі схоронища "Вацмангавз" на висоті 2000 м.

....................Холодна, альпейська ніч.....

Всі сплять, Орли тримають стійку. Довгими кроками мірить стійкоsий віддаль від дверий до поблизької пропасти.

Над ним зоряне море небозводу, під ним ген, ген в далині, немов йому під стопами містечко Берхтесґаден, освітлене маленькими цятками електричних ламп, - друге зоряне море. А тут біля нього ледви помітні в сумерках ночі, понурі, нагі скелі. Зворушені уста дрожали й виривалися уривані слова-шепоту молитви: "Всесильний Боже, Творителю найбільшої краси, дякую Тобі, що і я можу її тут в сумерках ночі відчути".

Погода несподівано змінилася і другого дня ранком Вацман вкрився мряками, "закурив люльку", але десь біля полудня показалося сонце й Орли пішли добувати вершок Вацман'а.

Перескакуючи зручно з каменя на камінь, обережно оминаючи пропасті - дійшли до цілі.

Із верха чудовий вид на доли і на сусідні верхи; ніжно тремтіла синя даль, а буйний вітер гуляв по згибах скал, груди вдихали холодне, чисте повітря.

Із далі і з нетрів неслися відгуки..........

Орлам на скелях ввижався інший світ; де немає ні злоби, ні кривди, ні брехні, де кожний щасливий живе в своїй рідній країні.

......................сонце хилилося до заходу, як мандрівники вмашерували на пластову, спортову площу.

Звіт, молитва, гимн і розходяться по домах.

З мандрівки лишився тільки незатертий, милий спогад.....................

Дарця і Як.....
пл-и учас.

II.

/Спомин із II. мандрівки на Вацман'а /

....мандрівкою околимо-тут,
За Рідним краєм...........
/із лісових пісень/

І знову гаряче післяполудне. На пластовій площі знову гамір: друга мандрівка на Вацман'а стоїть в лавах.

Паде наказ, гуртковї здають звіт, обозний відчитує наказ на мандрівку, коротка молитва і вже йдуть...........

Перед ведуть "Яструби", за ними завзяті "Чайки", далі "Буревії" і на кінці пластуни-сеніори, гурток "Скоб".

Ллється пісня...; за мандрівниками котиться новачня аж до таборової брами, підбігаючи та підтягуючи слизавими носиками в такт пісні.

У серці радісний настрій а сонце змійками кидає золотисті пасмуги поміж віти дерев на склін горба, що ним пластуни збігають до шоси.

На Вацман'а треба підходити зп півночі від присілка Ільзанк. Звідсіля в'ється серпентиною зразу зовсім догідна але дальше доволі таки стрімка стежка.

Понад верхи смерік - ген, ген в далині виднів гарний краєвид плоских верхів, вкритих зеленню і залісненних яруг а білими лентами між ними в'ються вужиковато баварські шляхи.

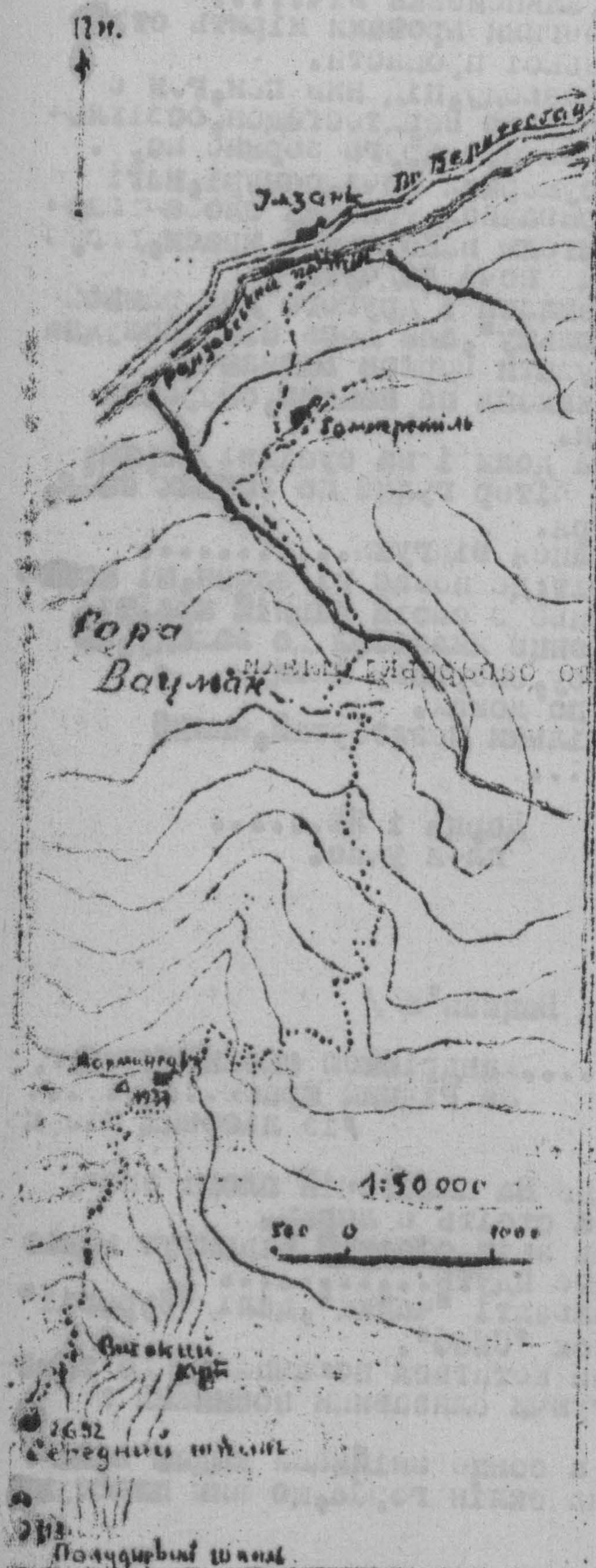

Господар схоронища вітає нас як старих знайомих, бо перша мандрівка оставила по собі милу згадку чемних, скромних дівчат /Калинок/ та розсміяних хлопців /Орлів/.

Ранком, в неділю, що сонце не виходило із за гори, коли на терасі схоронища стояла мандрівка в лавах, пластуни молилися.

Перший це раз на шпилях Альп відправляв наш духовник пластову Службу Божу; лунала пісня за піснею на честь Марії, покровительки нашого Верховинського Коша.......і всі молилися, щоб наша пісня і молитва відгуком відбилась на верхах синіх Карпат і там рідним подала надію.....

За годину "Яструби", "Чайки", "Буревії" вже на склоні верха, вже його добувають.

Стрімкість гори велика: місцями треба пнятися і руками але зате і вид з гори чудовий ....

Здається тобі, що майже висиш над долами, здається, що там на долах зовсім інше, якесь чуже тобі життя, хоч ледви кілька годин, як звідтам вийшов.

На першому верху два памяткові хрести й будка для захорони перед налою бурею. На другому - великий хрест і памяткова, для впису, книга. Звідтіля маленькими цятками видніють "Яструби" і далто з "Буревіїв".

Німці на верх пнуться на ногах але з гори рачкують. Наші "Чайки", "Яструби" збігають, наче птахи злітають, на долину і це нас сповняє гордістю.

Після обіду і короткого відпочинку прощаємось з верхами Вацмана.

Тут в обличчі суворих, гордих скал наша одірваність від Рідної Землі тугою лине в синю даль неначе свобідніше, наші думки сягають вище, а почування пластового братерства наче звільнені з оков людських пристрастей заполонюють нас всоціло,... "тут є Бог"........

В поворотній дорозі мандрівники гартують себе пластовим кроком а переведення ігри "погоня за противником" додає їм веселості й завзяття та недозволяє відчути змучення.

Але десь загогоріло далеким громом, а в горах буря надходить скоро. Не встигли ми пробігти кількадесять кроків - як громіло над нами. Відблиски громів блимали на заломах скель а завзяті "Чайки" підбігали спереді аж надто тихенько і якось так несміло. Зливний дощ промочив всіх до нитки, придорожня гостинниця стала на час для нас схоронищем. Але юнацька пісня не стихла. Пластуни зодягнули Чайненят в шатрові полотнища й мандрівка незабаром стояла на площі та дякувала Богу за чудово проведений час........

Бурий

З пластової хроніки!

1. В травні 1946 р. Пластовий Кіш в Карльсфельді перестав існувати, а пластуни переїхали на нові місця осідку. Тут вони почали на ново пластову роботу.
2. На новому місці почав Кіш свою діяльність 21 травня. Того ж дня відбулися перші сходини Ініціятивного Гуртка.
3. Дня 25 V. дістали пластуни на свою домівку дерев'яний барачок. Того ж дня влаштовано першу ватру.
4. Перша молитва Коша відбулася дня 26.V. Приявними були всі частини.
5. Дня 27.V. одержав Кіш місце на спортову площу. Всі пластуни а особливо I. Курінь взявся з великим запалом до праці над влаштуванням площі і домівки. Площа була готова впродовж пятьох тижднів а найбільше праці вклали гуртки "Орел" і "Сокіл".
6. Дня 8.VI. відбулася святочна ватра в честь героїв.
7. Дня 30 VI. була перша кошова прогулянка на Хімзее.
8. Дня 12 VII. зорганізовано прогулянку цілого Коша на "Кенігзее".
9. Дня 14. VII.-I. Легкоатлетичні кошові змагання для всіх юнацьких частин, як спроба до осягнення вимог I. і II. плас. проби.
10. Дня 17.VII. відбулася I. мандрівка на "Вацман"-а. Участь взяли гуртки "Орел", "Калина", сеніори-група "Вацман".
11. Пластовий духовник поблагословив пластову домівку. Дня 21.VII. В цьому дні склав присягу гурток "Буревій".
12. Дня 26.VII.-4. сам. гурток "Бджілка" улаштував ватру в честь патронки св. Ольги.
13. Дня 28.VII. відбувся з'їзд-нарада пластових сеніорів. Тоді також відправлено в честь кн. Володимира Великого полеву Службу Божу на пластовій спортовій площі..
14. Дня 4.VIII.-Кошова Рада. Її постановою одержав наш Кіш назву "Верховинський Кіш" і віддано його під покров Матери Божої Неустанної помочі.
15. Дня 10-11.VIII.-II. дводенна мандрівка на Вацман-а. Взяли участь: гур: "Яструб", "Чайка", "Буревій" та сеніори-група "Скоб". В другому дні мандрівки плас. духовник відправив на висоті 2000 м. Службу Божу для пластунів. Це вперше на шпилях гір відправлена грек.-кат. Богуслужба.
16. Дня 17-19.VIII.-3-дневна мандрівка на "Високий Зимняк"/Гохкальтер/. Взяли участь гуртки: "Чайка", "Буревій", "Вовк", гур. "Журавель" з Міттенвальдену та гур сеніорів -група "Вацман".
17. Дня 17-18.VII.-III. мандрівка на Вацман-а. Взяли участь: гур: "Сокіл" "Лебідь", "Бджілка", "Волошка", стар. пластуни, сеніори і родичі пластунів.
18. VIII. основано пластову кооперативу, головно заходами III. Куріня.
19. Дня 28.VIII. Наш Кіш взяв участь в улаштуванні імпрези "Привіт Рідній Землі".
20. В останній хвилині довідуємося, що Команда СУПЕ. не затвердила постанови Кошової Ради з дня 4.8. про назву Коша, тому назви "Верховинський Кіш" не належить вживати.

Про працю над новаками.

Наші найменші гуртуються в двох новацьких гніздах.
Ще на старому місці осідку було 8.роїв дівчаток і 5.роїв хлопчиків, разом 122 новаків. По переведенні підготовної праці склали обіт: 45 новаків і 40 новачок і оба гнізда з підготовних стали дійсними. На свято Юрія два рої "Волошки" і "Дзвіночки" здали першу новацьку пробу і перейшли до юнацтва.
На новому місці таборування 54 новаків/чок/знову згуртувалися в двох гніздах: до них долучилося ще 17 "жовтодзюбів". Вони склали дня 2.VI. заяву вступу і стали "орленятами".
В днях 27.6.-1.7. відбувся в Н.Ульмі короткий перевишкільний курс для новацьких виховників. З нашого Коша взяло в ньому участь 5.виховників і 4 виховниці,-стар.пластуни і юнаки.
Дня 12.7. взяли оба новацькі гнізда участь в кошовій прогулянці на Кенігзее.
Дня 18.8. оба гнізда відбули прогулянку до копальні соли.
Праця над новаками не легка, але йде певним кроком вперед. Нашим завданням на найблищий час є створити зжитий та зєднаний гурток новацьких виховників, а тоді наша праця піде ще краще.

Хронікарка Гуртка
новацьких виховників.

Пластова крамниця.

Дня 10. серпня с.р. відбулися установчі збори пластової кооперативи нашого коша. Ініціятором оснування кооперативи був III.Курінь ім [illegible]
Завданням кооперативи поширити кооперативну ідею між пластунами, обєднати їх у власній кооперативі та обслужити товаром потрібним для пластування.
Кооперативна крамниця приміщується в юнацькій кімнаті в пластовій домівці і має там свій кіоск.--Знайдете там усі пластові видання а згодом і части пластового однострою та виряду, потрібні речі для мандрівництва, таборництва і картознавства та письмове приладдя.
Не забувайте за свою пластову кооперативу !!!

П л а с т у н и !
Вдержуйте лад на площі і в домівці. Одне й друге повстало працею Ваших молодих рук і тепер Вашим обовязком є дбати, щоб вигляд площі і домівки був бездоганний, щоб сміло можна було вмістити в них наш клич

С К О Б !

За гарт тіла духа

"Пластун дбає про своє здоров'я....", так [illegible]зує пластовий закон. Бо його здоров'я це не виключ[illegible] особиста його власність а народу. Дбаючи про нього [illegible] вдержує повноту своїх моральних і духових сил, то [illegible] їх постійно жертвувати у службі Богові, родині, сп[illegible]ті а як зайде потреба віддати у жертві найвищій [illegible].

Цими вимогами треба виправдати потребу по[illegible]ння фізичної культури в Пласті, дбаючи рівночасно про те, щоби не занехати важніших, виховних завдань, що [illegible] їх сповняти для нашої молоді Пласт.

Поширення тілевиховної праці дорогою вправ та змагань, це тільки один із засобів у нашій виховній праці, у нашому змаганні до мети, у виріз[illegible]ленні в молодечих організмах прикмет повновартного громадянина.

Однак слід не забувати, що вправи і змагання то ще не все в тілевиховній роботі. Перш усього наші пластуни /ки/ мусять засвоїти собі як найважнішу передумову фізичної культури-потребу постійного вдержання чистоти тіла, одіння та свого найблищого окруження.
Бо щож нам поможуть вправи, коли тіло брудне, немите, коли зуби нидіють ізза браку піклування ними, коли в хаті, в домівці чи на площі кругом нас нечистота. Отже наша особиста гігієна, це найважніщий чинник у вдатності поширення фізичної культури. Таксамо як і щоденна, систематично переводжена руханка - це конечна запорука доцільного засвоєння легкоатлетики і спортів.

Але пластун має що й другі обовязки: в родині, школі і пластовій домівці. Тому постійне пересиджування на площі, або до знудження однострונно ведені [illegible] чи гри заберуть тільки дорогоцінний час а у [illegible] принесуть невдачу.

Пластун це не професійний спортсмен-[illegible], але людина, що змагає до вершин духа а фізичною [illegible]турою хоче свої сили підсилити на те, щоби їх [illegible] на службу тим ідеалам, що їх видвигає Пласт.

Тому не забувайте про плановість у тій [illegible]ці та про належне використання часу.

Для нас важними є тільки ті легкоатлетичні вправи і спорти, що поставлені як вимоги, до [illegible] наших пластових проб а перш за все мандрівка і [illegible]ванка, які дають можливості [illegible] розвитку наших духових та фізичних сил.

Хай же думки висловлені цими рядками будуть Вам юні друзі -- дороговказом у поширенні фізичної культури серед пласт[illegible].

Бистрий
пл. уч. 4. гур. І. К.

Залишаючи місце останнього нашого пристановища їхали старші і молоді пластуни між сколі Альп на нове місце осідку з почуттям невідомого та дещо вражені несподіваним розбиттям нашого Коша на Карловому полі.

А на новому місці вагання, вичікування, нахил до "формалістики" дещо припізнили наші організаційні праці.

Але наявність молодечої енерґії знайшла свій вилв в побудованні своєї власної спортової площі.

Перший гурток І.К. був ініціятором у задумі мати свою площу і перший почав праці над вирівнанням куска таборового ноужитку біля 3.бльоку.

Навчання в ґімназії ще тоді не було, а переводження мандрівок з ріжних причин було утруднено, зате праця на площі йшла щоденно і була виконувана з великим запалом, без будьякої примуки із сторони Ініціятив. Плас. Гуртка.

За "Орлами" пішли також другі гуртки куреня, допоміг 3.сам. молоп. гурток та навіть новаки. Вирівняно місце на відбиванкове грище, закладено охоронну сітку від сторони урвища, побудовано огорожу. Пізніше юнаки вирізали стожки, побудували скічню, змайстрували лавки, навозли біля 60 фір жужлю та піску а наші наймолодші юначки "Волошки" прикрасили травники пластовими знаками. "Чайки" з ІІ.К. і 4.сам. дів. гурток також помагали.

А коли завершено працю вміщенням над площею пластового клича, тоді почування пластового юнацтва сповнилось великим вдоволенням, бо цей його труд увінчався наявним осягом.

Сьогодня площа сповняє своє виховне завдання - там життєрадість і рух. Навіть найменші, майбутні кандидати є новаки залюбки туди "залазять" і наслідують "старих" пластунів в скоках та бігах. І старше громадянство радо, що їхня молодь може корисно провести вільний час на грі і вправах, замість шлятися поза табором без їхнього нагляду і опіки.

На площі щоденна ранішня руханка цілого Коша, опісля відбиванка для пластунок - учениць торгов. школи а по полудня відбиванка і легкоатлетичні вправи для ґімназійних куронів.

Площа може виховувати молодь, але під умовиною, що там буде лад, порядок, плановість занять і чистота. Невгаваючий крик, недостача опіки над найменшими, використовування старшими молодших і слабших в праві довшого посідання грища або забруднення площі оце признаки непластового поведення і притаманности залишків кволої вдачі.

Але в нас так не буде, бо ж недаром висить пластовий клич, що повсякчасно кладе молоді перед очі ядерні слова: "сильно, красно, обережно, бистро".
А чому тепер площа сумує ??

Учасник.
пл.уч. І.К.

І. Кошові легкоатлетичні змагання!

Змагання відбулися в днi 14.7.1946.р.на власній спортовій площі.Участь членів усіх юнацьких частин була обов'язковою,бо ж ці змагання були заразом спробою до осягнення вимог І і ІІ.пласт.проби.Вони були попереджені лікарським переглядом.

В неділю в год.16. звійшли на площу в спорт.однострoях ІІ.дів.курінь,4.сам.дів.гур.і І.муж.курінь,разом в числі 1о2 пластунів /ок/.

Після відібрання звіту,провідник змагань подав склад судейської комісії,конкуренції та вимоги.Судейською комісією проводив кош.лікар і тіловиховник др.Лоноць,за організацію змагань відповідав діловод тіловиховання коша пл.уч.Базюк,службу порядку і першої помочі ніс гур.стар.пластунок "Веселка".

Змагання пройшли під знаком доброї зорганізованости й жвавости,та покінчилися в год.22.1о відчитанням осягів,пл.гимном і молитвою. До змагань стануло 1о2 пластунів /ок/,добули вимоги І.проби -35,вимоги ІІ.проби-27 пластунів /ок/.

Добуті осяги виявили більші можливости поширити фізичну культуру серед плас.молоді,якщо буде вдержана пляновість і тяглість цеї праці.Змагання відбулися в трьох конкуренціях:біг на 6о і 1oo м. та скоки у височінь й довжінь,

Поодинокі осяги.

Кляса: А.

I.Біг хлопців-100 м.

1/Пл.уч. Базюк/Орел/-11.8с.
2/ ""Білинський/Вовк/
3/ "" Іваськів/Буревій/
4/ "" Ковалюк/Орел/
5/ ""Врублівський/Яструб/

II.Скок у височінь-хлопців.

1/Пл.уч. Базюк /Орел/ - 1.5oм.
2/ "" Ковалюк / ""/ 1.45
3/ "" Пакуш / ""/ 1.35
4/ ""Білинський/Вовк/ 1.35
5/ ""Салдан /Буревій/ 1.35

III.Скок в довжінь-хлопців.

1/Пл.уч. Базюк /Орел/ - 5.55м.
2/ "" Турчинюк/ "" / 4.91
3/ "" Білинський/Вовк/ 4.8o
4/ "" Ковалюк /Орел/. 4.78
5/ "" Рудницький/Буревій/4.64

Кляса: Б.

I.Біг дівчат- - 60 м.

1/Пл.пр.Ловицька/Лебідь/9.[illegible] с.
2/ "" Німилович/Волошка/
3/ "уч.Шломкович/Чайка/
4/ "" Кнавер/Калина/
5/ ""Баторфальво/Бджілка/

II.Скок у височінь -дівчат.

1/Пл.уч.Фіцалович/Чайка/-1.20 м.
2/ "" Колодій/Калина/ 1.1o
3/ "" Баторфальво/Бджіл/1.1o
4/ "пр.Яворий/Волошка/ 1.1o
5/ "" Ловицька/Лебідь/ 1.1o

III.Скок в довжінь-дівчат.

1/Пл.уч.Фіцалович/Чайка/-3.92м.
2/ "" Шломкович/ "" / 3.62
3/ "пр. Кавдюк /Лебідь/ 3.52
4/ "уч.Баторфальво/Бджіл/3.49
5/ "" Кнавер /Калина/ 3.3[illegible]

IV.Біг хлопців --60 м.

1/Пл.уч. Глушок/Пугач/ [illegible]
2/ " пр.Ігнатович/Сокіл/
3/ " уч.Шарко /Пугач/

V. Скок хлопців - у височінь.

1/ Пл. уч. Глушок /Пугач/ - 1.[illegible]5 м.
2/ " пр. Гатала /Сокіл/ 1.20
3/ " уч. Шарко /Пугач/ 1.20

VI. Скок в довжінь - хлопців.

1/ Пл. уч. Глушок /Пугач/ - 4.36 м.
2/ " пр. Лохман /Сокіл/ 4.05
3/ " " Гатала /Сокіл/ 3.88

Участь в змаганнях і висліди в точках.

Гур.-Кур.	Чис. в гур.	Стан Лікар. Звіль.	Не ос. Вимог	Добули вимоги	проб. I.-II.	Класа	Точки.
1. Орел I.	12	1	2	9	II.	А	30
2. Чайка II.	8	1	3	4	II.	Б	17
3. Пугач I.	12	-	5	7	I.	Б	13
4. Лобідь II.	9	1	5	3	I.	Б	12
5. Вовк I.	6	1	1	4	II.	А	10
6. Волошка II.	12	2	6	4	I.	Б	8
7. Бджілка-4с.	8	2	2	4	I III.	Б	7
8. Буревій I.	9	1	4	4	II.	А	7
9. Калина II.	10	5	1	4	II.	Б	7
10. Сокіл I.	11	1	5	5	I.	Б	7
11. [illegible].сам.м.г.	11	-	11	-	-----	-	-
12. [illegible]струб I.	9	-	5	4	II.	А.	1
12. гуртків	117	15	50	52	I-25, II-27,	А-48, Б-70,	

Пластуни і нки, що не осягнули вимог обов'язані взяти участь в най ближчих змаганнях або долучити посвідку виповнення вимог, підписану комісією, признаною Кош. Командою.

Наші змагання пером.

Редакційна колеґія пластового журналу "Б а т р а" проголошує оцим

К о н к у р с :

1. на найкраще вияснення точок пластового закона у формі письменних праць. В конкурсі можуть взяти участь тільки юнаки/чки/. Величина праці не більша як півтора сторінки друку.

2. на найкращі спомини з мандрівок і наукові статті з ділянки мандрівництва, таборництва, картознавства і позоммлезнавства. В конкурсі беруть участь старші пластуни і юнаки. Величина статті не більша двох сторінок друку.

В цьому числі вміщуємо дві конкурсові статті. Надсилайте нам свої праці та оцінку вміщених конкурсових статтей. ~~Вислід конкурсу буде проголошений а найкращі праці нагороджені.~~

С к об !

Редакційна колеґія.

Обовязки пластуна відносно родини.

/ конкурсова стаття. /

Пласт, як організація для виховування молоді ставить перед своїми членами три головні пластові обовязки та пластовий закон, що мають бути їхніми дороговказами на життєвому шляху.

В першому обовязку говориться про вірність Богові і Україні. Сповняючи цей обовязок кожний пластун старається погодити свої поступки із цими вимогами. Він сповняє Божі заповіді, а з них ясно виложено відношення до батьків, він сповняє їх совісно, так як каже пластовий закон.

Стосуючись до тих вимог повинен пластун виявляти якнайбільший послух та пошану відносно своїх батьків та опікунів, та сповняти свої обовязки в домашньому житті.

Послух та пошана: не легко це переводити, коли зерно покуса протиставитися тому так велика, що доводить до послаблення родинних почувань, а однак пластун і тоді знайде правильний шлях, коли завжди просвічувати йому буде в його життєвих змаганнях — пластовий закон.

А які ж це обовязки пластуна в домашньому житті ?

Передусім він старається узгіднити своє поступовання в домі із вимогами закону. Во кожна із чотирнадцять точок закону вчить його родинної любови в практичному, буденньому житті.

A другий головний обов'язок каже йому нести поміч ближньому.

В тому випадку – ця поміч для своїх найдорожчих, найрідніших, і до цього, до несення помочі рідним, склонює його сама природа. І це так, якби заправа на майбутнє, коли із твердою постановою несення помочі ближньому ввійде пластун у ширший круг, себто, коли почне давати її своїм братам пластунам і цілій українській спільноті.

Тут йдеться про малі, майже непомітні діла, й власне буденні, що з часом творять зовсім тверду настанову несення помочі ближньому.

Але це ще не все.

Виконай свої особисті обов'язки в церкві, вдома, в школі, в Пласті, а вже тим самим поможеш батькам, бо хоч вчасно знімеш із них тягар журби за тебе. Будь точний і цієї докладності придержуйся також вдома. Кажеш, що пластун любить красу; подбай про красу родинних відносин, про оцю родинну згоду. В першу чергу про себе дбай, щоб не став причиною родинного розладу. Зберігай найстрогіший порядок в своєму зовнішньому вигляді і в оточенні.

Слухняність, справедливість, чемність, зрівноваженість і кожна друга пластова чеснота мусять бути пластуном закріплені в першу чергу в родинному співжитті, щоб могти нею творити добро в спільноті.

Вкінці в родинному житті [illegible] пластун мусить дбати про [illegible] ження доброї [illegible].

[illegible] прикметами повинні ми підкреслювати добре ім'я пластуна, гідно його репрезентувати перед нашими батьками й опікунами.

Л з о н
пл.уч.І.Кур.

На „Високий Зимняк"

/конкурсова стаття/

"Ми ясного сонця діти.."

Сонце визолочує сколястожину а вітер пестить ...тніло обличчя. Гон на ско-...ований у зломах камін-...тина "синього леду" /бле...то/ - там наша мета.

..Йдемо, пнемося вгору. ...до гурток пластунів-...ів, названий від першої мандрівки групою "Вацман", ...м гурток "Чайка", завзя-...о мандрів, розсміяні, захоп-...ні дівчатка і дві старші ...ки "Веселки".

Йдемо до сонця ! До снігу ! До хмар !

По під обриси стрімких ...пнеться вужом стежка а на ...одви майорять білі поз-...и ...арських присілків ... зелені килими трав.

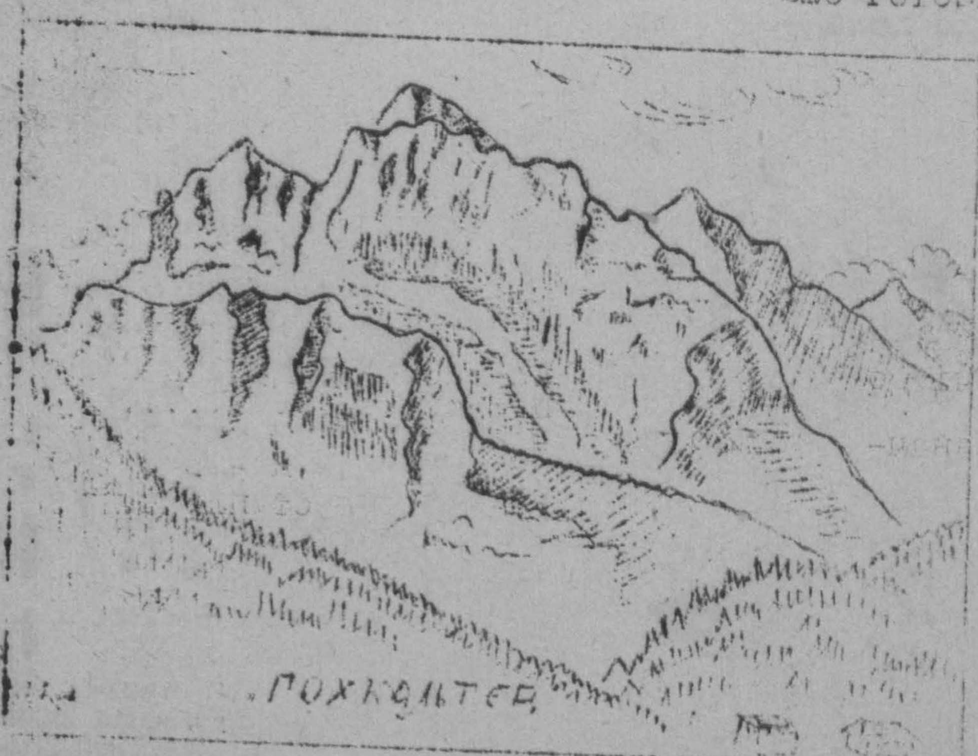

...в хаті "синього леду". ... весела безжурна роз-...мова, сідає до вечорі.

Он і-як синь... Але ліжок для нас нема, бо хата повна туристів; нам залишили вони тільки лавки, стіли й долівку.

Заснути годі, по хаті швендяються ще півці, Ліда й Марта ще хіхікають під коцом, а хтось другий злісно квокає а ще дехто сваряться.

Та сон перемагає; важкі повіки падуть на втомлені очі і за хвилину, дві в хатині чути тільки рівні, здорові віддихи.

Сонце ! - кличе хтось і чотирнадцять пар заспаних очей біжить до вікна. Сонце і глибока синява небес зразу зроджують радісний настрій. Вітаємо неділю на верхах диких, альпейських гір.........Незабаром ми вже готові, помиті і причепурені стоїмо в лаві і задимлені в рожеві ранків сяєвом сонця скелі шепочемо молитву.

По сніданні - на змаг ! Добувати верх ! Сірі велитні скелі кидають нам у відчаєвій глумливий сміх-стоголосим відгуком - та ми не зважаємо. Ми "сонця ясного діти.." - для нас перешкода це ігра.

По камінням, по скелях вгору ! Помагаємо собі ...вами, руками, ...

Спочиваємо і ... до ... до хмар. З долини чуємо веселі пісні і сміх "Чайнят";

перегукуємося... Але далі ми вже самі. Ні не самі; над нами ясне сонце, а під нами зграї хмар.

Нарешті! Ми здобули верх!

Під нашими ногами скелі і синява долинка і зграї хмар, що підповзають і скутують нас пряжами, щоби за момент зчезнути на закруті скелі, якщо вітер не підніме їх в гору. А над нами розсміяне сонце.. А в серці стільки щастя, сили але заразом і туги.

Хочеться кинути палку, пристрастну, юну пісню молодости ген далеко аж до синіх Карпат і злити нею гори, ввесь біль й сум із рідних місць, влити жар юнацької пісні у спрагнені волі серця братів, дати їм хоч частину того щастя, що тепер горить у нас.

Але враз якась болюча туга будиться в душі; спомини, згадки змальовують сонячні картини Рідного Краю.

О, як любо пнятись тугою, линути думками ген далеко за синій обрій, там де тепер шелестить золото збіжжа Поділля і де сунуе громовиця з верхів Карпат.

Але холодна мряка щораз то більше підсовується в гору і огортає нас холодним серпанком.

Ми сходимо в долину.
Небезпечні сили – тепер більш страшні і тяжчі до поборення.
Маленька необвага, незнач-

[illegible] похоев і смерть.
Але далі ми збігаємо, за нами [illegible] камінням; до кілька [illegible] і ми в хаті..
Чайки вітають нас піснею, сміхом і вигуками.
Іноді [illegible] паруємо на[illegible] і хочемо сходити – але що це?
[illegible] зустріч – пластунки "Бобики", "Буровії" і гості з [illegible], юну дівчатка "Журавлі".
Голосна, весела зустріч, палко пластово вітаємо і [illegible] остаємо.
Хатина "синього леду" повна тепла і рідненого вогнища [illegible] товим сердець.
Переводимо гутірку, співаємо, із славою їмо вечерю й спимо тим разом вже в спальних кімнатах і на матрацах.
Понурий свист вітру збудив нас зі сну. Буровії і Бобики йдуть добувати нижший верхов'я [illegible] в долину.
Прощаємося зі скелями, гордими, німими верхами, із симпатичною родиною осликів і кіз, що пасуться біля хати і сходимо в долину. Збігаємо сміємося свіжі, веселі, щасливі.
Ми вже на дорозі. Сірою стрічкою біжить гарячий асфальт а пластунки вистукують по ньому бадьорий такт.
Голосна пісня пливе з молодих сильних грудей.
Завзяті Чайки виконують ще один смаг[illegible] пришвидшеним маршем добувають шмат [illegible] /10 км./ до табору в половині часу, що призначений для мужеського роду.
[illegible], тунель, [illegible] і закрути [illegible] скель зникають із очей [illegible] у вирізі вікна [illegible] пішного поїзду, а вони [illegible] ким, молодечим кроком [illegible] без [illegible] [illegible] [illegible] своєї армії. І тоді [illegible] вони вони свою [illegible] "альпейських кіз".
На площі молитва і прогулька. скінчена..
Вертаємо до сірих будків але в жилах плине нова радувана сила і то розкішне щастя що [illegible] його прпро..........................

- Н... В... С...

Для науки і розваги

В простір!

Фантастичне оповідання.

Моло дійно з точністю до тисячних долей секунди лунали вибухи, що легко шитали машиною. Десь далеко внизу виднів золотоверхий Київ, звідкіля перед пару хвилин ми зірвалася ракета, краще сказати міжпланетний корабель, який гордо розрізував тепер уже рідку атмосферу.

Найбільш важливий момент вже пройшов. Оце нагрідшись до найвищого ступня внаслідок тертя в повітрі, почала ракета, що тепер у рідкій атмосфері охолоджуватися й летіла рівномірним летом із скорістю 14. км. на секунду.

З чола молодого летуна Максима Буйного стікав піт, його рука швидко сковзала по важілях, очі припали до телескопа, через який видно було безконечний, холодний, міжпланетний простір.

Ракета описала останнє коло й йшла в безповітряному просторі в напрямі на місяць. Тепер вже летіла вона прямо, керована твердою, спокійною рукою Максима.

Місяць чужим світлом освітлював дорогу - незнану для людини. Максим полегчено зітхнув й поринув в думках. Апарат, що розкладав атоми, потріскував легкими вибухами і в голові молодого вченого й дослідника ці вибухи викликали думки про боротьбу людства за джерела енергії.

Що не так давно сотні гірників опускалися в підземелля і в нездорових умовинах добували ті незначні сотки тон вугілля, що були довгий час головним джерелом енергії на нашій планеті...- Та тепер справа змінилася. Учений Кюрі працюючи над урановою рудою, відкрив елемент "радій", що розкладаючись виділяє дивно, сильно проміння, сам при цьому зменшуючи свою масу. Незабаром виявилося, що багато інших елементів має таку ж саму властивість, але розклад елементів з більшою атомовою вагою скоріший, а з меншою повільніший.

Наявність в природі самовільного процесу розкладу матерії навела вчених на думку, щоб заволодіти цим розкладом, а якщо буде потрібно, то приспішити його, а це тому, що розклад [illegible] якої речовини дає стільки енергії, скільки дало б нам спалювання 3000 тон камінного вугілля. Коли б цей розклад можна було переводити, ми перестали б бачити знесилені обличча шахтярів, що майже ніколи не бачать сонячного світла.

Перші праці над штучним розкладом атомів перевів Резерфорд в 1919 р. осягаючи в роботі великі успіхи.

Друга світова війна штовхнула вперід досліди в галузі атомістики. Що вперше тоді застосовано розклад атомів в атомовій бомбі, що через це стала на деякий час загрозою цивілізації. З цього приводу навіть репортори численних часописів почали кричати, що досліди над атомовою енергією доведуть людство до загибелі.

Але діло пішло не так, як це думали жадні сенсації скорописці. Во незабаром світ зрозумів, що таке атомова енергія; а саме тоді, коли на бувших льодових просторах Гренляндії зацвіли сади й виноградники.

Як ціла наша планета покрилася електричними проводами, що передавали струм від потужних електричних стацій, де атомова енергія перетворювалася в електричну.

Дякуючи атомовій енергії і ця ракета летить в міжпланетному просторі.

І тепер людство впевнилося, що воно на мільйони літ забезпечено "безкоштовною" енергією, і зрозуміло, що ця енергія існує на добро, не на те, щоб його знищити.

Так думав – Максим, а рука спокійно лежала на кермі міжпланетного корабля, що плив в просторі до круглолицього місяця.

Л и с.
пл.уч.І.К.

Золоті думки

Правдиве геройство полягає в тому, щоб бути вищим понад терпіння цього життя..!

Хто хотівби бути чесним на це, щоб слави добути, – якже ж він нечесний..!

Із честю ніколи не можна робити умов і торгів.!

Людство має дві чесноти, що їх ніколи не вміє вшанувати; це є: відвага в мущини, скромність жінки.!

В житті може відзначитися тільки ця людина, що зуміє запанувати над своєю вдачою, що дала її природа.!

Найнебезпечнішим дорадником для людини – це її самолюбство.!

Хто вміє підлаблювати, цей зуміє і очорнити.

Успіх полягає в тому, щоб вміти бути раз дуже відважним, або знову дуже обережним.

Осягнути можна дуже богато, коли зуміємо нашу увагу вповні спрямувати на одну річ і мимо всіх перепон йти до намічоної цілі.

Почуття незаслужено поносеної кари, може стати кривдою, може змінити спосіб поступовання на гірший і на жаль нераз так буває.

Метеор.

Ял....
пл.уч.

присвячую: "Орлам".

[illegible]на ніч гірська,
[illegible]олинах сумерк ліг.
[illegible] з кожного вершка
[illegible] одвічний сніг...

[illegible]авий ночі цар
[illegible] його з висот.
[illegible]жно з поза хмар
[illegible]ив на плеса вод.
- x -
[illegible]ку чудову ніч
[illegible] спалося мені.
Одну цікаву річ
[illegible]бачив я в вікні:

Як метеор летів
Й лишав огненний хвіст.
В той час я кілька слів
Післав у море звізд.

І я сказав: "Нехай
Скитальцям простий шлях
У рідний, вольний край
Покаже волі стяг".

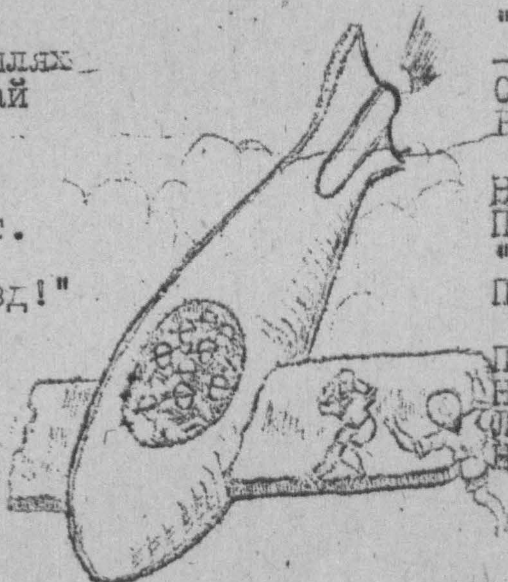

"Хай в рідному краю
Цвіте могутньо Пласт.
До того додаю:
Хай всі живуть гаразд!"
- x -
А[illegible] дивно..Скоро так
Сповнилося усе!
[illegible] бачу як байдак
Славутою пливе.

А в тому байдаку
Богато пластунів
[illegible]оять на черданку
[illegible] співають "марш Орлів".
- x -
[illegible]вось, літак летить
[illegible] скелями Карпат.
[illegible]у низин досить!
Тепер він сонця брат!

А в тому літаку
Самі "Гірські Орли".
На прогульку літну
Летять також вони.

Як метеор літак
Прорізує блакить,
Він скорше як байдак
До цілі долетить.
- x -
Аж раптом!..Де це все?
Пропало мов туман...
Дніпро, Карпати де?
Невже це був обман?

Невже це було в сні?
А може впав літак?
Втопився у Дніпрі
Новий, міцний байдак?
- x -
Лиш в сні чудових мрій
Завжди знаходжу я
Ілюзій й пишних мрій
Незглиблені моря.

"Це був чудовий сон.."
-Я тихо прошептав.
Свистка скажений тон
Взивав до ранніх [illegible].

Наказ, мов метеор
По руханці злоті[illegible]
"Не можуть на таб[illegible]
Пустити нас Орлі[illegible]"

Приємність но для [illegible]!
Нам вільно тільки в [illegible]
Літний провести час
На гарних прогульках...
- x -

Відгук простору!

пісня „Орлів"

Marciale

Трем-тить дал-кит-ня да-ле. чінь по-то-ки ніж но ше-по-

тать нам на до ро зі в гроку ви-со-чінь ста-ють віт-

-ри мов-нез-до-ла-на гать та гру-ди в нас чк той гра-

ніт нос-та-вил їх під шел віт-рів! Не-хой вех-

хів не-по-ко-ре-ний світ їх ли жа хо-ло-дом

чис-тих сні гів.

Усміхнися!

Орли між собою.

"Бистрий Панько": Площу збудували, домівку вибілили, ввесь матеріял до "Ватри" дали і вкінці в Пласті "дурнями" остали. Як жож це так ?

Другий Орол : Що було - що минуло. Шкода згадувати. Але ми їм покажемо. Ходім на танці до ґаражу а завтра їдемо на гімназійну прогульку.

Політика в Пласті.

"Лебідка" : Ти за ким ? За Орлами, чи за Соколами ?
"Калинка" : Я завжди за Орлами.
"Лебідка" : Ага ! Я знаю чому. Бо "еліта" тягне завжди за "елітою". А я за Соколами.
"Еліта" : Чому ?
"Лебідка" : Бо вони що майже нічого не знають і їх можна "здурити".

На іспиті І-ої проби.

"Волошка до пл. сеніора, що питає при пробі: "Я Вам покажу, що Ви нас маєте питати з мандрівництва! Ось звідси - доти. І більше ні, бо ми дуже боїмося, бо ми не вміємо, бо ми не були що на мандрівці. Більше нас прошу не питати, бо миб ся гнівали і взагалі ми "не бавимося так"......!

"Ватра" при праці.

Орол - голова Редак. Колеґії до Референта преси: "Тамтогомтижня не могло бути сходин "Редколеґії", бо грали "Жовте Павутиння", в суботу грали "Мартин Боруля", а всереду була проба танців. Але Ви самі те все попорописуйте а я опісля перегляну.

Нечемні Пластуни.

"Яструб" : "Ти знаєш? Чайки дістали упімнення, за те, що на мандрівці викрикали і сміялися.
"Вовк" : "Або не можна ?
"Яструб" : "Певно що не можна. Тепер має бути все на наказ.
"Вовк" : "Ну то добре. Тепер я робитиму "добрі діла" також тільки на наказ.

Загадка - хрестиківка.-

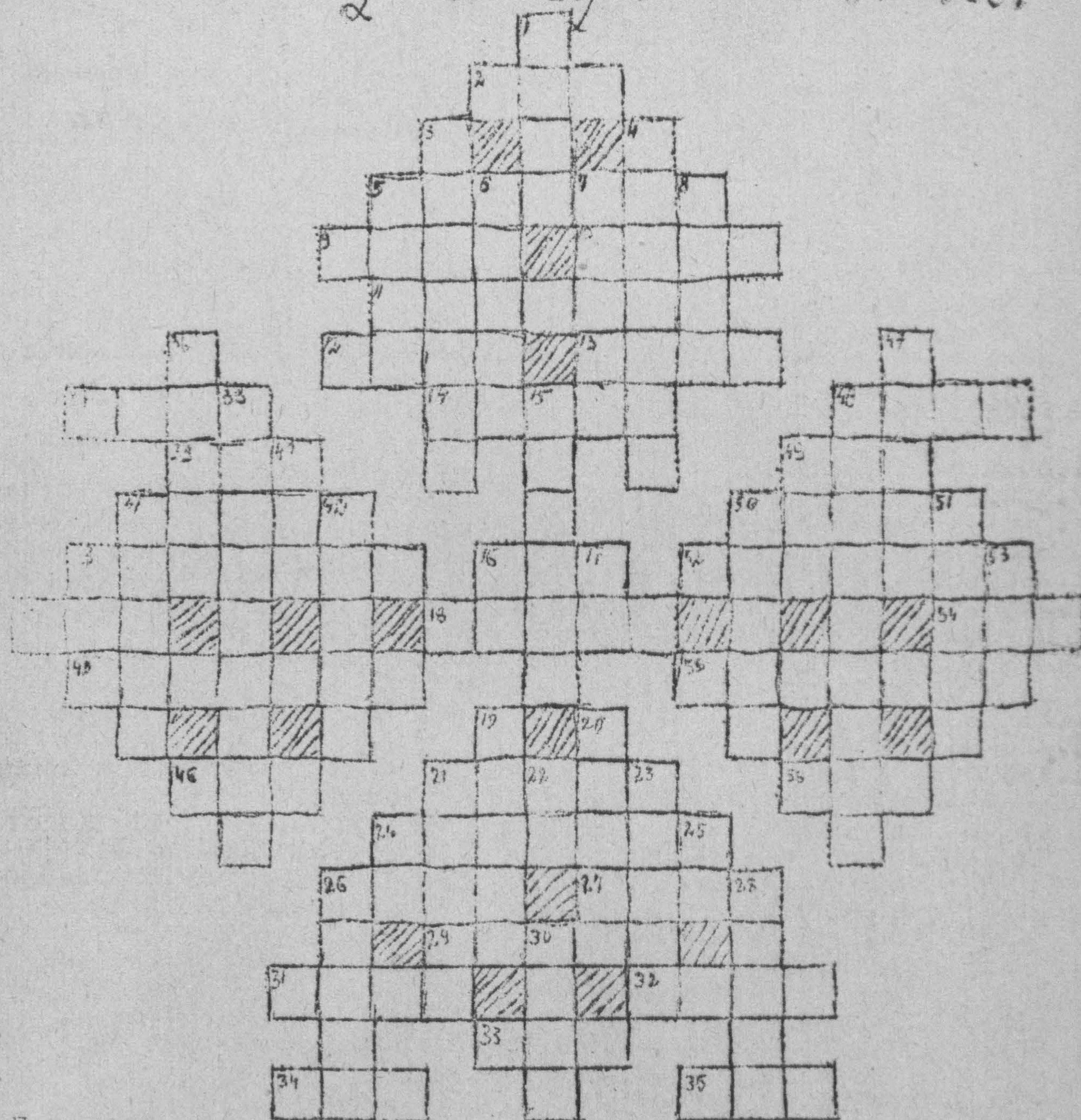

Поземо:
.Морський король
.Винахідник електромотору
.Один з апостолів Ісуса Христа
.кція/з російська/
.Ріка, знана з війни між Цезарем та Помпеєм
.Ріка в середущій Европі
.Прапрадід людства
Частий вислів малих дітей
.Рід пшениці
.Рід писаних творів
.Містечко на Україні, знано з часів Гайдамаччини
.Грецький математик
.Купецька трансакція
57.Паразит людського тіла
59.Вживають до варення

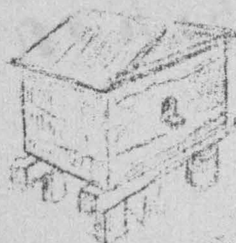

Визначи північ!

а) з положення вулика
б) на зрубі дерева

31. Посуда/вживана при похоронах у словян/
32. Географ. поняття землі
33. Рід орла
34. Абісинський князь
35. Притока Дунаю
37. "Валуївський .... 1863.
39. Син Ноя
41. Визн. пол. діяч Італії XIX.
43. Держава в Мал. Азії/до Хрис/
44. Предок рог. скоту /рогатого/

Доземс:

1. Рід металю
3. Японсь. лицар
4. Грець. історик
5. Власник підприєм. св. слави
6. Знижка на товарах
7. Золота монета в давнині на Україні
[illegible]. Біблійна постать
[illegible]. Культ. центр на Україні XIV-XVI ст.
[illegible]. "...олодний..." /Ю. Г. Горський/
[illegible]. "...н" -по старословянському.
[illegible]. Іменник від слова-могти
[illegible]. "........ не поляже, а..../Т. Шев/
[illegible]. Первень/металоїд/
[illegible]. Початкові букви імени і призвища велик. нашого поета
[illegible]. Рід оглошення/чуже слово/
[illegible]. Музична нота
[illegible]. Почат. букви найбіль. нашого поета
2[illegible]. Рід степової трави
28. Міра довжини вживана на Укр.
30. Сприймаємо слухом
36. Одна з місцевин німець. концентрацій. таборів
38. Де згинув князь Роман?
40. Потягове звіря
41. Французьк. імя
42. Місто на Лівобережжі

45. Одно із знан. племен Европ
46. Комаха
48. Росл. харч. продукт
49. Обєднання ремісників
50. Доплив Одри
52. Поняття "нічого" у визнав. Будди в позагроб.
53. Що робить кравець ножицями
55. Велика колоніальна держава
56. Грошевий переказ.

43. "Відгадуйте і мотайте на ....!"
47. Вежа до добування земних богатств
48. Автор твору "Дон Кіхот"
49. Хто був Микола I.
50. Наслідки зміни атмосферичного тиску
51. Мужеське імя
52. Жіноче, здрібніле імя

Орко...
пл. уч.

Увага!!
За найкращу розвязку-нагорода--пластова, шкіряна торба на мапи.

/Редак. колегія/

ОРЛИ БІЛЯТЬ ДОМІВКУ.

ВИСТУПАЮТЬ: КАМОНА Ч.3 І ПАВЛКО КАМОНА Ч.4

З М І С Т .

--------000--------

Дозволено управою УНРРА, Тім: 543.
Адреса: Табор "Орлик". УНРРА, Тім 543.

Це число випускаємо із кількамісячним опізненням з причини: браку фондів, паперу і технічних недомог. Усі праці виконані силами пластового юнацтва. За похибки в тексті і рисунках та за нечитку відбитку – передрук просимо вибачення.

Це число являється останнім періодичним виданням. На будуче видання "Ватри" будуть появлятися не періодично.

Редакційна колегія.

Mens sana in corpore sano!

I-ші легко-атлетичні змагання у „Верховинському" Коші

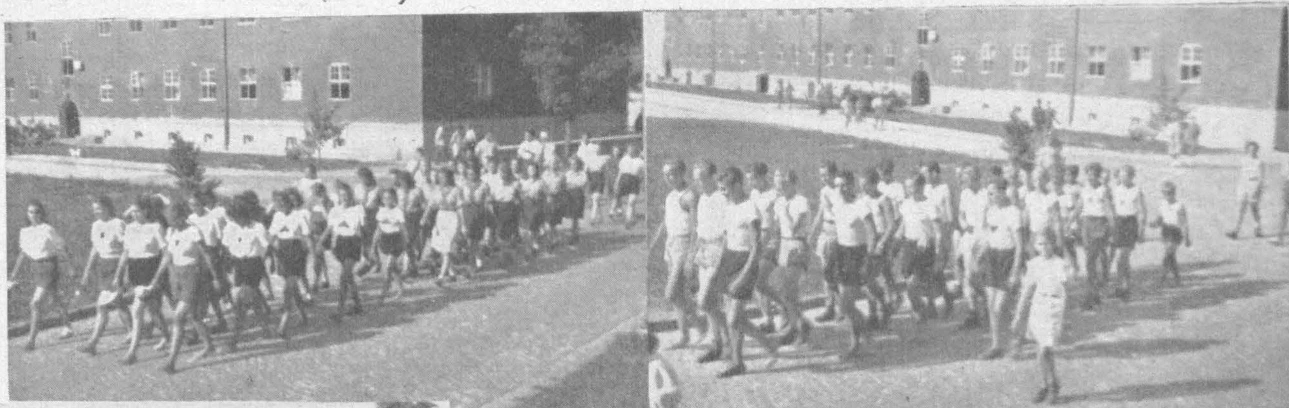

юнацькі курені у марші на пл. спортову площу. ——

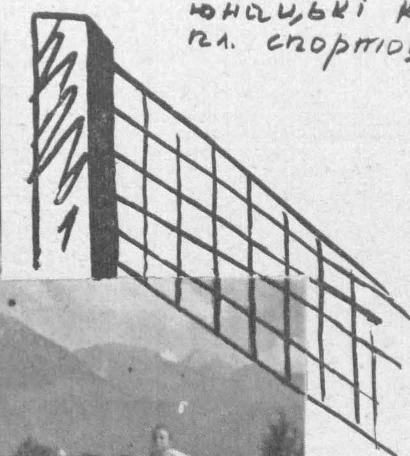

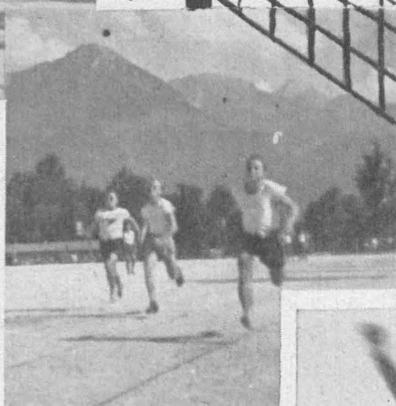

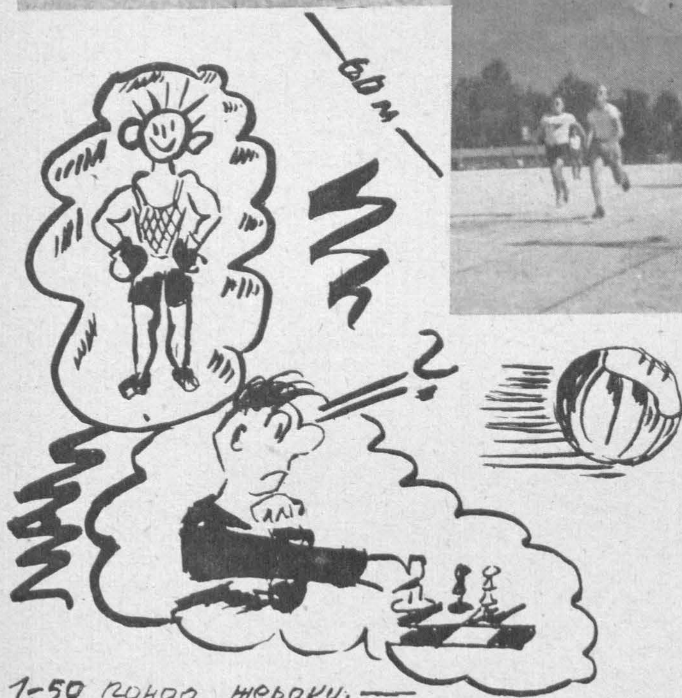

1-50 понад жердку. —

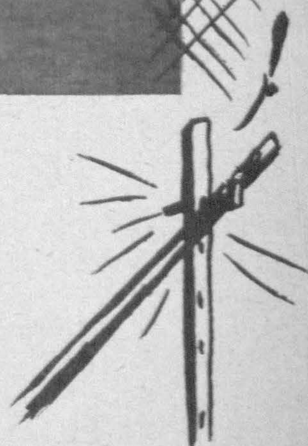

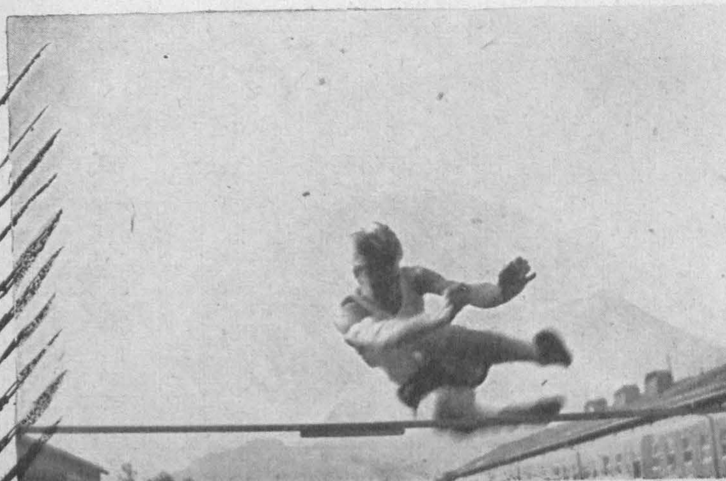

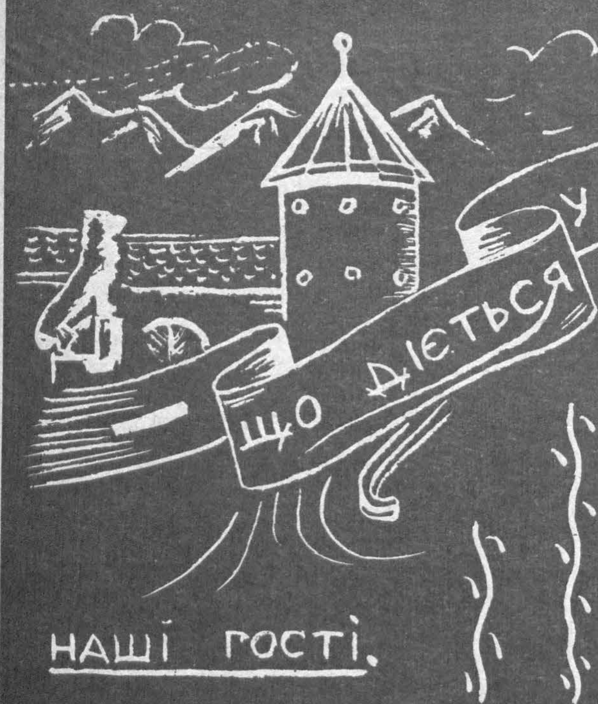

НАШІ ГОСТІ.

Вгорі: Гості з Mitterwald'у. „Калина" і „Маки" звітують своїй курінній на пластовій збірковій площі

Зліва: „А попід горою
Долом долиною
Козаки идуть",
співають гості з Augsburg'у машеруючи через наш табор.

Ні! це не коминярі, це гурток „Гірські Орли" на прогульці в Salz-bergwerk'у.
Там треба було одягнути такий однострій, по-перше щоб не зруйнувати одягу, по-друге, для романтики

ВАТРА

ОРГАН ПЛАСТОВОЇ І ГРОМАДЯНСЬКОЇ ДУМКИ

ТРАВЕНЬ—ЧЕРВЕНЬ 1947.

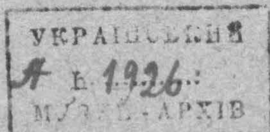

ВАТРА

ОРГАН ПЛАСТОВОЇ І ГРОМАДЯНСЬКОІ ДУМКИ

ТРАВЕНЬ—ЧЕРВЕНЬ 1947.

ВАТРА

Орган пластової і громадянської думки

Травень—Червень 1947.

Появляється неперіодично. — Редаґує Колегія.

Видає Курінь УУПС »ХАРАКТЕРНИКИ«.

Технічними засобами Вид. С-ки „Українське Слово"

Druck und Satz: Mittelbayerische Zeitung, Regensburg

У ДЕНЬ СВ. ЮРІЯ

ДО ВАС, СЕНІОРИ ПЛАСТУ, ОЦЕ СЛОВО!

Третя вже чужоземна весна у розгарі, як ми по волі й неволі найшлися далеко від Рідної Землі. І безперечно у день св. Юрія полинете згадками туди, де на гамірних, молодечо-надійних шляхах змагань до ідеалу розгорювалася Ваша юність, де й зростала Ваша мужня сила й досвід у великій, нераз і кривавій боротьбі за цей ідеал леґенди св. Юрія. За нами далеко, далеко, ґейби в казці, золоті вогні святоюріївських, пластових ватер по різних урочищах нашої, прегарної Батьківщини, незабутні слова наших бадьорих пісень і присяг, але за нами також дні чину, праці й кривавих, жорстоких зусиль, дні спільних великих діл або час самітньої віри в себе, в ідею, в велике заприсяжене майбутнє.

Та нас не зломлять ці, нераз гіркі, як полин дні, хоч досі не дана нам ще була перемога. Бо ми свідомі того, що вершин ідеалу не осягається словами чи хитрунством, ми свідомі того, що жертви життя тих наших друзів, що більше до нас не повернуться, це безвідкличні постуляти в боротьбі за ідеал. І тому ми віри в зачате ще прадідами нашими діло визволення не тратимо. Відродження Пласту в широку, сьогодні на наші еміграційні відносини могутню організовану силу це одна з признак, що ми праці на половині шляху не кинемо. Віри в ідеал і волі його добути в нас не бракує. Виховані в юнацьких пластових лавах працівники й борці достатньо це засвідчили на протязі 35-літнього існування Пласту, своєю громадянською працею чи жертвами своєї крови. Але глядім ще й на добутий у тих наших змаганнях до ідеалу досвід, бо належне використання досвіду, значить »оминути зрадливі яри« наших помилок, — це половина успіху.

А одна з цих помилок це свідомо, чи несвідомо вороже, не тільки Пластові, але й усьому організованому українству твердження, що ідеали, які Пласт поклав у свої вершини, це тільки »гра для молоді«, що з хвилиною закінчення юнацького віку можна без шкоди, а то й з пожитком для розвою й росту українського життя всеціло або частинно подоптати невмирущі для кожної, здорової спільноти гасла святоюріївської леґенди.

Ні, і ще раз ні... Навпаки, поки всього нашого, громадянського життя не проникнуть ідеали служби Богу й Батьківщині, служби ближнім і послуху нами самими встановленій владі, поки юнацький пластовий закон не стане в духовому його поглибленні й законом зрілих мужів, доти багато жертв будуть трагічно — зайвими. Невідклична й негайна отже потреба під сучасну пору для сеніорів хай буде стверджування, що »пластове«, а що »непластове« не тільки в ділянці виховання молоді, але й в усіх важливіших ділянках нашого, організованого життя. Треба це стверджувати кожночасно і конфронтувати його з нашим поступуванням. Так бо й думали основники Пласту; одначе вони зачали »велику гру« від молоді тільки тому, що як визначні педагоги, мужі науки і громадянські діячі знали, що до створення нового покоління, оживленого одною, спільною ідеєю, можна дійти тільки шляхом перевиховання юнацького кадру. Юнацький кадр це тільки вихідна точка, спільна дія в Пласті, виховання зрілих мужів, це тільки реальна сила й міра вартости Пласту та його завдань.

До цього нашого стверджування вартости пластових ідеалів у нашому громадянському житті, всеціло або частинно вже завернули, після добутого в останні десятиліття досвіду, визнатні ідеологи нашого життя, що досі далекі були від пластової організації, а нераз й ще дальше її гасел і завдань. Це були радісні перші хвилини для тих, що їх віра в Пласт не гасла ніколи. Опісля чи й рівночасно прийшов момент, коли на сірому, еміграційному тлі нашого життя найшлися на пластовій праці знову разом, у спільних змаганнях сотні, сотні давно в Пласті виховуваних працівників без різниць віроісповідних чи політично-партійних поглядів. Що ще вчора здавалося бути у сфері мрій, сьогодні сталося дійсністю. Мало того. За час дволітньої праці зникають поволі залишки давнього недовір'я, затирається у спільних змаганнях те, що нас ділило, скріплюється за це те, що єднає. Витворюється здорова спільнота.

Хай отже ця сьогоднішня пластова спільнота вже не тільки юнаків, але й зрілих осіб стане тривким зав'язком цього покоління, що зуміє загоїти рани, нанесені жорстокими ворогами й власними помилками. Не дивімся на пластову організацію, як на чужий тільки взірець. У нашій історії за чужі взірці ми нераз дорого платили. Ми творили Пласт з нутра нашої Нації і для нас, а не на експорт. Він є витвором нашої духовости, він отже може мати й дійсно має свої власні завдання, яких може не потребує мати скавтовий улад іншої нації, історичне завдання, збудоване на чесній, щирій, отвертій, »великій грі« пластового побратимства й довір'я, свободи й карности, обережности й жертвенности, розуму й святого запалу.

До Вас, Сеніори, оце моє слово.

Скм. Сірий Лев.

До наших обов'язків на еміграції

Психічний камінь, що гнітить кожного з нас, що є причиною цеї трудної ситуації, в якій ми находимося — це те, що ми сьогодні тут, а думками деінде. Сьогодні мусимо теж бути готові, що завтра будемо знову деінде. Так склалося, що ті речі, про які ми собі колись тільки уявляли, сьогодні переживаємо. Колись ми мріяли про мандри по широких шляхах чужини і про поворот із тих шляхів до Батьківщини. Це було нашим бажанням і ми й не думали, що воно стане дійсністю. Ми цей емігрантський шлях верстатимемо по пластовому, коли усвідомимо собі, що це тільки зреалізована наша давня, молодеча мрія про мандри.

Еміграція — це слово, що має часто трагічний вислів. Еміграція — це праця і відносини, що ломлять часто найтвердші характери і хребти. Їй грозить моральний розклад. Все інше легко наладнується, але задержати моральний хребет — це найважніше. Простувати цей хребет можна великими не малими справами, бо ж ми відірвані зовсім від ґрунту. Нагадується один грецький міт про героя, що боровся і не смів стратити дотику з землею, бо тоді впав би поборений. Так само й ми. Ми не сміємо втратити духового контакту з Батьківщиною, бо тільки тоді можемо протиставитися моральному знидінню. Треба, щоб ми зрозуміли, яке велике завдання має наш зв'язок з рідною землею.

Еміграція має два головні завдання: репрезентація Батьківщини і творення зв'язків для неї. Ніякий край не живе сам про себе. Не існують ніякі відокремлені держави. Все має своє значення, сьогодні світ малий. Навіть багато двох господарів, щоб посподарити на землі. Світ корчиться. Намагання вирватися з фатальних пов'язань з судьбою свого народу — це короткозорість, що мститься на долі одиниці.

Зв'язок для Батьківщини — це обов'язок еміграції. Ті, що лишилися на рідних землях, то якщо вони мають якусь претензію до нас — то це ті дві речі: репрезентація Батьківщини і зв'язки для неї. Нас може оправдувати історія, але звільнити нас від розрахунку з того, що ми зробили в тих трагічних днях, того обов'язку не скинемо з себе. Тому таке розуміння справи еміграції — це той контакт із землею. Це те, що може нам дати силу і заховати перед тим, що гряде. Для песимізму нема підстав, і елегійні захоплення теж не варто поширювати. Ми мусимо вважати себе післанниками Батьківщини і коли повернемося до неї, треба буде зложити їй звіт. І це правильний підхід, бо тільки в тій формі находимо відповідь на всі питання і проблеми. Ми вислані сюди, і тільки так можемо оправдати своє існування тут, інакше ж ми мусіли б уважати себе дезертирами.

Репрезентація культурних, духових надбань і доброго українського імени, дорогою зв'язків для тої справи, ми можемо зробити дуже багато, багато більше, як хто інший. На еміграцію вийшло чверть мільйона провідних мас. Ніколи Україна не буде мати для репрезентації більше людей. Будні, чорні дні часто звужують наш горизонт, часто не дозволяють бачити широких аспектів. Нашим мементо є свідомість, що ситуація на теренах нашої Батьківщини — це ситуація фізичного й морального ломання українства. Ми може одинокі залишимося тим, правдивим, незломним елементом, коли прийде можливість інших відносин на нашій Батьківщині, що з них відродиться український дух. Такі то проблеми наших еміграційних буднів, що включаються в загальну проблему українства.

Тут треба взяти до уваги середовище внутрішньо-українське і середовище неукраїнське. Їх не можна відокремити. І коли сьогодні деякі людці роблять авантюри, грабунки — то ті люди відмежовуються від нас і від нашої цілі, але ми від них не можемо відмежуватися. Не можемо відмежуватися від наслідків роботи елементу, від якого ми хотіли б відмежуватися — від злочинного і карного елементу. А це має вплив на нашу емігрантську ситуацію і на нашу політику.

Повстає питання, як представляється українська ситуація взагалі. Треба мати на увазі зовнішню і внутрішню ситуацію. Два роки після війни нема мира, ясно зарисувався поділ світу на Схід і Захід. На чужині ми живемо властиво в двох світах: один чужий, а другий — це наші умовини і наші відносини, це наш світ. Дві сили формують нашу долю. І вислідна тих двох сил — це наша ситуація, в якій ми находимося. Зовнішні сили можуть бути нам прихильні або ворожі; внутрішні можуть бути позитивні та негативні. Наша політика мусить підчинятися наказові збільшити добрі, зовнішні сили й до максімум збільшити внутрішні позитивні сили, як теж безпощадно нищити зовнішні ворожі сили і внутрішні негативні сили.

З цього відповідь, як ми маємо ставитися до нашої політики. Не є доцільним існування двох фронтів в українстві. Ми в таку доцільність ніколи не віримо. Коли говоримо, що від Пласту очікуємо щось нове, то це, що ми є революційним рухом. Чужі рухи стараються використати природні різниці, які в нас, віроісповідні територіяльного походження і т. д. Ці різниці зовсім природні, бо ж ми не є уніформованою масою. Ті різниці саме товчком поступу, доказом нашого, духового багацтва. Це тільки ворожі сили стараються привести їх в комплекс ненависти між нами. Але ці різниці ми зуміємо ліквідувати пластовим способом і ми мусимо це доказати. Маючи ці загальні засади на увазі, ми не будемо мати багато труду при розгляді еміграційних проблем. Тут не місце для розгляду цілої української ситуації, тільки одне приходиться нам ствердити, що вирвати нас з політичного, українського життя було б злочином, бо ми виховуємо український тип людини. В тій площині ми не можемо скинути з себе відповідальности перед історією.

За нами вже перший, організаційний етап. У нас був відплив молоді й деяке розчарування мусіло бути, але ми на це були приготовані. Еміграція може більше, ніж якесь інше середовище, створює такі умовини й перешкоди. Але на це є умовини, щоб із ними боротися. Ми читаємо, як англійці здобували колонії серед жахливих умовин, несамовитих трудів і жертв. Але вони опановували все нові й нові простори та віддавали державі все нові й нові колонії. Ми вислані, щоб опанувати ті важкі умовини, бо історія котиться і карти міняються — це доказали останні роки.

Завтра — це послідовний наслідник сьогодні, для нас існує завтра. Не є ніколи запізно та треба зараз приступити до роботи. Ми йдемо на еміґрацію з ідеалом українського гуманізму.

Також важне, щоб ми не розпорошили себе, пам'ятаючи, що два і два не є тут, як у математиці 4, але вісім і десять. Ми зможемо зберегти моральну силу тоді, якщо будемо знати, що ми не одинцем. Кожний пластун існуватиме для нас, де він не був би і де він не пішов би. Пластова Старшина буде мати за завдання перевести зв'язок між розсипаними пластунами. Одночасно мусимо пам'ятати про обов'язок ініціятиви, щоб відроджувати пластове життя. Тоді завтра все таки мусить належати до нас. Важне, щоб після з'їзду ми роз'їхались з почуттям, що ми в той спосіб, а не інакше, розуміємо проблеми дальшої скитальщини. Щоб ми побачили цей великий ідеал пластуна, що дасть нам силу й можливість перевести це в повний хосен для нашої Батьківщини.

(Із промови на 3-му з'їзді С. У. П. Е.)

Скм. **Д-р А. Фіґоль.**

Як протиставитись закидам

Одне з найважливіших завдань кожного пластуна, зокрема пластуна-сеніора, це пропаганда пластової ідеї в непластовому світі. Ця пропаганда повинна йти в двох напрямах — а саме, на приєднання для Пласту нових членів і прихильників, як між своїми так і між чужими та на відпертя і опрокинення тих закидів, що їх роблять Українському Пластові його вороги.

Очевидно, як у першому так і в другому найбільше переконуючу силу має не слово, а діло. Пластуни своїм життям, своєю поведінкою в пластовому та в громадянському житті не лише з'єднують прихильників собі, але теж виказують неправдивість закидів, що їх робиться Пластові. З другої ж сторони пропаганда словом чи письмом, хочби й найкраща й найліпше обоснована не принесе жодних успіхів, якщо будуть їй противорічити вчинки пластунів, що колідували б з основними засадами пластової ідеології, чи — що гірше — загально людської чи української національної чести й моралі.

Треба нам з'ясувати собі основні закиди, що їх Пластові ставить внутрішньо-українська, ворожа пропаганда та пізнати всі протидії. Приходиться нам ствердити, що українське громадянство приняло дуже прихильно буйне відродження Українського Пластового Уладу на еміґрації, після 15 літ законспірованого, тайного існування в краю під різними формами. Але відроджений на еміґрації Пласт стрінувся теж із ворожими закидами, по перше зі сторони явних чи укритих ворогів українського народу, що їм сіллю в оці буйний розвиток нашої, всеукраїнської, як під віроісповідним чи клясовим і територіяльним оглядом пластової організації, а по друге зі сторони таки деяких своїх чинників, які вважають, що тільки вони одинокі мають монополь організувати й виховувати українську молодь.

Які ж бувають основні закиди проти Пласту? Залежить воно від того, котра сторона робить ті закиди, але звичайно вони такі: Український Пласт, як взагалі всі скавтові організації, мають інтернаціональний характер, відтак, що він є організацією одної партії, а вкінці, що він є організацією »панів«.

Які наші протидії на ті закиди?

Що до закиду, що Пласт являється організацією з інтернаціональним обличчям, треба вияснити, що не кожна добра ідея, що поширилася завдяки її знаменитим вальорам у цілому світі є інтернаціональною, в тому гіршому розумінню анаціональности, чи протинаціональности, яке ми інтернаціоналізмові надаємо сьогодні. Бо інтернаціоналізм скавтінґу основується тільки на ідеї міжнародного братерства і толеранції, що не забуваючи на любов свого, виключає безпідставну ненависть до чужого, але бореться з зоологічним націоналізмом, що, як виказав досвід, ніколи нікому не вийшов на добро.

Закид той відпирає теж обставина, що ідея, яка присвічувала при творенні скавтінґу її творцеві — не філософові, чи фанатичному філянтропові, а героєві, англійському генералові БІ-ПІ, мала на меті створення організації, що її завданням було б виховувати громадян-оборонців британської імперії не тільки для її оборони, але громадян-піонерів величі й могутности їх батьківщини. Відпираючи той закид треба звернути увагу на те, що Український Пласт не тільки своїми кличами, виховними методами та програмою, що мають на меті виховати свідомих і безмежно відданих свому народові громадян, але теж ролею, яку українські пластуни відограли в нашому національному життсі — дав доказ, що це направду українська організація. На обставину, що Український Пласт є дійсно всеукраїнською і понадпартійною організацією, треба покликатися на приклад тих пластунів, що не в ім'я групи чи партії, не в ім'я привати, а для того, щоб »на щастя дорогу ввести Вітчизну«, томилися довгі роки по тюрмах і каторгах та зложили жертву життя, щоб ділом засвідчити вірність Україні. Отже це не доказ інтернаціоналізму чи байдужости супроти Батьківщини, але якраз навпаки — доказ чогось зовсім протилежного. Доказом являється теж обставина, що наші вороги так переслідували Український Пласт.

Вкінці — як протидіяти другому, недорічному закидові, що Український Пласт — це організація »панів«? Треба рішуче ствердити, що Український Пластовий Улад ніколи не робив при наборі чи трактуванні членів жодних станових, чи клясових різниць, що в нас уже в краю були селянські, робітничі та ремісничі частини, а походження, маєтковий стан, звання чи освіта не були для нікого перешкодою, щоб вступити в члени Пласту. Пласт творить своєрідну народну »еліту«, але до неї має право ввійти кожний, що може в собі виплекати відповідні духові вартості.

У подібний спосіб треба відпирати й інші закиди, але не можна забувати, що самі слова не поможуть. Треба, щоб пластуни ділом доказали, що вони вірять у свої ідеї. Бо коли пластуни будуть анґажуватися в партійні боротьби чи анаціональній діяльности, не перестерігаючи при тому засад чесної гри, чи втягати до тої боротьби Пласт, відтак коли будуть замикатися у вузьких ґуртках для взаємної адорації, стануть пластовими емеритами — тоді не поможе жодна, хоч би й найкраща пропаганда.

Пл. сеніор **В. Р.**

Про зацікавлення молоді

Нещодавно принесли гамбурзькі часописи вістку про банду хлопчиськів, що з вулиць міста забирала авта, їздила ними так довго, як довго вистачало бензини, а потім покидала їх денебудь. Хлопці вміли отворити майже кожне авто й пустити в рух, мотор-запалювач носив на цей випадок провідник хлопців у кишені. Не дивлячись на великий рух на вулицях Гамбурґу, хлопці не мали ані одного нещасливого випадку. Поліція перевела пробу: оці 8—13-літні хлопці вміли кермувати автом так, як найкращі шофери.

Чи вони вчилися кермувати автом? Ні, ніодин з них не проходив шоферського курсу чи навіть іншого більш-менш систематичного навчання. З того приводу прирівнює співробітник гамбурзького часопису »Ді Вельт« сучасну молодь з нами — старшими на одно покоління, — стверджуючи безсумнівний технічний поступ, чи радше більше опанування технічним обладнанням у сучасної молоді в порівнанні з нами. Ми мусіли вчитися їздити навіть на ровері, нинішні хлопці цього не потребують. Їм аби ровер, вони їдуть відразу, навіть такі малі хлопці та дівчатка, що не дістають ще до педалів, дають собі раду, їдуть стоячи, хоч воно для нас старших подобає на акробатику. Здібніші їдуть відразу автом, завтра певно будуть так само добре кермувати літаком.

Ще один приклад.

Ми пригадуємо собі, як багато було нещасливих випадків із залишками стрілен після першої світової війни. Не десятки, але сотні й тисячі хлопців, що »бавилися« різними стрільнами, були поранені або вбиті. Тепер після другої світової війни про щось таке чуємо рідко. Чи може залишилось менше стрілен, або вони технічно простіші? Навпаки, їх залишилося багато більше і їх конструкція багато складніша. Чи може хлопці втратили охоту до цієї небезпечної забави? Теж ні. Але вони мають вже такий великий, життєвий досвід, як і фахові піротехніки. Коли все ж трапляються нещасливі випадки, як от нещодавно в Кельні, де згинуло 11, 4—6-літніх дітей від міни, то воно трапляється майже виключно власне з малими дітьми.

Сьогодні кожний 8—10-літний, пересічний хлопчина назве вже з віддалі 1 км марку авта, чи з віддалі кількох кілометрів пізнає тип літака, що для старших залишиться на все мабуть »тайною«.

Чи треба більше прикладів?

Причина того проста і ясна, хоч так мало про неї говориться: розвиток техніки. Ми, старше пластове покоління, жили в іншій добі, яку можна б ще середньовічною назвати. Ми бачили лиш у великих містах в ряди-годи авто, кіно чи жарівку, а про літаки хіба лише тоді читали. Сьогодні не те. Авто витиснуло з вулиць міста коня, кіно стало звукове й всім доступне, навіть у малих місцевостях, поруч жарівки в кожній хаті найдемо десятки інших електричних приладів, не згадуючи вже про розвиток летунства, підводних човнів, радія, чи вкінці атомової енергії. Ми, як і тодішня дітвора всіх інших народів, жили ще в добі, що існувала дуже довго, бо можна навіть тисячі літ, але саме тепер скінчилася.

Бо як ми були ще дітьми, їздили на дерев'яних конях і візках, стріляли з лука, грали кічки, отже бавилися ще зовсім так само, як бавилися наші ровесники в княжу, чи козацьку добу, в старовинній Греції чи Єгипті. Сьогодні вже найменші їздять »автом« — при чому автом може бути перевернутий столик, або навіть кусок дошки, лише, але мусить бути керма. Коли два-три столики під рукою, їдуть діти »поїздом«, або літаком. Замість у кічки грають сьогодні діти копаного м'яча і то чим попаде: каштанами, камінчиками тощо.

Коли ми за наших дитячих літ находили мертву птаху, ми влаштовували »похорони«, висипали могилу, прибірали її кам'яними пам'ятниками і квітами. Нинішній дітворі служить мертва птаха за копаний м'яч.

Цей останній приклад вказує на другу основну зміну, якій підпало молоде покоління — поруч індустріялізації. Ми назвали б це безсердечністю, але це дуже суб'єктивне вже окреслення. По мойому треба назвати це попросту реалізмом — бо сучасні діти живуть у сучасному світі, вони мають зрозуміння для реального, для того, що є, а без жалю проходять попри те, що минуло.

Інакше, як ми. Ми були романтики і це видне і з повищих прикладів і з усього іншого. Ідеали нашої молодости були далекі від нас, далекі в часі або в просторі. Це був гетьман Сагайдачний, чи полковник Богун, що давно померли, це були Вінету, чи інші шляхотні вожди далеких, індійських племен, чи вкінці Шерлок Голмз, або герої фантастичних романів Жюль Верна.

Героями нинішньої дітвори живі люди — Нурмі або Гаркавенко, чи будьяка дружина копаного м'яча. На спортових змаганнях — що в свою чергу теж помітно змінили душу молоді — можна цих героїв побачити, подивляти, ба навіть більше, бо немов можна брати безпосередню участь в їх зусиллях.

Це теж один із виявів реалізму життя і захоплення сучасним.

II.

Хто справді хоче бачити, той давно вже побачив, що сучасна дітвора зовсім інша від учорашньої. — одне покоління і світ змінився до непізнання. Але не все змінилося. Наші виховні методи і програми, що в руках старших, отже людей вчорашнього світу, ті самі, що були вже в XIX. ст. У школі, навіть у Пласті панівна просвітянщина.

Наслідки того вже тепер очевидні: не школа і навіть уже не Пласт виховує молодь, її виховує оточення, а тут на еміграції з огляду на великий занепад виховного впливу родини, можна сказати виховує молодь »вулиця«. Смію твердити, що це не є вина сучасної молоді, »яка нічим не цікавиться«, це радше наша вина, що ми не зуміли найти властивої дороги до її розуму й серця.

Бо молодь цікавиться дечим, але зовсім не тим, чим ми в наших молодих літах цікавилися. Вона цікавиться технікою, спортом, вона має свої, інші від наших ідеали. І тому ми не повинні й не сміємо міряти наших дітей мірилами наших дитячих літ. Ми жили в іншій добі в іншому світі. Тимто, смію далі твердити, що ми не повинні і не сміємо виховувати наших дітей на таких, як ми. Вони ж мають жити в іншій добі, в іншому

світі, що ставитиме до них зовсім інші вимоги.

Чи зацікавлення технікою (щире і правдиве!) не є часом чимось для підготови до нового життя? Чи не треба й нам піти в вихованні по цій дорозі, що її вказує нам життя і сама молодь? Думаємо, що так. Нам треба визбутися в підході до молоді, нашого романтизму, нам треба самим »індустріялізуватися«, треба стати реалістами, усучаснитися. Інакше наша виховна робота буде безуспішна. Ми мусимо знайти дорогу до серця молоді, що веде через її зацікавлення.

Пригадуються знаменні слова Бі-Пі:

»Коли хочете втягнути юнака до організації, то пам'ятайте про рибальське правило: Якщо ви заложили б рибам як принаду до їдження те, що вам смакує, то не зловили б ви нічого. На принаду закладається те, що любить риба, а не рибалка«. Повища думка лорда Бейден Пауела оф Джілвен, висловлена на одній з перших сторінок його основного твору про скавтінґ для хлопців, указує не лише на основне правило виховання, що веде від природних зацікавлень до душі молоді, але й на трагізм сьогоднішніх виховників, що стали рибалками із принадою для себе, а не для риб.

III.

Отже треба йти новими шляхами у вихованні нових громадян для нових часів. Передумовою до того є пізнати природні зацікавлення сучасної молоді, бо щойно тоді зможемо молодь захопити, отже й виховувати.

Хочемо запрупонувати для вивчення зацікавлення сучасної молоді покищо хоч невеликий дослід. Подаємо тут квестіонар. Краще було б довший, основніший квестіонар опрацювати, але життя навчає, як важко перевести дослід з обширними квестіонарами, особливо коли слід зібрати більшу кількість відповідей. Тимто в тому випадку ліпше вже обмежитися до коротшого квестіонара. Ось він:

КВЕСТІОНАР

для пізнання зацікавлень молоді:

1. Який спорт тобі подобається найбільше?
2. Який винахід тебе найбільше цікавить і чому?
3. Яких знаєш валиких людей і чому кожний з них великий?
4. Чим хотів (ла) би ти бути?
5. З ким ти дружиж і чи любиш свого друга?
6. Чи ти хлопець, чи дівчина? Кілько тобі літ?

Передостаннє питання призначене для старшої молоді, з уваги на приспішене дозрівання — необхідне, бо воно займає в житті сучасної молоді мабуть більше місця, як це давніше було.

Відповіді, по змозі на листку зшиткового формату, без адреси і підпису, зібрані в різних осередках молоді і серед молоді з різних середовищ, були б пребагатим матеріялом для таких дослідів.

Будемо вдячні всім, що тією справою займуться. Зібрані відповіді просимо прислати на адресу часопису »ВАТРА«.

Скм.д-р Є. Ю. Пеленський

Коли запалає Ватра в Міттенвальді

»Цвіт України і краса, Скобів орлиний ми рід!«. Знову залунають могутньо слова пластового гимну з рядів бадьорої молоді, що вложила на себе добровільний труд служби Батьківщині.

Пластуни це ті, що серед життєвих негод різьблять свій характер, щоб у шляхетному змаганні прямувати до ідеалу новітніх лицарів. Це ті ряди радісних лиць, засмалених сонцем і вітрами, що серед лиха і пригод шукають повноти змісту життя. Бо їм стелиться невідомий, але таємний шлях життєвої боротьби, їх манить ця невідома, чарівна далечінь.

І хто з нас не лине думками до перших пластових таборів, де серед шуму карпатських ялиць, над плесом бистрого Черемошу, чи лагідного Дністра виростало нове покоління?

Пригадайте це, відмолоднійте серцем!

Ось стають Вам перед очима стрункі ряди пластунів задивлених в містерію піднесення прапору. Почуєте голос вечірної сурми, що котиться по верхіттях ялиць і губиться десь далеко в карпатських зворах...

*

Хуртовина розкинула нас всіх по світі, як те листя по полі, та не розбила ланцюга живих сердець, не присипала їх попелом забуття і зневіри. **Бо хто був раз пластуном, цей вірність Пластові доховає до смерти.** Через літа війни, нещасть і переслідувань несли ми вірність пластовим ідеям, на поклик станули знову до праці і підносимо гордо пластовий прапор.

Як колись, запалає і тепер пластова ватра, в дружньому крузі засядуть старі й молоді пластуни. Та бракує між нами багато, багато старих наших друзів. Де вони тепер? Коли вдивляємось мовчки в огонь ватри, побачимо, що з полум'ям летять рої іскор у гору і зникають у темряві. Це немов гарячі серця пластунів, що рвуться в гору, до правди до ідеалу. І немов ті іскри з ватри, що зникають, так передчасно згасло не одне, гаряче пластове серце в кривавій боротьбі.

І коли сьогодні палимо пластову ватру, то не ми самі при ній. До нас прилинуть в гості тіні тих друзів, що лягли на шляху...

Шукаймо їх в огнях тріскучих галузок. Шукаймо їх в летячих іскорках ватри. Шукаймо їх в тінях диму вечірньої ватри, що стелиться понад сонливим лісом...

І єднаймось з ними в глибокій мовчанці та кріпімся вогнем, що горів у їх серцях...

Скм. Я. Кужиль

Наші вирізки

Безперечно сьогодні переживає українське громадянство на еміграції особливу крізу свого духового життя, зокрема в його політично-суспільній ділянці. Особливі для нас еміграційні відносини, повна свобода думки, доводили на шляху впливів тієї крізи у практичному біжучому житті нераз до жалюгідних подій. Та мабуть цей перший пристрасний стан шукання розв'язки наболілих проблем на плятформі фанатичного й безперебірчивого »моя тільки правда згерху« вже за нами. Почуття відповідальности за долю цілого українства та здоровий український оптимізм що дальше то частіше перебивається вже не тільки в голосах »вопіючих в пустині«, але стають стимулами до ревізії поглядів, і за цим, будьмо доброї думки, і вчинків та загального поступування. Це й наш пластовий шлях. До давніших уже починів у цій ділянці й висловлюваних прилюдно різних наших політично-суспільних груп на сьогодні відмічуємо три нові голоси: Перший з них це голос у проблемі »Схід—Захід«[1]):

»Але й тут українське здоров'я переборює недугу, і в час великих проб і мір чужі нашепти і накинуті привички змовкають, щоб дати голос спільному українському інстинктові. В 1917 і наступних роках боролися обидві вітки, західня і східня, плече-о-плече проти спільних ворогів і тоді в час дійсної боротьби ніодній з них не приходило на гадку спорити напр. про порядок барв національної коругви. Серед народу Східньої України ім'я галичанина було в повстанчих районах початку двадцятих років паспортом, що отвирав шляхи і серця. В Галичині, не зважаючи на Варшавський договір, ідея соборности і великоукраїнський сантимент не померкали вже ніколи.

І сьогодні — там у рідній землі в однакових переслідуваннях кується незломна вже українська єдність, зливається в одне русло раціональний захід із степовим, ірраціональним сходом. Тепер цей процес особливо важний. Большевизм накинув Україні і теоретично і практично приспішену раціоналізацію: марксизм з одного і насильне упромисловлювання з другого боку. Це змінило і спосіб мислення і господарський вигляд України. Але все те покищо механічно накинуті, неорганічні форми. Господарські здобутки мусять бути внутрішньо засвоєні українською духовістю і життям, — і тут раціональний по складу захід, повинен бути важливим співчинником у тім процесі. — А тут, по таборах — помимо всіх упереджень — зближаються галичани і придніпрянці, однаковим життям переборюючи давні різні привички.

Коли ж іноді й денеде яскравіше спалахне недовір'я, а то ворожість, мусимо знати й усвідомити собі: — це чужа рука ще простягається до нас з могили; — або що грізніше: — це жива рука нинішнього ворога роз'ятрює ще зовсім недогоєну рану«.

Другий голос це в справі нашого об'єднання докола одного політичного ідеалу, до т. зв. »Основ консолідації[2]):

»Зараз скажемо коротко, — що найглибші, а з тим і найтривкіші основи нашого єднання є морально-етичної натури. Без уґрунтування в нас здорової громадської моралі не може бути в нас мови про тривале політичне уздоровлення.

Це правда, що ні замирення, ні консолідації сил, ні створення сильного національного проводу не осягнемо дорогою »зговорення« лише »ад гок« наших партій, залишаючи нечищеним поле наших внутрішніх розходжень. Дарма, що наші партії будуть святочно проклямувати спільні деклямації про згідне ведення нашої визвольної політики. Поки плятформою зговорення не станугь передусім означені імпондерабілії громадської моралі й політичної мудрости, доти насправді особисті й партійні амбіції й цілі домінуватимуть, як у більшості досі, над загально-національним інтересом«.

»Як мається у нас справа з засадою чесного підходу до партійних противників, з оцінкою їх питомої ваги в нашому політичному житті? Не говоримо вже про лицарскість у боротьбі. Але чи є в нас хоч нотка льояльного чесного ставлення до партійного противника? З котрого боку не взяти б? Ні, тільки неперебірчива злоба здискредитувати в очах менше зорієнтованої і менше критично думаючої частини суспільности всіх неоднодумців. Перебільшена претенсіональність на власну непомильність — аж до самозакоханости, інсинуації і дискредитації противника, це та негідна зброя, якої вживають у нас у партійних спорах«.

»І тільки та здорова частина всіх інших, політичних партій без винятку може здійснити велику ідею консолідації українських сил. І навпаки треба видати нещадний бій всім примітивним і неморальним елементам усіх без винятку наших політичних партій, що стоять на дорозі до тепер актуальної мети«.

Третій голос це до проблеми свобідного висловлювання своїх поглядів і »чесної гри« в на-

[1]) З рукописного видання УКРОС »Листи до наших приятелів« за лютий 1947, ст. 7, зі статті Д-р М. Шлемкевича »Український мир«.

[2]) З українського тижневика »Час« ч. 14. з 6. квітня 1947 зі статті Евгена Круцька »До основ консолідації«.

шому українському сучасному житті. Зразу автор зупиняється на неґативнім образі[3]):

»А як є з пошанованням чужої думки в нас? Чи радо допускаємо других до голосу й чи уважно слухаємо, що вони говорять? Чи навпаки стараємось »закричати« — заглушити чужу думку чи чуже слово?

Скільки разів доводилось нам бути свідками наступного явища: В часописі появляється стаття громадянина, якому аж ніяк не можна закинути злої волі. Він спокійно й річево старається виложити свій погляд на справу, чи дати розв'язку назріваючої проблеми. При тому не зачіпає він ніяких осіб ні груп. Проте має те нещастя, що пропонована ним розв'язка не подобається чи не відповідає поглядам якоїсь групи, якогось середовища, верстви чи партії. А в тім навіть не мав претенсії, щоб його розв'язка була єдино правильна. Він хотів лише причинитися до найдення правильних шляхів.

Якже ж реаґує середовище, якому стаття не подобалась? Перш за все в його кругах видно зденервування й метушню. Серед своїх симпатиків зачинається творити опінію по кутках. З автора робиться малощо не шкідника загальної справи. Ціла акція йде під шумними гаслами, в роді: — в ім'я історичної правди, проти поширювання злочинних поглядів, проти суґерування брехні тощо. До часопису, що помістив статтю, йдуть спростовання. Як є змога відповісти на статтю в іншім пресовім органі, не брак в полеміці образливих слів, лайки, а то й інсинуації (мовляв, автор мав якусь задну думку, як писав статтю). Замість будуючої дискусії, — руйнуюча сварня«.

Одначе зараз же автор прецизує своє позитивне становище в цій справі:

»Є відповідальною вимогою, хвилини, — щоб ми навчились спокійної дискусії. — Скількість проблем, які мусимо розв'язати, є така велика, що завдання можемо сповнити тільки під тою умовою, як усі візьмемось за працю. Але можемо тільки тоді бути певні, що ніхто не завагається взяти участи в дискусії, як кожному запевнимо свободу слова, як нікого не будемо залякувати, ані заглушувати. Вільне слово — вільних трибунів сьогодні справді набирає гострої актуальности. І мабуть краще плекати культ вільного слова, ніж пустомельним славословієм демократії сплачувати дань часові, не вглиблюючись навіть у суть поняття і наражуючись в той спосіб на слушний закид малошляхетної конюнктурности.

Пам'ятаймо, що справді здорової думки не вб'є крик ні галас єрихонських труб. — Хвору думку може вбити іноді навіть зіґнорування її (образово кажучи: відвернення джентлменів, що слухали єресей весельчака). Прилюдна опінія приймає творчі й убиває руйнуючі думки. І тому слід нам боятися останніх, як хочемо, щоб ми завжди своєчасно почули голос здорового інстинкту широких мас. Запевнім вільне слово кожному й навчімся великої чесноти: толеранції чужого погляду«.

»Одна й та сама справа може мати різні розв'язки. Різні арґументи за і проти можна навести, різні насвітлення знайти, з різних історичних підходів розглядати, але умовою є: взаємна толеранція, пошана думки противника, чесне схрещення шпаг. — Хто попадає в зденервування, сам дає доказ, що почувається слабим, що не стає йому арґументів, що в нього комплекс меншевартости«.

Між цими, що шукають для нашого українського життя правдивих духових вартостей і творять їх, слід би нам пластунам відмітити теж голос нашого визначного письменника Уласа Самчука, якого твори нам так добре знані, були нами зачитувані і цінені. Він, як представник українських письменників, сповнений глибоким почуттям відповідальности за українську духову майбутність, трагічно боліє ізза братньої боротьби. Тому на відтинку, що його він заступає з великою любов'ю, перестерігає всіх українців:

»Ні, мої дорогі іґноранти. Ми повинні створити більші, сильніші закони сили, ніж звичайні вияви нашого тіла. Машируймо, співаймо, командуймо вправо й ліво, але все таки ми повинні в першу чергу викликати до бою з ворогом наш розум. Не іґноруймо цим добром людини. У світі нам потрібні не »хлопці«, а люди. Розумієте, що без великого, мудрого, творчого осмислення дуже складної ситуації, в якій ми перебуваємо, немислима ніяка інша боротьба. Нам потрібно великих творчих, сильних людей. Людей такого мірила, що не вмістяться в одному таборі там, де видають консерви, що не будуть брудними рук вириванням газет свого партійного противника. Нам потрібно людей, що підуть у світ, що будуть скрізь, де міряють та вимірюють справедливість. Нам потрібна велика, активна, творча інтеліґентна сила!«

Такі голоси будемо завжди радісно вітати, бо й вони покриваються з основами нашого пластового світогляду. За нього ми завжди боролися й боремося та в реалізації його постулятів ми до об'єднання з кожним чесним, отвертим, лицарським українцем — готові.

Скм. Шерш

---

[3]) З українського тижневика »Час« ч. 14. з 6. квітня 1947. зі статті д-р В. Янова »Свобода думки«.

Завдання старшого Пластунства

Друга світова війна кинула велику частину нашої молоді далеко від Рідної Землі, скитатись по чужині. Кинула її на власну долю і недолю, дуже часто без рідні, боротись із тяжким життям. Та вона не зрезиґнувала зі своїх прав, не забула про свої завдання. Вона почала творити різні свої товариства та організації, де під проводом старших, досвідчених виховників продовжувала своє виховання та працю над собою. Одною з перших організацій, що відновили свою діяльність на еміграції став Український Пластовий Улад. Метою цеї статті не є представити завдання, що стоять перед цілим Українським Пластом, тут ходить про коротке зясування завдань Уладу Українських Старших Пластунів.

Старші пластуни розпочали свою працю найпізніше з-поміж усіх Уладів Українського Пласту. Вже в початках тієї праці відчулося дошкульно брак тих старших пластунів, що пройшли час служби в юнацькому уладі. Через це тут і там повставали певні недотягнення, чи невідповідний підхід до пластової роботи. Ми старші пластуни дуже часто забуваємо про наші найважніші завдання, вбачаючи їх в зовнішніх виявах (збірки, машерування, однострій і т. д.). На місце тої поверховности в нас мусить повстати зрозуміння, що наші найважливіші завдання це: здобути знання, вщепити в себе, як слід, пластові прикмети, що в першу міру мусить проявитися в нашій поведінці, відповідному світосприйманню та в скристалізуванню нашого характеру й світогляду. Включитися в суспільно-громадське життя та не забувати, що й там треба поступати по пластовому, запізнатися з проблемами нашого культурного, економічного, політичного життя — це ті важливі завдання, які ждуть нас старших пластунів. Незалежно від того не можна забувати про спеціялізування себе в певній ділянці знання чи фаху, заучування чужих мов — це справи, які створять нам передумови до дальшого ведення нашого самостійного життя.

При тому всему не сміємо забувати про ті завдання, які на нас покладаються в наших куренях чи гуртках. Тямити, що на нас дивляться юнаки, яких ми своїм прикладом або виховуємо, або... деморалізуємо. На нас старших пластунів покладаються надії, що ми після опанування проб та зложення пластових іспитів створимо кадри пластових інструкторів та впорядників, що в вихованні новаків та юнаків відограють важливу ролю.

Як цілість старше пластунство мусить приготовитись до того, щоб у майбутності перебрати керму Українського Пластового Уладу з рук теперішніх сеніорів, а це значить перебрати відповідальність за організацію з найсвітлішими традиціями за 35 літ її діяльности, перебрати відповідальність за виховання нового покоління. А чи ми вже в належній мірі до того приготовлені?

Багато нам ще бракує до того, щоб ми могли всі ті завдання успішно виконати. Воно не дивно, ми самі ще замало зжилися з Пластом, ми самі ще замало є запізнані з його світлими традиціями. Але все це дасться доповнити, все це дасться наладнати, якщо в нас буде добра охота до цього та відповідне розуміння Пласту. Адже Пласт — це не програма дії, але це метода, спосіб навчитися, як треба діяти — жити. Ми мусимо в Пласті бути пластунами, а поза Пластом вміти бути всім, не забуваючи про те, що ми пластуни й це нас зобов'язує.

Таке зрозуміння Пласту відіб'ється корисно на нас, бо Пласт для нас буде не накиненою формою, але синтезою відповідної форми та змісту, яка зуміє нас не лише задовільнити і дати нам моральну насолоду, але зуміє нас приготовити стати повновартними одиницями нашої української спільноти.

ст. пл. »Бельзибуб«

Із Однодніквки в перші роковини існування III. Куреня У. У. С. П. »Лісові чорти«.

Джемборі радости

В серпні місяці, правдоподібно від 9—21, в 70 км від Парижа відбудеться шостий табір пластунів світу, перший після світової війни і перший після смерти лорда Бейден Пауела, основоположника скавтінґу.

Цей з'їзд 40.000 хлопців розбудить напевно такі краї, як Німеччина та Італія, де пластовий рух був довший час перерваний, а тепер має відновитися і ожити. В Бельґії, Франції і Голандії скавтінґ, здушений окупацією, не мав змоги прибрати належного розвою. Крім того багато пластунів брали визначну участь у русі спротиву, а в Англії перебували в рядах армії.

Інтернаціональне Скавтове Бюро поручило організацію вітового з'їзду Французькій Федерації Скавтів. На французьких пластунах лежать важливі труднощі приготувати з'їзд. Треба було найти терен, досить великий, щоб побудувати тимчасове місто з дерев'яними будинками і шатрами серед природи, щоб це був дійсно пластовий табір, зокрема ще й узглянити догідну комунікацію.

Вибрано на це місцевість Муассон, коло Мант, у сосновому лісі, окруженому рікою Сеною. Поверхня цеї околиці має 600 га. На тому терені буде побудована велика арена для представлень,

парад, різнородних виступів і таборових ватр. Околиці табору теж відповідні для прогулянок. В лісі пороблені дороги та алеї. Буде теж організований передґабір для магазинів і різнородної допомічної служби. Крім того будуєтьня залізничий двірець, внутрішня залізниця, телефонічна і телеграфічна центральна служба, поліційні будинки, протипожежна сторожа та шпиталь на 200 ліжок.

До табору прибудуть найскорше всіх кадри французьких пластунів, що будуть приймати делегації пластунів світу і давати їм пояснення щодо місця, улаштування, прохарчування та в усьому служити поміччю.

Транспортову справу взяла на себе централя залізниць С. Н. Ц. Ф., корабельна компанія та авіяційна служба.

Кожна делеґація буде мати безплатний переїзд, в асисті французьких пластунів-провідників. Сам табір буде поділений на 14 підтаборів, що будуть носити назви провінцій Франції. В кожному підтаборі буде кругло 2.000—2.500 пластунів, з того 1.500 чужих і 700 французів. До кожної групи 35 пластунів, буде приділена помічна служба.

Після закінчення Джемборі, кожна делеґація буде ще відвідувати провінцію, під знаком якої мешкала в таборі. Підчас тривання табору пластуни зможуть добре себе пізнати і буде нагода показати гостям правдиве обличчя своїх країн.

Денний харчевий приділ виноситиме 3,765 калорій. Це потребуватиме довезення денно 180 тон поживи. Харч буде двох типів, французький і англо-саксонський, що дасть змогу пластунам харчуватися поживою їх країн. На місці джерельна вода, будуть теж інстальовані водопроводи, резервуари й улаштована відповідна каналізація.

Швайцарська делеґація під проводом Равмонд Ґафнер-а робить відповідну підготовку до виїзду. Виїздить рівно 1000 пластунів.

За »Tribune de Geneve«
подав скм. Леонід Бачинський

ЕСПЕРАНТО І ПЛАСТ

Організація виховання молоді Пласт міжнародня. У кожному народі, де лише існують пластуни, всі вони організовані на тих самих законах, бо ідея і ціль Пласту всюди така ж сама: виростити в молоді всі гарні й шляхетні прикмети характеру, щоб вона стала корисною для своєї батьківщини й людства. Ми, всі всесвітні пластуни почуваємо себе братами, яких об'єднують одні закони, що змагають до тої самої мети. Для цього всесвітнього, пластового братерства конечно потрібна братня мова, для порозуміння і виміни думок та досвіду, пластовому рухові потрібний лучник, що сполучував би всесвітніх пластунів в одину велику спільноту молоді для успішнішої праці для нашої благородної цілі.

Розв'язка тієї проблеми лежить лише в **Есперанті.** Впровадити Есперанто до пластового життя треба з двох мотивів: Есперанто — як невтральна мова, з міжнародніми елементами, для молоді дуже легка до вивчення. »В організації міжнароднього есперантського руху, в можливості переписки й виміни різних колекціонерських об'єктів з цілим світом, криється це містерне »щось«, що притягає цікаву молодь і в той спосіб здійснюється практичність мови. Але найбільша вартість Есперанта для Пласту лежить в його внутрішній ідеї. Есперанто виховує у всесвітянстві. Завдяки безпосереднім зв'язкам між членами різних національностей можна найкраще, бо на підставі власних помічень пізнати різні народи, досліджувати їх прикмети та вірно оцінювати власний нарід, порівнюючи його з іншими. Есперанто виховує в доброму патріотизмі, без шовіністичної ненависти до всього чужого.

Тому, хай міжнародня пластова лелійка сплетується з есперантською зеленою зіркою в ім'я спільної цілі, до здійснення якої Пластуни й Есперантисти рам'я в рам'я ідуть. **Будь готов!**

Скм. М. Михайлів

Міжнародне свято св. Юрія в Реґенсбурзі

Міжнародна Скавтова Рада в Реґенсбурзі в склад якої входять українські, лотишські та русскі пластуни урядила в дні 27. 4. ц. р. цілоденне пластове свято в честь св. Юрія — патрона Пласту.

Свято складалося з трьох частин:

По вислуханні Служби Божої зібралися всі пластуни на таборовій площі, де відбулося відкриття Свята. По піднесенні національних прапорів і привітань відбулася дефіляда всіх пластових частин перед Місс Ю. Сміс з УНРРА, опікункою М. С. Ради, посадником Оселі дир. Я. Сербином і проводом М. С. Р. зі скм. М. Іваненком на чолі.

Другою частиною свята були міжнародні змагання, що мали пластово-спортовий характер.

Гуртки пластунок змагалися в будуванні шатер, варенні кави і в бігу на 300 м з перешкодами. І так:

несли воду в повній бочці
скакали на одній нозі,
пришивали ґудзики,
уділювали першу поміч,
і переганялися в мішках.

Юнаки змагалися у будуванні домиків для пташак і робленні предмету домашнього уч?.

Старшим пластунам припало почесне, добре діло — управити могили емігрантів на місцевому цвинтарі.

Під вечір в 19-й год. відбулися легкоатлетичні змагання в бігах і скоках.

Свято закінчила традиційна ватра з різноманітною програмою і дотепними виступами. У ватрі брали також участь запрошені німецькі пластуни.

У висліді змагань:
перше місце здобули українці,
друге лотиші,
третє русскі.

Свято це поглибило ще більше міжнародню співпрацю і виказало велике вироблення пластунів.

Скм. Беркут.

Із листа Верховного Пластуна до редакції

Дорогі Браття!

Вже після з'їзду в Реґенсбурзі, на якому я одержав 1-е число Вашого журналу, хотів Вам написати, як мені подобався журнал і заохотити Вас продовжувати це діло. Я прочитав Ваш журнал докладно і саме найшов у ньому те, що бажав бачити серед наших сеніорів: змагання з'ясувати своє пластове становище серед старшого громадянства до всіх біжучих проблем. Із признанням треба твердити, що в **Сеніорській Ватрі**, підхід до цих проблем наскрізь пластовий, правильний. Від чисто теоретичних міркувань переходите до конкретних біжучих питань і шукаєте пластової відповіді на них, шукаєте і находите.

Сміло отже вперед на тому шляху, бо на пластовому сеніораті та на його ідеології лежить важне завдання під сучасну пору: стати міцним, здоровим чинником серед прикрих, хворобливих і хаотичних відносин у нашому громадянстві. Старайтеся об'єднати довкола себе найкращих співробітників цілого нашого сеніорату, та сповните важне завдання.

Прошу приняти сердечні побажання найкращого успіху у Вашій пластовій і громадянській діяльності.

Скоб!

Верховний Пластун

ВІД РЕДАКЦІЇ

До III-ого З'їзду СУПЕ зготовили ми всім нашим пластовим друзям гостинця — **Сеніорську Ватру.** Мимо скромного змісту та ще скромнішого технічного оформлення наш журнал зустрівся з таким щирим, дійсно пластовим прийняттям, що ми відважились продовжувати розпочате діло дальше та видавати його друком. До нашого сеніорського гурту пристали дружньо й старші пластуни і це вплинуло на зміну назви журналу.

Дякуємо пластовим частинам і поодиноким друзям-сеніорам за прихильний відзив і привіти з приводу появи **Сеніорської Ватри.** Сподіємося дальше такої пластової піддержки та щиро запрошуємо всіх **пл. Сеніорів і ст. Пластунів** до співпраці.

Скоб!

Редакційна Колегія

ЗМІСТ:

120.

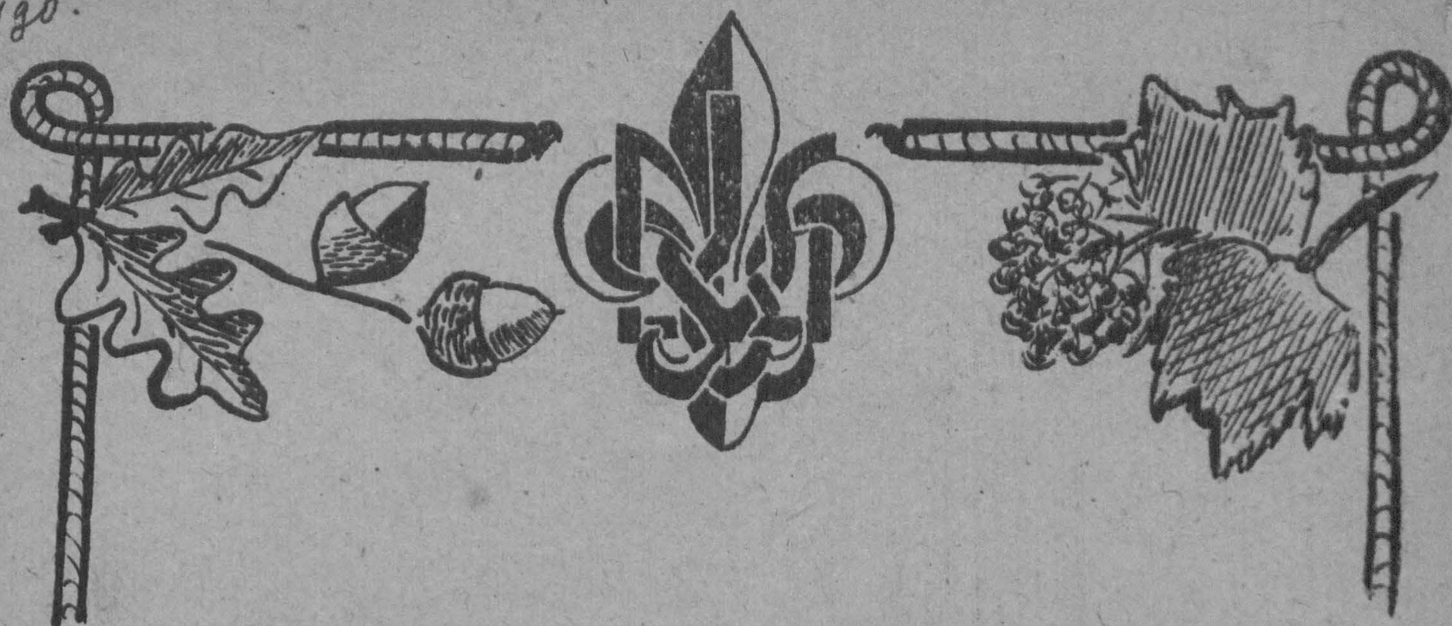

ВАТРА

ОРГАН ПЛАСТОВОЇ і ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

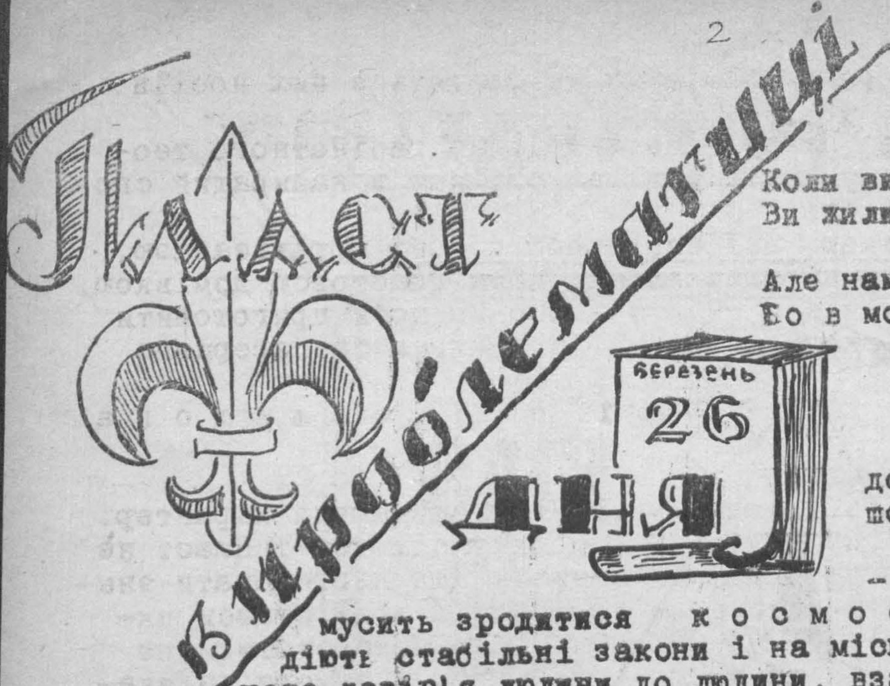

Коли ви нами вагітніли, о, матері,
Ви жили ще в спокійнім, зрівноваженім
світі.

Але нам земля усувається з під ніг,
Бо в море хаосу кинув нас Бог! ...

Так характеризує епоху, в якій доводиться нам жити, один поет нашого покоління.

Хаос в площині духа і матерії – отже хаос тотальний. Але з хаосу мусить зродитися к о с м о с – світ упорядкований, в якім діють стабільні закони і на місці права джунглів, запанують наново довір'я людини до людини, взаємна пошана, мораль і етика. Ми є свідками і співучасниками великого змагу християнських ідей з брутальною силою. Світ здригається в конвульсіях. В муках і терпіннях зроджується новий лад. Песимісти побоюються, що організм світу не витримає й прийде тотальна катастрофа : панування визволеної бестії.

Постараймося точніше визначити конкретне місце і функцію Пласту в цих апокаліптичних часах. В ході міркувань, уложім найперше певні диспозиційні точки : Пласт – як ідея, пластовий улад, як організація з ідеалістичним наставленням, пластуни – члени-визнавці пластової ідеольогії.

Відтак одержані ясно скристалізовані устійнення, постараймося пов'язати з фактами і вимогами довкруги нас пульсуючого, реального життя та зробім практичні висновки.

В ідеї Пласту добачую систему певних античних греко-римських ідеалів світосприймання з ідеями християнства. Ідеалом грецької духовости було поєднання к р а с и й м о р а л ь н о г о д о б р а, т.зв. калькагатія (καλοκάγαθία), в гармонійно виробленій та опанованій шляхетною рівновагою одиниці.

Цей ідеал внутрішньої культури, що його греки називали с о ф р о з и н е (σωφροσύνη)– становить тепер основу пластової духовости. Стремління до розвою по лінії добра, краси й правди є тут домінантним. Це є аристократизм духа в найвищому розумінні.

Але Греки, народ мистців і фільософів, не у всьому є взірцем до наслідування в суспільно-громадському житті. Тому в еклектизмі пластової ідеольогії відзеркалюється римська virtus ; це є хоробрість-мужеськість в справах державних і громадських. Це є та практична сторона духовости, що в конкретному проявляється як с т і й н і с т ь х а р а к т е р у, с и л а в о л і, і н с т и н к т з а к о н н о с т и т а п р и н ц и п п о р я д к у.

Для повновартісного оформлення світогляду та його обгрунтування, треба ще чинника понадприродного, м е т а ф і з и ч н о – р е л і г і й н о г о.

Основою є тут для нас х р и с т і я н і з м, що надає існуванню людини вищого змислу, одуховлює його зміст, ставить перед ним в кожній площині досконало-позитивну і тревалу мету, формує в своїх фільософічних заложеннях всі людські проблєми, як конструктивну цілість.

І так в горнилі християнських засад – грецька σωφροσύνη і римська virtus творять досконалу будову, найкращий витвір духовости, продукт, де на височинах стрічається людське з божеським.

Так повстає ідея Пласту, гармонійна синтеза буйної життєрадости, горіння творчого духа і незмінних, вічних законів абсолюту.

Пластові організації, а в тому й Український Пластовий Улад, визнаючи таку позитивну і взнеслу ідеольогію, становлять собою величезну вартість, високий моральний капітал, акумулятор рушійних сил з сильним творчим на-

пняттям. Вони притягають у свої ряди найкращих та роблять з них носіїв своїх ідей.

При тому належить пам'ятати, що Пласт - це витвір не ґабінетного теоретика. Його створило життя і тому Життю він маэ служити в найкращий спосіб всюди, де э для нього можливість.

Пласт не сміэ бути ані розривкою, ані замкненою в собі організацією, без жадного відношення до цілости проблэм життя, поза пластовою домівкою. Він охоплюэ цілу людину з душею й тілом, щоби приготовити її в найкращий спосіб розв'язувати питання, що їх ставить безперервно життя.

Мене цікавитиме зараз тільки духова і світоглядова сторінка пластового виховання.

Настрої і тенденції сьогоднішнього часу мають всеобіймаючий характер. Це э ствердження об'эктивного стану речей. В тій ситуації теж і Пласт не э виїмком і підлягаэ небезпеці. Тут криэться загроза для нього стати знаряддям в руках сторонніх сил і стратити своэ обличчя. І тоді ставби актуальним драматизм розбіжности між "Sein" і "Sollen". Це може статися не тільки у висліді насилля. Проблэматика життя, його тверді вимоги, радикалізація настрою, крутіж ідей - це чинники, що завжди можуть спровадити на манівці.

Ідею Пласту зродив активізм життя, Пласт э його підтвердженням і одночасно результатом його найкращих вартостей - він э його летом в гору і звідси льоґічно зроджуэться їх взаїмний вплив. Треба проте вміти затримати незалежність думки і дій, щоби в тому леті не загубитися в хмарах, не датися, не датися буряи зрушитися зі свойого місця на землі - зуміти остати собою. З другої сторони роля Пласту в його чистій формі э така важлива і незаступима, що оставляти цю позицію занедбаною не можна, бо в такому разі це все булоби незрозумінням, або непорозумінням. Діяння суспільного організму назовні э функцією правильної опів-гри всіх сил внутрі.

Плянування і господарування так матеріяльними як і моральними вартостями мусить бути доцільне і далекозоре.

Розглядаючи ґенезу, ціль і природу пластової ідеї а також потреби духа часу й об'эктивних даних, насуваэться головний і безпроволочний постулят:

—— поширити плятформу виховання пластової молоді ——

Досі Пласт мав і маэ традиційне завдання бути кузнею характерів. Це основне задання мусить залишитися дальше, потреба цього э зараз може більша як колинебудь, але я маю на думці звернути більше увагу на вироблення і скристалізовання світогляду українського пластуна. Не тільки в рамцях пластового декальоґу, але із узглядненням всіх духових, суспільно-економічних і політичних течій часу. Нам мусить ходити про те, щоби пластун у властивий спосіб розумів минуле, щоби правильно оцінював сучасність, та щоби шляхом практичних досвідів хотів окресленого майбутнього. Пластова ідея прямуэ до осягнення добра, краси, і правди, до любови і братерства. По цих напрямних треба шукати розв'язки всіх питань, що трівожать нашу добу. Вони становлять критерій світогляду пластуна.

Чи маэмо боятися, що попадемо в конфлікт з існуючими політичними течіями і тому заявити наше désintéressement. Це булаби короткозорість і утеча перед неминучим.

Устійнім правильний погляд на ті речі.

Все, що існуэ і діэ, маэ певне політичне значення. Вже сам факт нашого фізичного існування, це засадничий політичний фактор. Дозволю собі взяти приклад : Христос сформулював аполітичність церкви словами :"Царство моэ не з цього світу" і ще "Дайте Кесареві що кесаря, а Богові, що Боже". Однак силою факту, що членами церкви э фізичні люди, вона завжди стояла в певному відношенні до політичних питань. Так отже кожна організація мусить принайменше теоретично, в спосіб виразний чи конклюзійний визначити своэ становище до зовнішніх явищ. Це тим більше, що, як зараз э актуальною дійсністю і навіть може конечністю т.зв. тотальна організація фронтів, себто, що для остаточної боротьби між добром і злом мусять бути ужиті всі матеріяльні і духові сили.

Так і Пласт може не безпосередньо і не у висліді суті його природи,але посередньо і силою умовин може опинитися в ситуації,яка робить оправданим і потрібним про це говорити. Це тим більше, що тут заходять певні зазублення. Ми не тільки пластуни : ми теж християни, українці і люди з інстинктом самозбереження. Як таким, нам вільно брати активну участь в усьому,що заторкує наші життєві інтереси. Зрештою ми є nolens volens змушені до того. Зміст і роля в тих змаганнях може бути різна. Однак пластун з приводу визнавання пластової ідеольогії є активним сторонником духа творчого будування і тим самим є проти всього, що породжує хаос, проти демона руїни. Приналежність до Пласту очеркує наше духове обличчя на всіх фронтах боротьби, де ми стоїмо, як члени родини,нації,церкви, людства. Це є речі ясні та прості, але треба постаратися усвідомити собі їх і зрозуміти.

Спрецизуймо ще певні устійнення. Пласт повинен бути організацією аполітичною. Це по лінії бажання. Але незалежно від волі творців і провідників пластових організацій,вони ці, організації, фактом свого існування становлять предмет політики в найширшому розумінні і як такі в державах з певним устроєм уважані за пожиточні або шкідливі і відповідно до цього є дозволені або заборонені. Що-більше, Пласт може бути уважаний як активний фактор політичних дій вже тому, що активно сповняє певну суспільну функцію в и х о в а н н я м о л о д і, що має безсумнівне і важне політичне значення. Так отже бачимо на цій короткій аналізі, що хоч Пласт свідомо і добровільно не є безпосередньо причасний в тому, що називаємо політичним життям, проте стоїть однакхоч-не-хоч в його орбіті.

Повище сказане має служити цьому, щоби здати собі справу з дійсности. Ідеалістичне наставлення пластуна визначає чітко його місце по тій чи іншій стороні барикади. Але це є визначення in genere ,не in specie . Вища дефініція моглаби мати на меті тільки теоретичні устійнення, в противному разі Пласт мігби опинитися у вирі політичних антиномій, що моглоби привести до загину саму пластову ідею. Ця проблєматика, хоч вона потенціяльно все існує, однак в нормальних умовах державного життя є здезактуалізована.

Але особливі умови життя і боротьби нації, можуть її закуалізувати. Заходять обставини, які роблять, здається конечними всякі можливі компроміси. Є такі прокляті ситуації, коли заходи, що робляться в добрій вірі, як і добрий чин, перетворюються пізніше на злочини. Це є дух Марка Проклятого,якого кара полягає в тому, що все хоче робити добре, а виходить зле хоче будувати, а насправді руйнує ! В тому комплєксі якихсь ірраціональних сил міститься трагізм людини, що ніколи не може з певністю передбачити наслідків своїх діл, тут на землі. Людська думка замкнена, як та муха у фляшці,блукає, творить гіпотези, які нині уважають за правду, щоби її завтра опрокинути і осудити.

У всякому випадку не в тих стимулах волі міститься запорука правди, які сильні лише своєю атракційністю, а кінчаючи пеаном в роді : "для нас любов-удар кинджалом, вечірня мрія - бурі путь".

Елєменти запоруки містяться в тих правдах, що голосять супремацію духа над матерією, що містяться в ідеалізмі, а не матеріялізмі, в альтруїзмі, не в егоїзмі, в атмосфері тих ідей, в яких одиноких дозрівають великі діла і великі культури.

Це еманація того, що розуміємо під поняттям к р а с н о г о й в з н е с л о г о - це саме і є світоглядове "В і р у ю" пластуна.

Це означає вірлиний лет понад найвищими шпилями, куди не легко,а то й неможливо кожному піднестися. Зрозуміння пластових правд і їх найвищого змислу недоступне тому, хто не має відповідних передумов духових. Тому пластова організація з природи є призначена бути е л і т а р н о ю. А раз вона такою є, то noblesse oblige - шляхетність зобов'язує.

Тому передовсім поглибити свій пластовий світогляд,щоби самому стояти на відповідному поземі, бути притягаючою силою для других, та уміло добирати та виховувати дорісп. Тут треба правдивого заінтересування і праці. Пункт тяготи мусить бути положений тільки на я к о с т и, не на зовнішних ознаках та формальностях, а на внутрішних даних. Пластун має бути тим світилом в темноті, що є відпорний на інфекцію всяких негативних ідей і кличів. Але щоби так було, треба х а р а к т е р в и х о в у в а т и. Треба загальниковість ідей, в яких виховується пластова молодь, наповнити відповідно великим і сильно обгрунтованим змістом і підтримувати його в стані творчого горіння.

Нам треба розробляти пластові ідеї, поглиблювати їх, творити поважну пластову літературу. Це все в нас в пеленках.

Старші пластуни, а передовсім Пластовий Сеніорат, як свого рода пластова ґ е р у з і я, мають на цім полі виповнити свою місію. Тут може пластовий сеніорат оправдати доцільність свого існування. Свою зрілість, свій досвід і розум ужити як міродайний чинник впливу на молодь. Проблематика дня вимагає виходу з вузьких програмових рам до скристалізування повного конструктивного світогляду пластуна, що дивлячися на життя крізь призму пластового світосприймання, бачить ясні, виразні, завершені образи, і черпає з них стимул до дій.

В нинішній ситуації загрожені є теж пластові ідеали. Вчені, фільософи, психольоги, стверджують факт банкрутства вартостей позитивних, всего доробку культури, стверджують панування нігілізму. Тому все, що досі було вистаючим на дальше не вистачає. Треба поширити й поглибити світогляд пластуна, підготовити його до зустрічі з ріжними квестіями в школі життя. Для ілюстрації послужуся прикладом. "Бог - і Вітчина", це начальний клич пластовий. І вже тут зможе знайтися пластун в обличчі мнимої колізії між тими двома величинами. Є устрої державні, які заступають погляд і перепроваджують його в життя, що належить Церкву відділити від держави, або відверто поборюють Церкву. Бувають теж спроби творити неопоганізм. Цьому служать різного роду аргументи. Для пластуна "Бог і Вітчина" не підлягають жадним дискусіям і вияснениям. Але він не тільки має в це вірити, але бути переконаним в тому річевими аргументами. Це має інший ефект, коли він визнається, що між тими двома вартостями немає жадних колізій, яких не вдалось би розв'язати з тактом, освяченим релігійністю та патріотизмом і політичним розумом.

Можна попасти теж у фальшиву колізію між і д е а л а м и н а ц і о н а л ь н и м и і в с е л ю д с ь к и м и. Таких ріжних питань може принести кожний день багато. Тут не вистарчає вивчення напамять готових кличів, тут треба відповідного знання та тривких світоглядових основ.

Молодий вік є небезпечний, бо він горячково шукає правди й дуже легко може зійти на манівці. Тому у Старших Пластунів, а передовсім у Сеніорів, повинен молодий пластун знайти атмосферу, в якій дозрівалаби його духовість. Своєрідність умов, в яких живемо збільшують тягарі, обов'язків. Вони мусять бути виконані, якщо Пласт має відіграти належну йому ролю, устоятися вірним своїй місії, а не лишитися пустим звуком.

Час н а г л и т ь .

Д-р Е. Г у р к о.
Пластун - Сеніор.

" Коли ти бачиш зруйноване діло цілого свого життя й можеш без слів взятися будувати його наново, або за одним ударом стратити сотню разів виграну партію без жадного зворушення та одного зітхання ;

коли ти можеш бути сильним, не перестаючи бути ніжним ; коли ти можеш любити всіх друзів як братів, але так, щоби ніхто з них не був всім для тебе;

коли ти вмієш розважати, спостерігати і пізнавати, не стаючи ніколи скептиком або руїнником,-

мріяти, не даючи твоїй мрії стати твоїм паном; коли ти потрапиш бути суворим не впадаючи ніколи в лють, відважним, але ніколи безрозсудним;

добрим мудрим, не стаючи моралізатором, ні педантом; зберігати свою відвагу і не стратити голови в той час, коли всі інші довкруги тратять її,-

тоді князі, боги, щастя й перемога будуть навіки твоїми рабами,
т о д і т и б у д е ш л ю д и н о ю !

Р. Кіплінг.

До проблем сеніорського руху

Коли приходиться говорити про завдання пластового Сеніорату, то найчастійше чуємо, що завдання Сеніорів - виховання молоді. Колиб ми поставили на тім крапку, і не мали ясного уявлення, яку саме людину хочемо виховати у Пласті, то тоді нам можна булоб закинути, що ми не потрібно мішаємося у не своє діло, непотрібно входимо в компетенцію тих установ, що в першу чергу є покликані до виховання молодого покоління, - а саме родини і школи. У ділі виховання не може бути розбіжних цілей і намагань. Коли Пласт береться формувати молоді душі, то він знає, яка є його ціль у вихованні людини, знає що він дає нового.

Коли Сеніори байдуже чи скавтмастри чи сеніори, мають бути виховниками молоді, то вони в першу чергу мусять усвідомити собі т о й і д е а л, до якого у вихованні стримить Пласт та самі повинні намагатись наблизитися до того ідеалу. Бо дарма, з порожнього не наллєш.

Коли Пласт мав би тільки прогульками та грами дати змогу вижитись молоді-то тоді він бувби тільки своєрідним спортовим товариством, і тоді від пластових виховників треба булоб вимагати тільки кваліфікацій добрих спортовців та туристів й інших фахівців від умілого ставлення на поспіх шатер та розпалювання ватри. Всім однак ясно, що це булоб за мало. Це не є єдиною причиною зросту пластового руху в світі, це не згромаджувалоб молоді світа на пластовім Джамборі.

Я не збираюся тут подавати вичерпної дефініції пластового руху, та дефініції ідеалу людини до якої цей рух стремить. Думаю, що це вже є зроблене, або і не дається в коротких словах представити. Пригадую тут тільки наше пластове: б у т и в і р н и м Б о г у і У к р а ї н і, п о м а г а т и б л и ж н і м, а дальше жити так, щоб мати чисту, етичну радість з життя. Це все є щось, про що Шевченко молив свою долю:" Дай жити серцем жити і людей любити " і дальше "не гнилою колодою по світу валятись". Йдеться отже про такий стан людини, щоби все до високе, гарне і цінне не було чужим, щоб вона не була невільником мамони і неправди, щоб вона не була присякла матеріялізмом, а щоб служила вона ідеалові правди краси і добра, та щоб цей ідеал реалізовала в цілім своїм житті. Визначую отже ціль виховання Пласту, як п о с т і й н е і д е й н е н а с и ч е н н я ж и т т я в л а с н о г о, а вслід за тим намагання впливати на свое оточення чи середовище та старатися, щоб ідеї д о б р а, б а т ь к і в щ и н и т а г у м а н н о с т и запанували у власному народі та взагалі в світі. Може хтось сказати, що тут Пласт у процесі культурного розвою людини нічого нового не вносить, бо в світі в продовж майже цілої історії людини все були ідеалісти, що поривали людські душі на службу високим гуманним ідеалам. Так, цей заміт буде правдивий та тільки частинно. Нове у Пласті-це те г а р м о н і й н е п о г о д ж е н н я с л у ж б и трьом цінностям у єдино правельній ієрархії: Б о г, б а т ь к і в щ и н а, л ю д и н а.

Новою дальше є своєрідна пластова метода та побратимство винесене ще з юнацьких часів. Це та заповідь, що пластун пластунові являється братом, а з окрема громадськім і щоденнім життю. Раз пластун навіки пластун! Цей саме ідеалістичний світоглад та побратимство так має ціхувати людину виховану в пласті, пластуна сеніора. Над тим я хотівби докладнійше спинитися в отсій моїй статті.

Постійне ідейне насичення життя нашого та побратимство, дружнє взаїмне розуміння один одного-має стати постійним стремлінням кожної хвилини нашого життя. Це наше завдання.

Тепер конкретизую це завдання пластунів Сеніорів, що ним є виховання молоді. Цим завданням є - залишитися нам аж до смерти вічно юними ідеалістами та себе взаїмно розуміючими, та собі допомагаючими другами. Ці два завдання так поєднуються, що їх не можна розділити. Длятого поділ Сеніорату на скавтмастрів та сеніорів, є здебільша тільки фомальностю. Виховувати молодь можна тільки тоді, коли дається її твердий примір власного життя, коли вказується її ідеї, що є живі в серцях виховників, коли молодь навчимо йти шляхом ідейного життя та відкривати на тім шляху нові обрії. Новий вогонь загоряється від палаючого вогню. Тими горіючими смолоскипами, що мають запалити ю-

ні душі новацьких та юнацьких душ - е саме скавтмастри. Та не все вони е вродженими виховниками. Це здебільша люди жертвенні, ідейні, а часом тільки фахівці від пластування. І тому я думаю, що не може пластун сеніор уважати себе звільненим чи не компетентним в справах виховання, а пластун скавтмастер, за верству вже готових всезнайків пластування. Щоб виховати молодь, треба молоді все щось нового сказати та ясно усвідомити собі ці незмінні нові правди, що е співзвучні з нашим пластовим світоглядом. А це вимагае праці над собою, допитливого постійного збогачування свойого знання, постійного піддержування віри в наші ідеали. Життя приносить часто зі собою зневіру, надмірні клопоти особистого життя. Тільки в едності з іншими знаходимо піддержку та заохоту до витревалості. Длятого нам треба еднання, длятого нам, що хоч чванимося що ми є дозрілими та самостійними людьми, треба сходин, треба ділитися своім знанням та піддержувати взаімно в себе потахаючий, збігом нашаго віку, вогонь юнацького запалу, ідейности та віри. Уважаю, що сильнійше віриться в якусь правду, а навіть життя віддаеться, коли побіч себе бачиться друзів своїх. Тому нам так треба тісної братерської пластової родини. Є знаний соціольогічний факт, що суспільна розпорошеність життя у великому місті-це звучить парадоксально - де родини живуть в однім великім домі, але без сильнійшого співчуття в житті сусіда,-ділае не корисно на здоровля та на загальне почуття щасливости. Тільки тісна приналежність до якоїсь спільноти дае людині моральні та матерялні користи.

Уважаю, що занадто часте і едине акцентування заедно тільки виховної праці з юнаками, як єдиного завдання сеніорів, послабляе звязь між ними та збіднює зміст життя нашої пластової спільноти. А ніколи правди діти, на наших сходиних навіть на виховні едино акцентовані справи, ми не маемо основних рефератів чи на належній висоті гутірок на виховні проблеми в юнацькому курені.

Треба нам збогатити зміст нашого життя в осередках, завдати собі труду і відваги сказати друг другові про щось вище в житті. Не треба підзорливо добачуватись у виступі іншого охоти вивисшитися чванькуватістю понад другого. Нам треба перетворитись навіть у своерідний товариський клюб. Творячи таку ціпку громаду певно здобудемо довіря до себе, внесемо у загальне громадське життя додатні цінності і пірвемо за собою молодь. Тому ми мусимо реагувати живо на всі прояви нашого громадського та культурного життя, наших світоглядових шукань та кристалізацію. Все те повинно знайти висвітлення на наших сходинах та гутірках, чи то в наших оригінальних рефератах, чи в рефератах запрошених прелегентів, чи опрацюванням статтей до наших журналів та часописів. В той спосіб ми збогатимо наше духове життя, розбудімо наш ум та будемо в змозі подати молоді все щось нового та живого. Тоді проблема впорядчиків, звязкових чи прилегентів перестане бути пекучою й неможливою до розвязання,

Пластове побратимство не розумію в той спосіб, начебто в пластовім осередку Сеніорів мали бути всі погляди "згляйхшальтовані" та наказана одна „віра" якимсь тоталітарним засобом чи осередком, хайби ним мала бути навіть й Головна Пластова Старшина. Думаю, що Пласт за високо цінить особистість, щоб її вбивав, підтасовуючи всі прояви нашого пластового життя під оден якийсь стандартний взірець.

Наше культурне, громадське та політичне життя е багатогранне. Тому е ясно, що пластуни-сеніори можуть мати різні погляди на ці справи, повинні мати свободу їх виявляти, належати до різних політичних угруповань і в них чинно працювати. Розумієтьоя, що та свобода сягае так далеко, аж поки вона не противорічить головним нашим обовязкам: бути вірним Богови, Україні та помагати ближнім. Пласт, як виховна організація повинна бути безпартийна, т.зн. не бути власністю якоїсь партії.

Та годі вимагати, щоби дозрілі люди, пластуни-сеніори, мусіли бути безпартійними, бо тоді вони б мусіли бути і "безполітичними" т.зн. людьми, що в політичнім житті народу не брали б ніякої участи і, коли йдеться про бездержавний нарід, людьми, що стоялиб осторонь від змагань за свободу. Визвольні змагання недержавного народу все організують якісь партії чи організації і безпартійну людину належалоб уважати за непричастну тим змаганням. Тим хочу сказати, що партії це природний вияв зорганізованого життя народу, це факт хоч би це треба уважати за конечне лихо.

Було б ідеальним станом, коли б люде, виховані в Пласті дійшли до такої досконалости, що зуміли б вже пластовим інстинктом згутуватися в даний час в рядах умовно найкращої організації, що знає чи йде єдино правильним шляхом життя нації. Та знаємо, що світ не є так досконалий. Тому можуть бути різниці в поглядах та різні організаційно й політичні пов'язання поодиноких сеніорів.

Чи ті різниці мають нас конечно розпорошити ? Знищити вузли побратимства?

Уважаю,що пластове побратимство, спільність пластового ідеалу у пластянів сеніорів, політичних чи громадських діячів, повинно витворити стільки духа толерантности, що довелаби до можливої творчої співпраці, а принайменше до позитивної критики на взірцях демократичних установ та звичаїв в Англії, в країні, де родився наш пластовий рух.

А в нас деякі пластуни-сеніори э за мало толерантні до політичної діяльности своїх побратимів пластунів-сеніорів, а пластуни-сеніори, партійні діячі э за мало льояльні до своєї пластової організації.

Завданням осередків праці пластунів-сеніорів,э саме плекати живе побратимство політичних та громадських діячів - колишніх пластунів. Коли політичні та громадські діячі - пластуни у своїй діяльности придержувалибися етичних засад пластового закону, тоді вони вже з природи речей не моглиби знайтися аж в так противних таборах, що із запеклістю ворогів себе поборюють. Взаїмна об'єктивна оцінка праці поодиноких сеніорів, що знаходяться у різних установах чи політичних організаціях та взаїмне льояльне прийняття до уваги критичних завваг чи то на сходинах сеніорів чи то на іншому форумі, повиннаби усунути ті шкідливі форми нашого життя.

З другої сторони пластуни-сеніори беручи інтензивну участь у громадському житті та застосовуючи в ньому засади чесности, повинніби причинитися до підвищення рівня нашого громадського життя та до видвигнення на відповідні пости людей ідейних та безоглядно чесних.

А вже в ніякому разі не можна допускати до того, щоби в самому осередку праці сеніорів повставали свари та непорозуміння. Це малоби означати тільки, що в нашій спільноті, не має пластового духа, або що деякі пластуни діють незгідно з пластовим законом. Тоді одначе не свари й розмови поза плечима, але радикальна операція - це э виключення, може уздоровити нашу спільноту.

Висуваємо вимогу до наших пластунів-сеніорів - бути людьми окремого ґатунку, людьми ідейними, вірними Богу і Нації своїй, борцями за добро і правду на землі та безоглядно чесними навіть у дрібних щоденних справах, братерськими до всіх та вірними побратимами між собою.

Чи може не було часу і де, нам такими вирости ?
35 літ існування нашого пласту та останніх 35 літ пройдених змагань і страждань нашої нації повинні вповні вистарчати,щоби стати такими людьми.

Сидір Комаринський
~ пл. сеніор ~

Чи з тим згоджуэмося чи ні,але э фактом,що людське життя займається постійно будуччиною.

В кожній теперішній хвилині ми тим займаэмося,що принесе майбутня хвилина.

Так отже життя э завжди безперервно і без супочинку ділом.

Повинно бути проте для кожного ясним, що кожне діло - це здійснення чогось будучого.

Не сумніваймося, що для людей має повний зміст лише те, що знаходить ціль свою в майбутньому.

Йозе Ортега і Ґассет.

— Про міжнародні зв'язки —

Український Пласт продовж свойого 35-літнього існування, мусів нераз боротися за свої права до життя. Бували ріжні часи, часи гноблення та були й ясні хвилини для Українського Пласту. Це тоді, коли ми держали прапор Самостійної Держави. Шляхетні ідеї Пласту не дали нам ніколи попасти в зневіру. Дозволили нам пройти побідно шлях 35-літнього нашого існування.

Продовж цього часу намагалися ми увійти до світового союзу скавтів, як народ,та на жаль на нас лежить пятно недержавного народу. Всеж таки наші зусилля, щоби стати членами Міжнароднього Світового Бюра в Льондоні увінчалися успіхом

Також ми взяли участь в цьогорічному світовому Джемборі в Парижі. Одначе в тому напрямі ми мусимо дальше працювати, використовувати всякі нагоди, щоби закріпити свою участь в світовій скавтовій дружбі.

Дозволю собі запропонувати одну можливість ´ дати про себе знати. В американському пластовому підручнику для дівчат є дуже цікавий розділ про м і ж н а р о д н ю д р у ж б у . Цей досить обширний розділ докладно обговорює і заохочує до навязання товарисько-приятельських взаємин з скавтами інших народів. Хочемо коротко переповісти хід думок того розділу.

Політичні кордони держав - пишуть там - зміняються скоро,-народи ні. Це наводить думку,щоби навязувати дружні звязки з народами, а не з краями - державами. Дружні зв'язки скріпляють нашу віру в можливість миру й дружби між членами світової скавтової родини. Навязувати знайомство з народами в інших краях та інших частинах світа є легше, чим ми думаємо. Ми повинні старатися збирати дані про народи з більшого числа країн. Вивчувати їх звичаї-обичаї, їх одяг, їжу, замітні рослини та звірята. Треба учитися мати поважання до народів, коли навіть їхні способи життя є зовсім відмінні від наших. Ми повинні цікавитися народнім мистецтвом, музикою та танцями даного народу, та способом їх пластового життя. На Мальті н.пр. іноді сплять в камінних фортецях,а не під шатрами - це ізза спеки. В Англії роблять ліжка на землі під малими шатрами. На далекій півночі,скавтки з Норвегії таборують на неурожайних, безлюдних скелистих островах - там ловлять рибу та любуються прегарними,освітленими сонцем скелями. Угорські пластуни люблять спорт і народні танці. В таборуванні, улюблена для них є ватра,при якій в присутности населення320 ?

Звичаї інших народів треба вивчувати, але також треба вивчувати чужі мови. Опановуючи чужу мову треба старатися нав'язати листування з пластунами даного народу. Через це нав'язується приязнь, пізнається ближче себе взаїмно, пізнається зацікавлення й побажання других. Поміч в такому листуванні дасть провідник гуртка, який звернеться до міжнародної пластової скринки при Національній Головній Кватирі(The International Post Box at National H.Q.), що має власне за завдання улегшувати це листування між пластунами понад 12 літ. З практики показалося таке листування незвичайно корисним. Зав'язується звичайно дійсно приятельські взаємини, деколи приходить до особистих відвідин. Ще в цьому така користь - практично студіюється чужу мову.

Світовий Союз видає публікацію, що називається "The Counsil Fire", а коштує 5 центів в рік і можна замовити цей журнал у "Girl Scout Inc. 14 West 49th Steet, New-York". Журнал цей є заповнений статтями, оповіданнями про це, що роблять дівочі скавти інших частин світу. Найбільше статтей є в англійській мові, але деколи є у французькій та німецькій.

Світовий Союз відчуває потребу зустрічі членів як найчастіше. Цьому пішла назустріч пані Дж.Й.Сторров з Бостону. Вона подарувала Світовому Союзові будинок і маєток під назвою "Наш Шалас", в Швайцарії. Будинок цей улаштувано внутрі пожертвами різних скавтових дівочих організацій. Цей

будинок стоїть як пам'ятник дружби і гостинности. В тому світовому осередку зустрічаються при таборуванні дівчата-скавтки з усіх сторін світа. Помагає їм у цьому фонд ім.Джулієти Ляв. В місяці лютому, дівочий скавтінґ з нагоди Міжнародного Свята Дружби уладжує ріжні виставки і покази цікавих зразків інших народів.

Світова Скавтова Організація визначила день 22 лютого(день уродження Бі.Пі. і Леді Бі.Пі.) днем Міжнародного Спогаду. В З.Д.Америки, цей день припадає на день уродин Юрія Вашинґтона. Для пластунів і пластунок, приємно є відкривати речі цікаві про інші народи, але є велика радість тоді, коли подумається, що у світі є скавти, що цікавляться їхнім народом. Пізнанням цих цікавих даних про інші народи можна здобути собі відзнаку вмілости - конюшинку.

Щоби заслужити собі на цю відзнаку в ділянці міжнародньої дружби,треба вивчити і відповісти на багато ріжних питань

Беручи під увагу цю заохоту до нав'язування міжнародньої скавтової дружби, приходить нам на думку, що відкривається для нас нагода - можливість зацікавити других нашим українським Пластом. Не тільки Пластом - але нашою історією, нашим народом та нашими змаганнями. Ми повинні стати передовою стежею, коли наші браття зі зброєю в руках в дуже невідрадних обставинах борються за найвищий ідеал нації - то ми тут маємо за завдання дати про це світові знати. Болить нас,коли читаємо і чуємо неправдиві вістки про УПА. Жаль повинні ми мати до самих себе. Ніхто не може знати, на скільки подавані вістки є неправдиві або ворожі. Тому наш Пласт має велике завдання і дуже добру нагоду нав'язати зі світом зв'язок. З нагоди місяця лютого, ми повинні обмінятися своїми публікаціями. Нам треба утворити фонд на взір фонду ім.Дж.Ляв для видання відповідних книжок. Видати треба у всіх світових мовах книжку про наш Пласт, про наше народнє мистецтво, про наші звичаї і сам український нарід і його історію. Незалежно від цього зробити треба серед наших пластових гуртків кампанію за нав'язанням листування з іншими скавтовими організаціями. Зразу проводити її гуртково, а опісля перейти до індивідуального листування. Використати журнал „The Council Fire" і там поміщувати наші статті. Увійти у зв'язок з фондом Дж.Ляв і просити про допомогу у виданні підручників для нашого Пласту. Крім цього можна просити від них іншої помочі. Від себе запропонувати вишивки чи інші мистецькі вироби, які вироблятимуть наші пластунки а за продані вироби створити доляровий чи фунтовий фонд.

Як бачимо є багато можливостей, деколи такі можливости самі витворюються, треба їх тільки при кожній нагоді використати. Пласт має нагоду в легко доступний спосіб найти приятелів у світі, а через те увійти до кола вільних народів. Ця праця розложена на довгі літа, по части вже започаткована. Її треба зосередити, надати напрям й систематично продовжувати.

Цих кількох думок піддаю під увагу нашим друзям-пластунам.

ДА-ПЕ

Бі Пі: Основні ідеї та цілі скавтового руху в Англії

Подаємо в перекладі статтю Бі.Пі, про основні ідеї скавтінгу. Стаття ця має сьогодні вже історичне значення,але може також служити до вироблення правильної думки про істотні речі в Пласті.

Що представляє собою скавтовий рух ?

Коротко говорячи то гра в траперів і піонерів. Це на зовнішний вигляд. Але приманчивість цеї гри, заохочуючи юнаків, спонукує їх зайнятися такими завданнями та задачами, що мають для них виховне значення. Отже скавтінґ - не тільки гра - але в ній криються великі виховні

цінности.

Наша ціль - виробити характер. Школа не виповняэ цеї задачі, хоча це являэться найважнішим для життэвого успіху. Характер нашої молоді формуэться під впливом обставин нашого життя, що як відомо, являэться ділом припадку, то й висліди цього э звичайно марні. Скавтовий рух стараэться уложити потрібні обставини і покермувати амбіціями молодця так, щоби пробудити в нього бажання стати порядним чоловіком і громадянином. Правда, наше національне виховання зробило за останні роки великий крок вперед, але його не можна ще в жадному разі уважати за досконале. Шкільна влада э схильна думати, що вона эдина являэться вірним суддэю в цій справі, але це не так. Споживачі виробничого продукту - це правдиві судді його вартости.

Система виховання може бути оцінена по її результатах і ніхто не може твердити, що вони були такі, яких ми собі бажали.

Коли ми звернемо увагу на те, що нарід отримуэ за свої мілiони вложені на виховання підростаючої молоді, щоби з неі зробити добрих громадян - тоді побачимо, що друге стільки мусить бути втрачено з цієї причини, що ми не виховали їх на добрих громадян.

Я маю на думці ці міліони, що їх видаэться на тюрми, на поміч безробітним, на бідаків. Все це переконливо промовляэ за конечністю практичного виховання юнацтва за доповненням книжної шкільноі науки.

Можна погодитися в тому, що кінцева мета всякого виховання заключаэться в тому, щоби виховати добрих громадян і запевнити їм успіх в житті. Чому завдячують великі люди свій життэвий успіх ? Візьмім когонебудь із них, головно з поміж тих, що вийшли з бідніших верств. Майже в кожному випадку ви знайдете,

що на вершини життя вони піднялися не книжним вченням, а своїми особистими здібностями і характером.

Таким способом характер, а не книжка хоч й яким цінним середником вона не булаби, забезпечуэ успіх у життэвій карієрі.

I справді, щож робить школа для вироблення характеру ?

В дійсности нічого!

Нам потрібні мужні характери для повного життя нації, потрібні люди повні почуття чести, що уміють керувати собою, що можуть працювати енергічно, що э стійкі навіть у дрібних справах, повні відповідальности за свій розвиток і здоровля, корисні для других, дбайливі, тверезі, чесні і правдолюбні. Це э ці прикмети, що їх повинні мати наші мужі.

В цій ділянці школа нічого не робить, а якщо й пробуэ, то висліди тих проб э до того ступня убогі, що вказують тільки на конечні зміни цілої шкільної системи. В свідомости цієї правдивої і наростаючої конечности в напрямі вироблення характеру, УМСА, Бригади Кадетів та інші того роду організації роблять все, що можуть, щоби усунути ці недоліки виховання. Організація Бой Скавтів являэться пізнішим доповненням до них. Поле до роботи широке. Для всіх нас э багато місця. Це теж добре, що ми всі працюэмо ріжними методами. Треба, щоби лише у нашій праці панувала гармонія. Це не тяжко осягнути, коли подумаэмо, що вкінці ми маэмо на увазі одну й ту саму мету.

II.

Головна особливість скавтової системи полягаэ в тому, що вона звертаэться безпосерньо до юнака і це э незвичайно важним. Завдяки цьому юнак починаэ сам вивчати це, що звичайно треба йому виясновувати. Я особисто вірю, що це э

одинокий спосіб вщепити юнакові моральні засади і формувати його характер згідно з ними.

В нашій шкільній методі помічається деяка зміна. Старі методи не давали вчителям досить свободи й ініціятиви,щоби навчати молодь так,якби вони хотіли. Тепер звертаються вони до молоді простішою і кращою методою, такою,що її вже присвоїв скавтовий рух. Для прикладу я можу показати,як юнаки одержують відзнаки іспитів вмілости. Скажім,що ходить про іспит з куховарства. Завдання іструктора полягаэ в тому, щоби пробудити в юнака бажання здобути цю відзнаку. Юнак маэ довідатися,що він маэ робити,щоби її отримати. Йому треба зайти до кухаря, або звернутися до матері чи кого іншого,щоби дістати вказівки,як приготовляти страви і таким чином приготовитися до іспиту. Цього не вчать його після якоїсь усталеної методи.Він заполишений собі й маэ сам знайти спосіб,як здобути практичне знання у варенні. Інструктор обмежуэться лише тим,що деколи йому дораджуэ,як взятися за роботу, коли юнак знайдеться в дуже трудному положенні.

Якби це перепроваджувати за прийнятою у нас шкільною методою, то напевно сказалиби, щоб у вівторок треба вислухати 40-хвилинного викладу про хемічний склад яэць, а в четвер у вечері в 4 - 4,20 год., булаби лэкція про географічне розповсюдження порічок, а у висліді очікувалиби,що юнаки будуть вміли зварити пуддінг!

Так само із вивченням мов. Постарайтеся, щоби юнак вмів дещо говорити, заки погрузите його в граматичні мудрощі. В противному разі він скоро втомлюэться,мова йому бридне і пропадаэ в нього всяка охота її вивчати Таким чином ми хочемо поставити перед юнаком завдання і спонукати розв'язати його власними силами. Самостійна праця розвиваэ характер. Юнаки полишені самі собі і в них проявляэться почуття відповідальности за свій успіх і розвиток.

III.

Що торкаэться теоретичної науки,то коли нам приходиться нею послугувати, то чим менше говорити, тим краще. Не читайте молоді довгих лэкцій, тому, що думки юнака починають блукати. Візьміть під увагу якунебудь точку, зосередіться на ній і говоріть як мога просто, стараючися зробити свою бесіду цікавою. Все починайте якимнебудь оповіданням або історіэю і тим зазначіть юнакам,що саме хочете ви їм сказати. Не вкладайте в бесіду багато ріжнородного змісту, бо в цьому випадку думки юнака губляться і він не э в силі запамятати жадної думки.

IУ.

Які цілі ставить собі наша система ?
Ми підкреслюэмо тут 4 головні точки:

По перше виборення особистого характеру.
Під характером розуміэмо мужність, почуття чести, рішеність, терпеливість,витревалість,самостійність, зарадність в трудних обставинах,, доброта й благородність у відношенні до других.
По друге,ми бажаэмо вивчити юнака в якийнебудь спосіб ручної роботи і розвинути у нього любов і замилування до праці.
По трете,ми хочемо навчити юнака помагати другим,та щоби він перейнявся цим бажанням.
По четверте розвинути в ньому відданість своїм начальникам, родичам та патріотизм.

Одним словом ціль нашої системи полягаэ в тому, щоби зайнятися характером юнака в тім періоді, коли в ньому не охолов ще ентузіязм,спрямувати його у відповідні форми, дальше розвинути його особисті здібности й прикмети так, щоби він став порядним чоловіком і цінним громадянином для батьківщини. Нація виявляэ ознаки хвороби. Ми можемо назвати цю хворобу упа-

ком громадянського духа. Ми знаємо середник на цю недугу, а саме в и х о в а н н я   х а р а к т е р у   у   п і д р о с т а ю ч о м у   п о к о л і н н і. Система скавтінґу являється одним таким середником в характері першої помочі, до часу винайдення кращих і успішніших засобів. Але треба памятати, що тепер кожна хвилина дорога. Цей спосіб потребує широкого розповсюднення. Це осягнеться тоді, коли кожний скавт приєднає до руху нового члена, а головно, коли кожний виховник постарається відшукати нових людей, здібних взяти на себе виховання молоді.

Тільки при такій системі »сніжної лявіни« ми можемо мати надію відіграти корисну ролю в уздоровленні нашої батьківщини, як під моральним, так й під фізичним оглядом.

переклав скм. Я. Кужіль

Цей, хто працює своїми руками є робітником.
Цей, хто працює своїми руками і головою є ремісником.
Цей, хто працює своїми руками, своєю головою й своїм серцем є   а р т и с т о м

За ширші горизонти

Ціллю пластового виховання є всесторонне виховання людини. Безперечно є дуже важною справою дати людині різні практичні вміння та зробити її у кожній хвилині здібною пристосуватись до зміни обставин. Таке практичне виховання є конечно потрібне нашій молоді на еміграції. Є нам зовсім невідома доля, як прийдеться жити нашій молоді і чи нашій шкільній молоді буде суджено скінчити ґімназію, йти на університет, а потім дістати готові посади. Ясно, що такої простої дороги життя не мали ми на рідній землі, а тим більше не можна того очікувати на чужині. Тому дуже важною справою є виховання молоді до життєвої зарадности.

З другої сторони треба здати собі справу, що ми знайшлися на чужині, далеко від рідної Землі і її літ не діє безпосередньо на молоді душі, а эвшан-зілля не на всякого буде так сильно ділати, щоби наша молодь була захоронена від денаціоналізації чи хочби від збайдужіння на справи нашої нації, тим більше, що ми не можемо знати як довго прийдеться нашій молоді бути на чужині і чи вона взагалі молодою поверне на рідну землю. Тому незвичайно важною справою є її   н а ц і о н а л ь н е   в и х о в а н н я. Розумію під цим, дати їй підстави так всестороннього національного освідомлення, щоби воно зрівноважило цей брак безпосередньо-діючого впливу рідної землі та народньої стихії на її душі.

Тому крім стосування засобу діючого на емоції та почуття молоді, отже святкування різних менше чи більше героїчних річниць наших визвольних змагань, треба молоді дати солідне знання про Україну. Світ буде інтересуватися не тільки трагічними моментами нашої історії, скільки тим, що собою представляє українська культура та український господарський потенціял. Економіка Украіни, проблеми економічного використовування України Москвою - це конечне, що ми мусимо знати, коли, пішовши на дальшу еміграцію, маємо освідомляти чужинців про Україну. А навіть коли прийдеться освідомляти наших братів, то не все є успішний метод впливати на їх почуття, їм треба часто виказати статистичними даними, як цей єдинокровний брат москаль обрабовує Україну. На жаль солідного знання з українознавства нам усім багато бракує.

Та найкраще знання про рідну землю та її історію не все роблять людину патріотом. Жити для батьківщини - та вмирати для неї, служити вищим понад особистим ідеям, узнавати примат духа над матерією, вірити в певні вартості, вищі від проминаючого щоденного, уважати людину за пообраз божий та за носія божеського світла, в тім змислові та мате-

ріялістичнім світі, в якім зараз живемо, - це не э самозрозумілим для сьогоднішноі людини. Дослідники кризи сьогоднішноі духовости та нашого часу вбачають її причину в тім, що культура наших днів сталася культурою змисловою. Сьогоднішна людина не може признати нічого, що виходилоби поза сферу її змислів. Поняття Бога, природнього Закону, невід'змних прав людини - все те сучасна людина вважаэ за забобони. Сумління, цей голос божий в людині, для багатьох людей вже незнана річ. Вищу мораль, моральний внутрішний закон - це все уважаэться за ознаку слабости, заперечуэться, заглушуэться. Не моральну вартість людини шануэться, а її фізичну силу чи здібність нажити майна, не дивлячися в який спосіб.

Лиш поворот до віри, лиш відродження культури, опертоі на первнях розуму, інтуіціі та віри зможе відродити людство. Людина мусить бути носіэм абсолютних вартостей, та мусить бути вартістю для себе самоі, а не середником для здійснювання світових революцій. Люди, що хотять відродити світ, шукають нового ідеалістичного світогляду, новоі фільософіі.

Від цеі проблэматики не можемо й ми стояти осторонь. Зокрема наші виховники молоді мусять цею проблэматикою, шуканням нового світогляду людини взагалі, а украінця зокрема бути добре обзнайомлені. Не можна замикати доплиду нових ідей. Вільна дискусія ідей і звобідне іх акцептування чи іх відкинення, роблять людей і суспільність зрілими. Людина, що вільно обираэ свій життэвий шлях та свій ідейний світогляд, а не під примусом, э вірна йому та здібна навіть смертю засвідчити вірність своім правдам.

Виходячи з того заложення ми мусимо такими світоглядовими справами займатися. Ми , що хочемо вести молодь мусимо бути для неі дороговказом. На нас сеніорах тяжить важкий обовязок уміти пластовій людині допомогти стати на шлях правильний. Уважаю, що держати молодь осторонь від доплиду свіжих ідей, булоби дуже нефортунно, зокрема тут на чужині, де світоглядові впливи можуть прийти до неі без нашоі контролі. Признаю, що труднощі э тут дуже великі.

Ми знаходимося зараз на сумежі двох різко відграничених світоглядів: тоталізму, в його найгіршому виді- червоного комунізму та західньоі демократіі, що також не э все досконала. Багато заміщання в ту систему двох світоглядів внесло корективи італійського та німецького фашизму. Деякі світоглядові справи, скажім питання парляментарноі демократіі і суспільности кермованоі згори, свободи преси - э для нас тільки теоретичним спором. Та завтра нам або нашій молоді це стане реальним життям, коли нам доля дозволить будувати свою державу.

Тут велике значення мусимо надати пластовій пресі. Та на жаль із тою справою не э найліпше. Здавалобися, що все розбиваэться о матеріяльні справи. Брак фондів нібито не дозволяэ нам іі розвивати належно. Уважаю однак, що це булоби аж надто поверхове оправдання невідрадного стану цеі справи.

Ми зуміли видати 3 числа "Ватри". Значить були технічні засоби. Матеріял, що був видрукований чи зібраний не був все найкращий. Мені невідомо також про якийсь живіший відгук читачів сеніорів. Не було надіслано ані нових матеріялів, ані критичних завваг про видані числа, ані згадки- рецензіі в інших пластових виданнях.

Сеніор

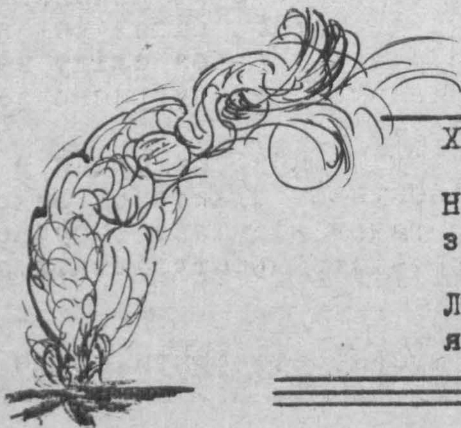

Хто не знаэ мети - той не може знайти дороги

Найвище завдання людей, це знати чим кожний з нас мусить бути, щоби стати чоловіком.

Любити чоловіка, значить бачити його таким яким створив його Бог.

Ю.С.В рефлексії

З перспективи майже одного року,можемо щойно тепер належно оцінити вагу й значення Ю.С.В. на тлі нашого життя. З цієї перспективи виростає воно далеко понад пересічну пластову імпрезу і набирає вартости,що є цінним вкладом в наше громадське і пластове життя.

З поміж інших того роду імпрез,Ю.С.В.вирізняється чітко своїм розмахом,зорганізованістю та серіозністю. Це була найбільша маніфестація української молоді від часу Свята "Українська Молодь Христові", не тільки на чужині а й в краю. Свято в річницю 35-літнього існування Українського Пласту показало перед громадянством велику заслугу пластової організації у вихованні нашої молоді, живучість пластової ідеї та велике прив'язання молоді до неї.Це без сумніву причинилося до піднесення поваги Пласту в колах нашого громадянства. Що з нагоди Ю.С.В. не висвітлено всебічно значіння Пласту, поносить вину наша преса, а Головна Пластова Старшина, зайнята організацією самого Свята, не звернула на цю справу належної уваги. Спостерігалося байдужність громадських кругів до пластового руху. Від них очікувалося дещо теплішого відношення до пластових починів.

В житті Українського Пласту Ю.С.В. являється також подією великого значіння. Це було велике досягнення під оглядом організаційної справности, практичного пластування, пластової романтики та плекання національної культури. Найбільша в історії Українського Пласту стріча - вимагала розв'язання трудних організаційних проблєм, що випливали з великого числа учасників та великої програми зайнять. В Ю.С.В. впроваджено пораз перший на більшу скалю теренові змагання з приміненням пластових вмілостей й справностей. Окрему сторінку займають пластові ватри з нічним походом смолоскипів,що надали цілому святові чару пластової романтики. У ділянці плекання національної культури відбулися мистецькі виступи та виставки,що підкреслили осяги пластунів в тій ділянці й тісний зв'язок Пласту з українською національною культурою. Доповнили програму спортові змагання, що виказали фізичне вироблення пластунів. Деякі дрібні недоліки приблідли з часом, а залишилося незатерте враження імпозантної цілости.

Еміграційні обставини дозволили використати Ю.С.В. на урядження найбільшої міжнародної зустрічі Українського Пласту з представниками інших скавтових організацій в Німеччині. Нав'язано тісні зв'язки з пластунами інших народностей та поглиблено в той спосіб пластове братерство. Успішне перепровадження Ю.С.В. мало велике значення на прийняття Українського Пластового Уладу до Міжнародного Скавтового Бюра в Льондоні, а дальше на справу участи на Джемборі у Франції. В обох випадках Ю.С.В. виповнило своє завдання, тільки,що не допущення на Джемборі не залежало від пластових чинників.

Може більше виховне значення мала підготовка до Свята. Цілий ряд підготовчих таборів,зустріч та курсів попередило це свято. Не без сліду залишилася цілорічна плянова діяльність пластунів,що дається вже корисно замітити при пляновій підготовці до інших пластових імпрез.

Ю.С.В. кинуло світло на стан сьогоднішної молоді. Деякі недоліки в ділянці пластової карности, вироблення та ініціятиви спонукали пластових виховників поглибити свою працю в цім напрямі. Виказалася також відмінність сучасної молоді від передвоєнної та звернено увагу на конечність простудіювати заінтересування та нахили теперішньої молоді.

Кінчаючи цих кілька завваг на тему Ю.С.В., мусимо ствердити,що це була наскрізь успішна імпреза, як під пластовим так й громадським оглядом.

Беркут

В шатрі "Джмелі" гуло весь час, як в улику. Навіть підчас нічної тиші.Бо там крім Медведя,Трутня і Жала жив ще й пластун Маґік,що крім важкого наладованого медом і ковбасою наплечника,носив ще й на бульбуватому носі вісімдіоптрові окуляри. Без них не бачивби він зелених кущів ліщини, що окружала табір на Лисоні, без них не бачивби величної стрілецької могили, що її кожної ночі висипали пластуни-таборовики, а кожного дня розсувала бандитська рука бережанських "стшельців" з наказу шовіністичної поліції, ще й погрожуючи при тому нападом на табір і остаточно заборонюючи пластунам більш сипати її.

Як окулярами, так і змістом наплечника ніхто не користувався, крім власника.

- -

Сьогодні Маґік на стійці.Дорогоцінний наплечник мусів залишити в шатрі а сам безшелесно ступав поміж кущами ліщини, озброєний палицею, окулярами і подвійним страхом : страх перед ворогом сів у ноги і вони чомусь в колінах угиналися, а страх за долю наплечника весь час держався голови і вертів мозок.І слушно. Бо Трутень, Медвідь і Жало тільки і ждали на цю хвилину. Хоча кругом темрява, вони с и л ь н о постановили взяти наплечник, к р а с н о розв'язали ткацький вузол, о б е р е ж н о витягнули фляшку і б и с т р о почали бенкетувати. При цьому доказували собі обопільно, що власник має скривлені погляди на приватну власність і його треба навчити бути більш суспільним.

А Маґік ступав у тому часі сюди й туди і від напруження душі не чув.Бо...

"Онтам у кущі щось шелеснуло"..

Натягнув шию, напружив слабе око...

О! "Велика темна тінь... Група людей"...

Заграли мурашки за спиною... У - у !....

"Ще й курять папіроски. Он як блестить"....

Волосся піднесло капелюх... Здеревів... Та тільки на секунду.

Рішився з місця : "С к о б !... Мовчанка. Терцію вище :"С к о б !"

І знов те саме.

Десь нагло зник у мозґу страх за наплечник,а на його місце прискочив переляк, жах ...

"Це вони,бандити! На мені вся відповідальність! За всяку ціну рятувати табір!"—І гострий, переразливий свист прорізав нічну тишу. Зрушили листям дерева,збудилися сонні птиці, десь пугукнув пугач. Табір метнувся. Через п'ять хвилин все вистроїлось на площі. Перші з'явились "Джмелі". Вони не спали.

Всі підготовані до оборони. У цього палиця, у того джаґан, у когось граблі, рискаль. Медвідь з колодою в руках, а Вовкулака з просоня вхопив менажку, думаючи, що це вже час на"фас". Тільки Ліліпут держав в руці штани, бо в пітьмі паска не міг знайти.

Всі насторожені, боєво наставлені. Обозний видає накази,інструкції.Рушають в сторону ворога. Веде Маґік, за ним старшина, а далі братство пластове. На заді Ліліпут все оглядається, бо поза ним вже порожнеча і пітьма.

Нараз оклик боєвий Маґіка :

"О - о - о ! Є !! ! ...

Підбадьорений наявністю сотні друзів,кинувся в гущу.

Почувся якийсь стукіт,хтось наче впав і глухий стогін.

Блиснули кишеневі лямпки.

І ...

Зареготався ліс, зареготалися трави, зареготалися сонні птиці і луги, і поля і Золота Липа, і братство пластове, аж олов'яні хмари заясніли й передали цей регіт ген у Карпати на гору Сокіл,всім таборовикам....

Маґік лежав,постогнував...

На чолі гуля, на землі розбиті окуляри, а над головою великий грубий дубовий чіп, вбитий в бочку„біду", що нею в табір воду доставляли.

Не було тільки вогників з папіросок - святоіванських мурашок...

Піднісся врешті Маґік, взявся за чоло і витріщив очі на бочку.

Хтось з гурту кинув :

- " Ч і п"...

Усі підхопили і понеслось луною лісом :

" - Ч - і - і - і - п !" ...

- -

Пройшло вже двадцять років з того часу, а я до сьогодні ще не збагнув про якого чопа була мова.

Частина думала,що про того, що в бочці, Джмелі і Ліліпут про Маґіка, бо так його потім наіменували, а що думав ліс і вся природа, не знаємо ніхто. Одне тільки знаємо :

І чіп від бочки і Маґік - Ч і п, в той час не думали нічого.

А коли Маґік вже почав думати, то насамперід він ствердив одно:

В цю ніч позбувся він трьох речей : меду,окулярів і страху перед стратою поживи та страху перед ворогом.

Юліян Ю.
Пл.Сеніор.

Гей там у горах високих...

Заледви наші сеніори трохи підсохли по Ю.С.В., а вже треба було готовитися до нового мочення на мандрівний табір у Берхтесґадені, бо всі барометри і публична опінія вказувала не тільки на дощ, але й на слоту. Стан учасників, як і стан погоди змінявся що пів години ; деякі відступали від прогульки з поважних причин, деякі з родинних, а дехто взагалі без причин. Виружаємо з Регенсбурґа на світанку 20.7.1947. Настрій непевний, так як й погода, але опісля трохи прояснився, бо по-перше не падав такий великий дощ, а по друге їхали на станцію автом. З нами їхали наші "жони" і "чада",що трохи попсувало пластовий порядок. Всі зусилля Команданта не звертати уваги на цей пластовий дорібок і втримати табір в карности і дисципліні не вповні вдалися.

У вагоні одні сиділи, другі стояли, треті ні-сяк ні-так, усі з твердою постановою доганяти втрачений сон. Мюнхен (Мінхен ?) сполокав з нас дощем рештки надії на сонце, а потяг на Берхтесґаден наповнявся пасажирами,що якимсь фаталізмом вірили ще в гарну погоду.

Далі дехто продовжував у третє перерваний сон, а дехто оглядав чудову панораму Альп ..., але тільки у фантазії, бо за вікнами без шиб падав дощ, а мряка засланяла всякий вид.

Нарешті Берхтесгаден!

...Ой,щож то за шум учинився?
Регенсбург в Берхтесгаден вже добився...

Вітаемось з пластунами в уливнім дощі,бо інакше не співали б при ватрі:

...І шумить і гуде,густий дощик паде,
Але гостей з Регенсбурга в "Орлик" авто везе...

Перед домівкою привітали господарі:

...Їде,їде Зельман,скавтмастер Утриско,
І Сеніори і Сеніорки і вся Родина...

До домівки посходилися місцеві пластуни,почали нас жаліти,що ми в таку погоду впали.Ми слухали терпеливо але...

Пластуни й цивільні гості!Не слухайте того,що вам громадяни Орлика про погоду кажуть.За вашими плечима криється страшна змова.В яку б ви погоду не приїхали в Орлик то або:
"На погоду не заповідається,вершки куряться,дощ на яких чотири-пять днів,дуже нам прикро,але ви не маете щастя..."
або...
"Так,так погода гарна,але ви цим не тіштеся!Завтра певно буде дощ!"
І кого б ви не стрінули і кого б ви не спитали то всі в унісон так кажуть.Але я твердджу щераз,що за тим криється солідарна змова проти нещасних прогульковців.Коли це не помагае то обов'язково вибухае якась пошесть в таборі,чи в Баварії.
Табір тоді замикається,щоби до решти затроїти прогульковцям життя.

Наперекір усьому ми постановили табір відбути.В домівці ми застали інших сеніорів і разом сіли до теплоі зупи.

... Зібралися всі бурлаки до одноі хати,
Тут нам мило,тут нам любо зупу заідати...

А по обідіє
... Ой наілись тай напились,
Ой наілись тай напились,
Тай на Зальцберг поспішились...

Дощ перестав падати і ми пішли до солянок.Перед касою велика черга немов в ДіПі-таборі за зупою.З брами виходять люди в чудних строях.Нас також чекае така парада.Стоїмо в черзі,а втім нас хтось кличе.Підходимо,а то наш курінний Довгий Ацьо!Хлопові пасуе.Мавби запевнену працю в кожному вербункювому бюрі до копалень.За хвилину і ми виходимо в строях...

...Як ми вже у Зальцбергу
Парадний мундур вбрали,
То краялось серденькс
Від сміху і так далі...
Дивимось один на одного і не знаемо чи плакати,чи сміятись.

...Тепер я"Бергман" не пластун
І рідна мати не пізнае,
Не кажу "СКОБ!"лише "Глік ауф"
Нехай Команда вибачае...

Оглядаемо копальню, їдемо ринвою вділ,плаваемо но соляному озері,а вкінці виїздимо на світ і дякуемо Богові,що це лише прогулька.

Помучені вертаэмо вечером до табору й по перекусці відбулося офіційне відкриття табору.Виструнчилися всі в лаву,а Командант "тримав" промову про пластову карність,а ми зі своэї сторони побажали йому успіхів на цьому полі.При цій нагоді побачили ми:скільки нас і хто ми такі:

...Зібралася Компанія
Невеличка,але чесна,гей!
І сеніорки й сеніори і
І їх діти і їх жони
І брунетки і бльондинки
І рудаві і шатинки
Неголені і безвусі,
Ондульовані і лисі,
І високі і худенькі,
Зовсім низькі і грубенькі,
Всяка твар і всяка туш...
Разом всіх с і м н а ц я т ь душ!
Один каже: розізджаймось,
Другий каже: залишаймось,
Третій каже: утікаймо,
А четвертий: зачекаймо ...
Одна каже: розділімся,
Другий радить: погодімся,
Інша плаче - "Моя слава"...
А той нудить:"Де э страва"...
....
А Комендант каже:" Я к о с ь то б у д е"!...

Розмістилися ми всі в кімнаті й почали лагодитися до сну,бо завтра чекала нас дорога.Вміжчасі звербували ми всіх знаних альпіністів і розвідували про тяжчі й легші марші.Молодий пластун ...ірич погодився вести товариство на дводенну прогульку,під умовою,що ми рано встанемо.Так зблизилася північ .....

...Закляту Гексу видно з стриху,
Жабки в болоті рохкотять,
Сеніори спати не хотять.
Співають ті,що йдуть з театру,
Сеніорки Команданта ждуть....
Нарешті стали засипляти,
Ба,вже й дижурний захропів.
В обійми сну попали всі...
Затихло все - лише ще жаби...
...Аж раптом крик:"За щось м"я бив".

І дійсно з першого,найсолодшого сну пробудив нас крик на долі й ніхто не знав чи це п"яні,чи це хто б"эться.Хтось метнувся до дверий,щоб замкнути.

...Хлопці,алярм! Гей вставайте!
Вже найвищий час!...
Скоро двері замикайте,йде б і д а до нас!...

Після цього інциденту довго не хотілося спати,бо всі вияснювали цей випадок.

...Спать уже не хочеться і сон мене не бере,
Так до рана гомонілиб,поки сонечко зійде...

Та сон перемагав уже...
...Табір заснув,тільки сеніорки сміються,моргають з ліжок,
Дижурний коци натягаэ,щоб не простудили ніжок ...

Вкінці й ті засипляють,бо вранці чекаэ їх невідома дорога,повна пригод і несподіванок. ~

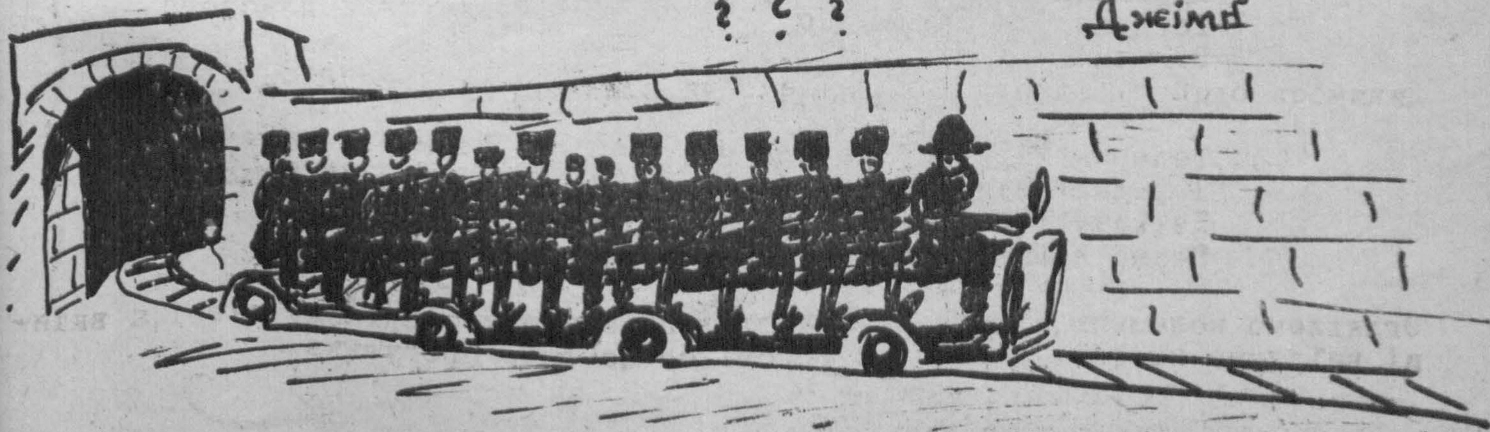

З хроніки ,,ПС" ,,Характерники"

В днях 6 та 15 лютого ц.р., відбулася чергова Курінна Рада 4-ого Куреня Уладу Пластунів Сеніорів "Х а р а к т е р н и к и" в Регенсбурзі. По вислуханні звітів із цілорічної діяльности регенсбурського Сеніорату та уділенні абсолюторії уступаючій Команді, вибрано новий курінний провід в складі :

курінний - скм. Утриско Мирон
суддя - сен.Комаринський Сидір
писар - скм.Казанівська Стефанія
скарбник - сен Мельник Богдан

В організаційно-інструктивних цілях новий провід перевів анкету серед членів сеніорату. Матеріяли зібрані анкетою принесли багато цікавих думок,які використаются у дальшій праці Сеніорату.

Регенсбурський осередок сеніорів числить 64 члени, в тому 29 скм. 32 сеніорів, 1 прихильник скм., і 2 прихильників-сеніорів. Жінок 17, мущин 47.

До куреня "Характерники" належать 56 членів. Старанням Курінної Команди зорганізовано : видавничу ланку та ланку виховників. В стадії організації : мистецька, рефератів, екскурсій, перекладачів та клюб.

В зв'язку з Пластовим Конгресом відбулися на сходинах 4 доповіді на конгресові теми, а саме :

скм.Кужіль Я. - "Завершення пластової ідеольогії"
" " " - "Модернізація в Пласті"
сен.Саэвич Роман - "Завдання трудної ігри"
інж.Пеленський Д.- "Ми і довкілля"

В найблищому часі проэктуэться оснувати в Регенсбурзі Пласт-Прият.

Від редакції

До пластового братства

В річницю появи журналу ›ВАТРА‹ випускаэмо третэ число. Помимо малого відгуку зі сторони пластових кругів, життя вимагаэ продовжування розпочатого діла. ›ВАТРА‹ маэ стати журналом, що даваВби вияв проблємам пластового та громадського життя та продовжуваВби започатковану дискусію на тему завдань Пластового Сеніорату та Старшого Пластунства.

По можности будемо видавати ›ВАТРУ‹ у формі 2-місячника, що буде у великій мірі залежати від активної співпраці всіх творчих пластових одиниць.

Пластовий Конгрес, на передодні якого стоїмо,стане переломовою точкою в зактивізуванні пластового творчого духа,що наповняэ нас надією на кращий розвиток журналу.

До співпраці запрошуэмо в с і х п л а с т у н і в д о б р о ї в о л і , яким лежить на серці наша пластова справа й уважають видавання ›ВАТРИ‹ корисним ділом.

Хай наш журнал віддзеркалюэ в собі всі прояви пластового й громадського життя !
Хай стане трибуною для знайдення правильного шляху й започаткування нових творчих ідей !
Хай допоможе до скристалізування й поглиблення пластової ідеольогії та промінювання її назовні!

Тому надсилайте: Статті на теми пластової ідеольогії й відношення Пласту до громадянських справ; нові проэкти і форми пластової діяльности; заввагии на тему пластової та виховної праці, на міжнародні пластові теми; дописи й спомини з пластового життя, фейлэтони та зразки пластового гумору

СКОБ!

ВАТРА

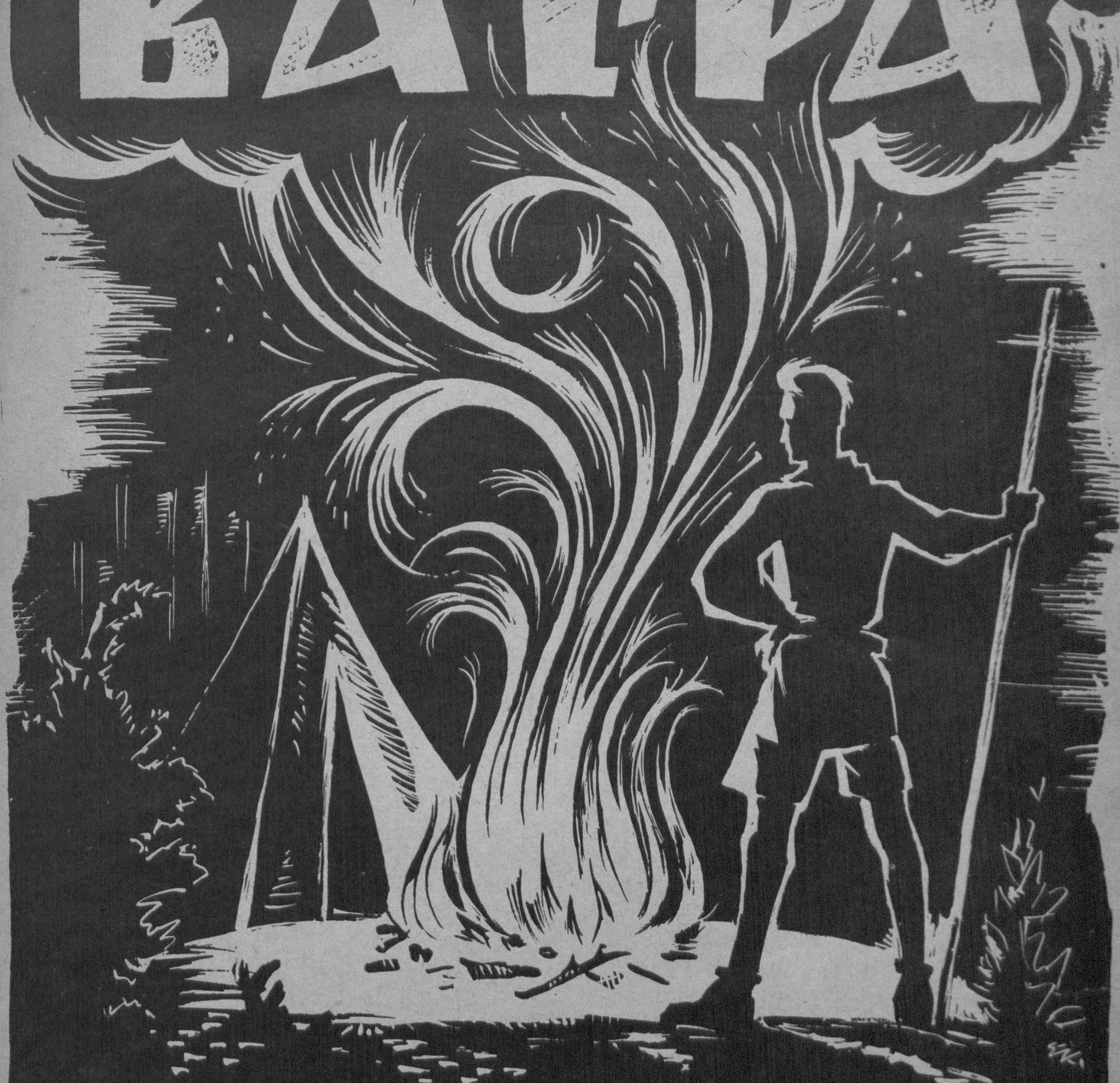

SCOUTS FIRE

MONTHLY FOR UKRAINIAN BOY-SCOUTS

Ч. 1 ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ 1946

„До нас шумить зелений бір"

мандрівка „Орлів" „Калинок" і групи „Вацман" на верх — Watzmann'a (2714)

„з верха на верх"

на с т і й у

„Ніщо ні: нам шко пригоди"

Як. із висота Вацмана на долах сходить за життям

„Орли" підготовляють нічліг

„Орли"

„Калинки"

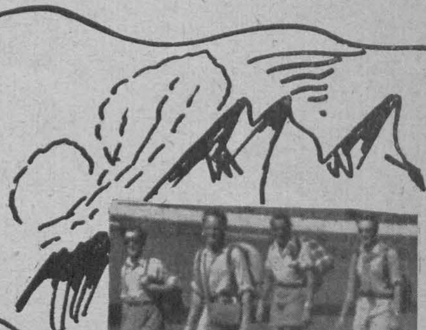

„Вацман"

„В пластовій лаві"

Mens sana in corpore sano!

I-ші легко-атлетичні змагання у „Верховинському" Коші

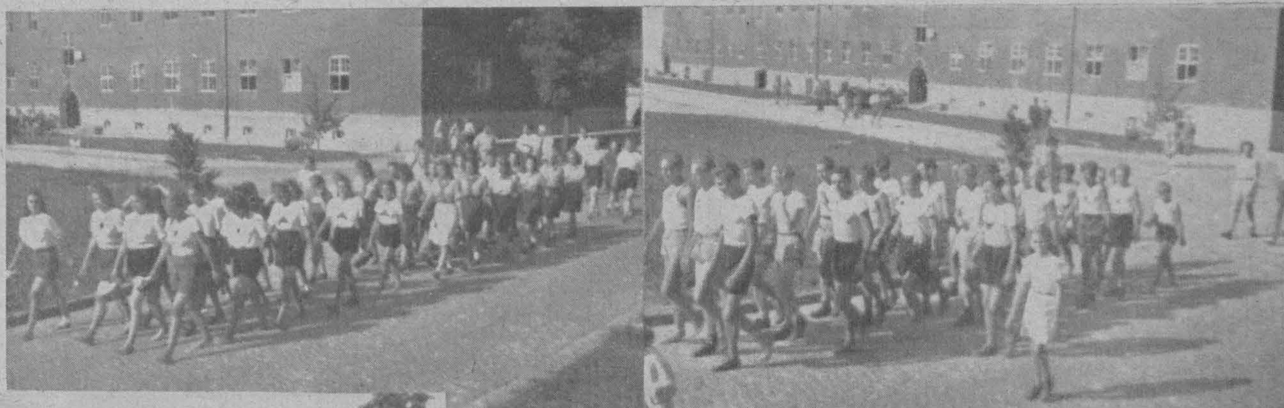

юнацькі курені у марші на пл. спортову площу. —

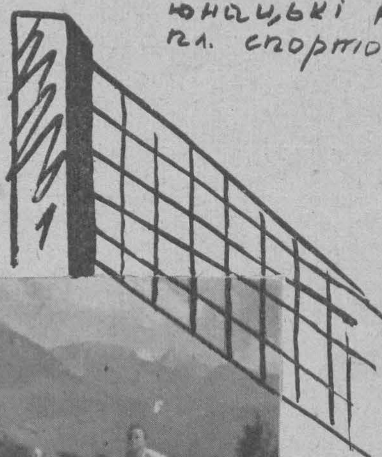

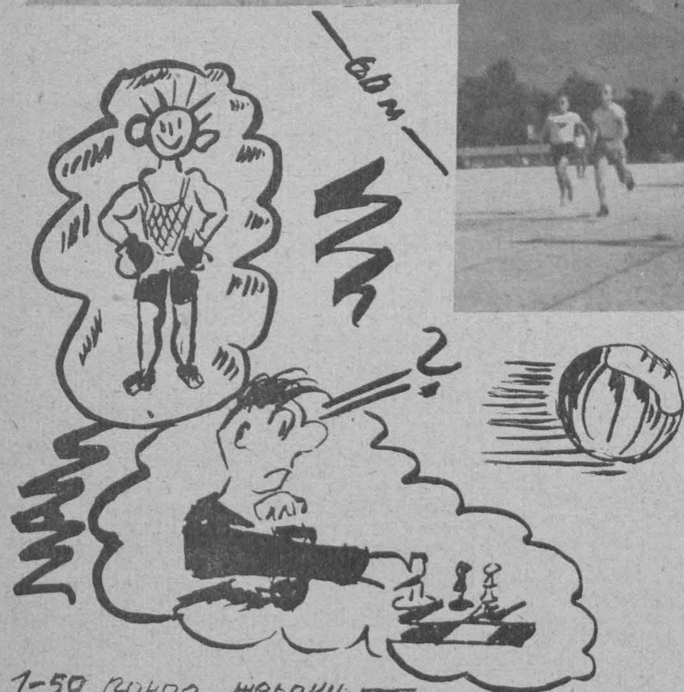

1-50 понад жердку. —

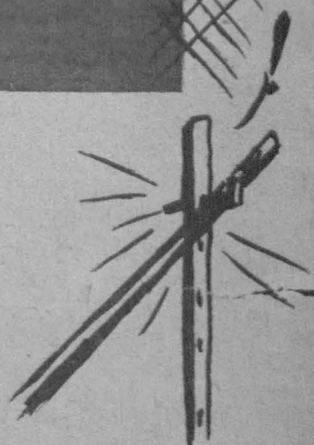

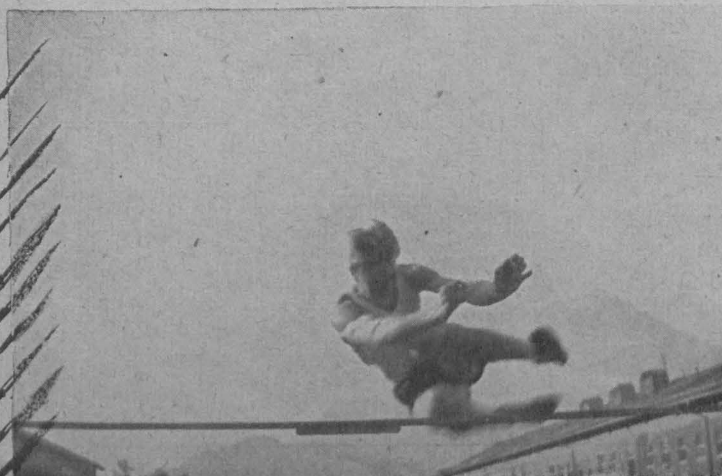

ЩО ДІЄТЬСЯ У „ВЕРХОВИНСЬКОМУ" КОШІ ?!

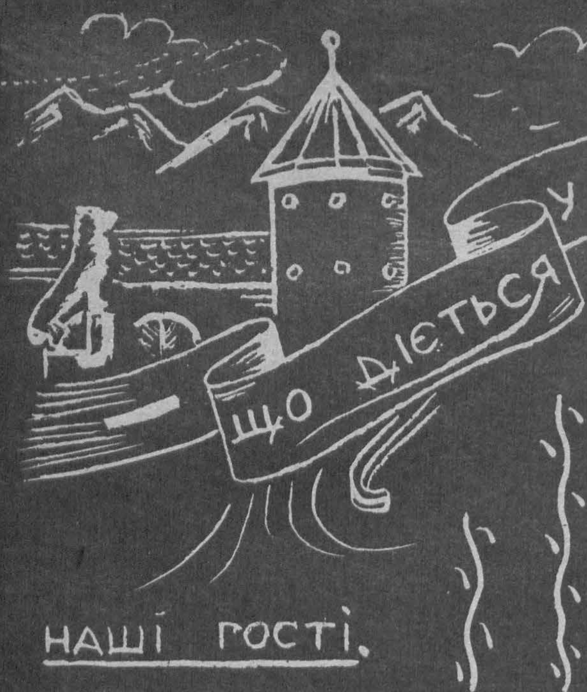

НАШІ ГОСТІ.

Вгорі: Гості з Mittenwald'у. „Калина" і „Маки" звітують своїй курінній на пластовій спортовій площі

Зліва: „А попід горою
Долом долиною
Козаки идуть",
співають гості з Augsburg'у машеруючи через наш табор.

Ні! це не коминярі, це гурток „Гірські Орли" на прогульці в Salz-bergwerk'у. Там треба було одягнути такий однострій, напевне щоб не кевмарувати одягу, і подруге, для романтики —